



P.Z. br. 240

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/17-01/171

URBROJ: 65-17-02

Zagreb, 1. prosinca 2017.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 1. prosinca 2017. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Nadu Murganić, ministricu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, Mariju Pletikosu, državnu tajnicu u Ministarstvu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, te dr. sc. Maju Vučinić-Knežević, pomoćnicu ministrice za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković



VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/17-01/150

Urbroj: 50301-25/14-17-4

Zagreb, 1. prosinca 2017.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16 i 69/17), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Nadu Murganić, ministricu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, Mariju Pletikosu, državnu tajnicu u Ministarstvu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, te dr. sc. Maju Vučinić-Knežević, pomoćnicu ministrice za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1., članku 58. stavecima 1. i 2., članku 63. i članku 64. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

U Zakonu o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16 i 16/17), radi pravne sigurnosti i daljnjeg pojednostavljenja postupaka ostvarivanja prava u sustavu socijalne skrbi, potrebno je pojedine odredbe dodatno razraditi, odnosno jasnije precizirati kako bi sustav ostvarivanja prava bio brži, jednostavniji i pristupačniji.

Primjenu općih odredbi o preispitivanju i prestanku prava na zajamčenu minimalnu naknadu (u daljnjem tekstu: ZMN) potrebno je propisati i na ostala prava, budući da za ista nije predviđena mogućnost odlučivanja s danom nastanka promijenjenih okolnosti o kojima ovisi priznavanje i visina tih prava.

Radi boljeg usmjeravanja ZMN korisnicima koji su u stvarnoj potrebi, potrebno je propisati mogućnost ukidanja prava na ZMN i u slučaju ako je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o imovini.

Odredbu kojom je propisano donošenje pravilnika kojim će se propisati vrsta i težina invaliditeta te vrsta i težina promjene u zdravstvenom stanju, kao i odredbu kojom je propisano donošenje pravilnika kojim će se propisati vrsta i opseg prijeke potrebe trajne ili privremene pomoći i njege potrebno je brisati, budući da je Uredbom o metodologijama vještačenja (Narodne novine, br. 153/14 i 108/15) isto već propisano.

Radi pravičnijeg postupanja i zaštite prava osoba s invaliditetom potrebno je kao prihod koji se ne uračunava prilikom utvrđivanja ispunjavanja uvjeta za priznavanje prava na osobnu invalidninu, predvidjeti i plaću osobe o čijem pravu na osobnu invalidninu se odlučuje, te povećati iznos osobne invalidnine, kao i visinu doplatka za pomoć i njegu u punom i smanjenom iznosu.

Kako bi se osigurala zaštita osoba s invaliditetom i njihovo uključivanje u zajednicu, sukladno članku 58. stavku 2. Ustava Republike Hrvatske, imajući u vidu da bračni ili izvanbračni drug, formalni ili neformalni životni partner osobe s invaliditetom, s kojim živi u obiteljskoj zajednici, može također pružiti potrebnu skrb i da je veća vjerojatnost da će, zbog svojih godina, prije biti sposoban pružiti takvu skrb, nego roditelj ili bračni ili izvanbračni drug roditelja te osobe, potrebno je izjednačiti mogućnosti bračnog ili izvanbračnog druga,

formalnog ili neformalnog životnog partnera osobe s invaliditetom i bračnog ili izvanbračnog druga roditelja osobe s invaliditetom u priznavanju prava na status roditelja njegovatelja, odnosno status njegovatelja. Ovakvo proširenje kruga osoba kojima može biti priznato pravo na status njegovatelja, na način da se to pravo može priznati i bračnom ili izvanbračnom drugu, formalnom i neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom, predstavljalo bi i implementiranje u zakonske odredbe pravnog shvaćanja izraženog u sudskoj praksi, a to je da bi bilo protivno svrsi zakonskih odredbi kao i životno sasvim nelogično da se status njegovatelja može priznati roditelju osobe s invaliditetom te bračnom ili izvanbračnom drugu roditelja osobe s invaliditetom, a da se taj status ne može priznati i samom bračnom ili izvanbračnom drugu, formalnom i neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom koja s njom živi u obiteljskoj zajednici i svakodnevno brine o njoj.

S obzirom na širok spektar primjene i niz prednosti potrebno je propisati obiteljsku medijaciju kao novu socijalnu uslugu u sustavu socijalne skrbi. Naime, trenutno je u sustavu socijalne skrbi obiteljska medijacija svedena samo na rješavanje sporova vezano za sporazume u vezi s djecom i roditeljskom skrbi. Iskustava razvijenih europskih i svjetskih država pokazuju da obiteljska medijacija ima mogućnosti primjene i u drugim aspektima obiteljskog života i širim obiteljskim odnosima, a prednosti se ne odnose samo na sustav socijalne skrbi nego i za članove obitelji.

U prilog navedenom govori i činjenica da je obiteljska medijacija bila definirana u prijašnjim Zakonima o socijalnoj skrbi kao socijalna usluga. Vijeće Europske Unije (European Directive on Mediation, 2008/52/EU) definira medijaciju kao "...strukturirani proces u kojem dvije ili više strana u sporu namjeravaju samostalno, na dobrovoljnoj bazi, postići sporazum o rješenju spora uz pomoć medijatora. Proces može biti iniciran od samih strana ili predložen ili naređen od strane suda ili propisan zakonom države članice." (članak 3). Nastavno, Vijeće Europe u članku 3b. definira medijatora kao "... bilo koja treća osoba koja je zatražena da provede medijaciju na uspješan, nepristran i kompetentan način, neovisno o denominaciji ili profesiji...i neovisno o načinu na koji je trećoj osobi dodijeljeno ili zahtijevano da provede medijaciju". Preporuka Vijeća Europe o obiteljskom posredovanju (R(98)1) preporuča državama članicama za rješavanje obiteljskih sukoba/sporova koristiti obiteljsku medijaciju, posebno zbog povećanog broja obiteljskih sporova, visokih ekonomskih troškova za zajednicu i državu, te štetnih posljedica za obitelj jer se radi o osobama koje će, po definiciji, imati međuovisan i kontinuirani odnos koji se odvija u kontekstu snažnih emocija, kao i zbog potrebe osiguranja zaštite interesa i dobrobiti najranjivijih skupina korisnika.

Nadalje, radi daljnjeg pojednostavljenja postupaka ostvarivanja prava u sustavu socijalne skrbi, potrebno je jasnije razraditi i svrhovitije precizirati izradu individualnog plana promjene.

Radi zaštite korisnika i onemogućavanja manipulacije njihovom imovinom uslijed njihovog narušenog zdravstvenog stanja ili druge teške životne situacije, potrebno je zakonskom odredbom zabraniti da pravna osoba ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi smije s korisnikom kojem pruža socijalnu uslugu sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Također je potrebno propisati da bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva te fizičke osobe ne smije s korisnikom, kojem ta fizička osoba pruža socijalnu uslugu, sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Također je potrebno propisati da fizička osoba koja je zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi, njezin bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner ili srodnik u ravnoj ili

pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva ne smije s korisnikom sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Potrebno je predvidjeti i ništavost ugovora sklopljenog suprotno tim odredbama.

Radi bolje pristupačnosti usluga korisnicima potrebno je proširiti popis usluga koje može pružati centar za pružanje usluga u zajednici.

Za domove socijalne skrbi, centre za pružanje usluga u zajednici te centre za pomoć u kući potrebno je predvidjeti prestanak pružanja socijalnih usluga i s izvršnošću rješenja nadležnog tijela o prestanku pružanja socijalnih usluga, odnosno izvršnošću rješenja nadležnog inspektora o zabrani pružanja socijalnih usluga, a ne samo s prestankom rada tih ustanova sukladno Zakonu o ustanovama.

Dana 24. rujna 2015. godine stupio je na snagu Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 99/15), kojim je propisan prelazak administriranja prava na zajamčenu minimalnu naknadu iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba. Navedena promjena u stvarnoj nadležnosti za rješavanje o priznavanju prava na ZMN predstavljala je jedan od početnih koraka u realizaciji osnivanja Jedinственог центра за накнаде (u daljnjem tekstu: JCN), kao jedinstvene administrativne točke u odnosima građana i države na području ostvarivanja prava na socijalne naknade, u okviru realizacije dugoročnih reformskih mjera fiskalne konsolidacije, sukladno Projektom planu provedbe dugoročnih reformskih mjera fiskalne konsolidacije za razdoblje 2014. – 2016. kojeg je donijela Vlada Republike Hrvatske.

Tim Zakonom je bilo propisano da odredbe o navedenom prelasku administriranja prava na ZMN iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba, stupaju na snagu 1. lipnja 2016. godine.

Zbog složenosti operativnih radnji potrebnih za uspostavu JCN u urede državne uprave, odnosno nadležni ured Grada Zagreba, stupanje na snagu navedenih odredbi bilo je odgođeno Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 52/16) na 1. ožujka 2017. godine.

S obzirom da nisu bile izvršene potrebne pripreme za prebacivanje nadležnosti za odlučivanje o priznanju prava na ZMN na urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba, Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 16/17) odgođena je primjena tih odredbi na 31. prosinca 2017. godine.

Zbog nemogućnosti osiguravanja organizacijskih i administrativnih uvjeta za uspostavu JCN (tijekom 2016. godine, analizom ureda državne uprave u županijama utvrđen je problem neprilagođenih prostornih uvjeta i nedostatka potrebnih ljudskih kapaciteta), utvrđena je potreba redefiniranja prijedloga ustroja JCN-a radi razrade modela koji bi osigurao maksimalno korištenje postojećih kapaciteta te osigurao jačanje stručnog socijalnog rada u svrhu pružanja podrške obiteljima i pojedincima u prevladavanju poteškoća te je dogovoren novi koncept JCN-a, prihvaćen Nacionalnim programom reformi 2017. Predloženo je da se, u prvoj fazi, administracija naknada i dalje odvija u postojećim institucijama uz uspostavu tehničkih pretpostavki za informacijski sustav povezivanja i razmjene podataka kroz „virtualni centar“. Na temelju promijenjenih okolnosti pristupilo se pripremi prijedloga nadogradnje IT sustava socijalne skrbi (SocSkrb) te izradi potrebnih novih funkcionalnosti.

Slijedom navedenoga, ovim Zakonom je potrebno brisati odredbe (koje nikada nisu niti stupile na snagu) o prebacivanju nadležnosti za odlučivanje o priznanju prava na ZMN iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba.

2. Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim Zakonom

Ovim zakonskim prijedlogom propisuje se primjena općih odredbi o preispitivanju i prestanku prava na zajamčenu minimalnu naknadu i na ostala prava.

Propisat će se mogućnost ukidanja prava na ZMN i kada je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o imovini.

Uklanjaju se odredbe kojima je propisano donošenje suvišnih pravilnika (pravilnika kojim će se propisati vrsta i težina invaliditeta te vrsta i težina promjene u zdravstvenom stanju, kao i pravilnika kojim će se propisati vrsta i opseg prijeke potrebe trajne ili privremene pomoći i njege), budući da je Uredbom o metodologijama vještačenja ista materija već propisana.

U svrhu osiguravanja boljih materijalnih uvjeta korisniku prava na osobnu invalidninu, propisuje se da se plaća osobe o čijem pravu na osobnu invalidninu odlučuje ne uračunava u prihod prilikom utvrđivanja ispunjavanja uvjeta za priznavanje prava na osobnu invalidninu, te se povećava njen iznos, kao i visina doplatka za pomoć i njegu u punom i smanjenom iznosu.

Proširuje se krug osoba kojima se može priznati pravo na status roditelja njegovatelja, odnosno njegovatelja.

Uređuje se socijalna usluga obiteljske medijacije, kao nova socijalna usluga u sustavu socijalne skrbi.

Svrhovitije će se precizirati kada se izrađuje individualni plan promjene.

Uvodi se zabrana da pravna osoba ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi ne smije s korisnikom kojem pruža socijalnu uslugu sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Propisuje se da bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva te fizičke osobe ne smije s korisnikom, kojem ta fizička osoba pruža socijalnu uslugu, sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Također se propisuje da fizička osoba koja je zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi, njezin bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner ili srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva ne smiju s korisnikom sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Propisuje se ništavost ugovora sklopljenog suprotno tim odredbama.

Proširuje se popis usluga koje može pružati centar za pružanje usluga u zajednici.

Propisuje se prestanak pružanja socijalnih usluga doma socijalne skrbi, centra za pružanje usluga u zajednici te centra za pomoć u kući i s izvršnošću rješenja nadležnog tijela o prestanku pružanja socijalnih usluga, odnosno izvršnošću rješenja nadležnog inspektora o zabrani pružanja socijalnih usluga.

Brišu se odredbe (koje nikada nisu niti stupile na snagu) o prebacivanju nadležnosti za odlučivanje o priznanju prava na ZMN iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba, sukladno novom konceptu JCN i Nacionalnom programu reformi 2017.

3. Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Omogućit će se ostvarivanje svih prava iz sustava socijalne skrbi temeljem Zakona o socijalnoj skrbi primjereno promjenama okolnosti o kojima ovisi priznavanje i visina tih prava.

Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu će centar za socijalnu skrb moći ukinuti i kada je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o imovini.

Neće se morati donositi suvišni pravilnici (pravilnik kojim je potrebno propisati vrstu i težinu invaliditeta te vrstu i težinu promjene u zdravstvenom stanju, kao i pravilnik kojim je potrebno propisati vrstu i opseg prijekne potrebe trajne ili privremene pomoći i njege), budući da je Uredbom o metodologijama vještačenja ista materija već propisana.

Pravo na osobnu invalidninu osobama s teškim invaliditetom ili drugim teškim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, a koje zadovoljavaju i ostale uvjete za priznavanje tog prava, moći će se priznati neovisno o tome da li primaju plaću (plaća im se neće uračunavati kao prihod prilikom utvrđivanja osobne invalidnine). Povećani iznos osobne invalidnine poboljšat će zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice osobama s teškim invaliditetom ili drugim teškim promjenama u zdravstvenom stanju, dok će povećanje visine doplatka za pomoć i njegu pridonijeti poboljšanju osnovnih životnih potreba osobama koje ne mogu same udovoljiti istima.

Pravo na status njegovatelja moći će se priznati i bračnom ili izvanbračnom drugu, formalnom ili neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom (koja zadovoljava zakonske uvjete). Uvođenjem socijalne usluge obiteljske medijacije, stvorit će se pravni okvir za pružanje usluge članovima obitelji radi postizanja bolje komunikacije između članova obitelji, smanjenja sukoba, postizanja sporazuma, kontinuiteta osobnih kontakata između roditelja i djece, te drugih obiteljskih odnosa, skraćivanje vremena potrebnog za rješenje neriješenih obiteljskih sporova.

Boljim usmjeravanjem izrade individualnog plana promjene samo za određena prava, kada je to zaista i svrhovito, pojednostavit će se postupci ostvarivanja prava u sustavu socijalne skrbi.

Pravna osoba ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi neće smjeti s korisnikom kojem pruža socijalnu uslugu sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva te fizičke osobe neće smjeti s korisnikom, kojem ta fizička osoba pruža socijalnu uslugu, sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Fizička osoba koja je zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi, njezin bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner ili srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva neće smjeti s korisnikom sklopiti ugovor o

otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Ugovora sklopljen suprotno tim odredbama bit će ništav.

Centar za pružanje usluga u zajednici će moći pružati i usluge savjetovanja i pomaganja te usluge rane intervencije.

Dom socijalne skrbi, centar za pružanje usluga u zajednici te centar za pomoć u kući, prestat će pružati socijalne usluge ne samo prestankom rada tih ustanova sukladno Zakonu o ustanovama, već i izvršnošću rješenja nadležnog tijela o prestanku pružanja socijalnih usluga, odnosno izvršnošću rješenja nadležnog inspektora o zabrani pružanja socijalnih usluga.

Centri za socijalnu skrb će i dalje biti stvarno nadležni za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Sredstva za provođenje ovoga Zakona osigurana su u državnom proračunu Republike Hrvatske na razdjelu 102– Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku za 2018. godinu.

IV. OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

U skladu s odredbom članka 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13, 113/16 i 69/17) predlaže se donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi po hitnom postupku.

Naime, Nacionalnim programom reformi za 2017. godinu i preporukama Europske komisije redefiniran je koncept Jedinstvenog centra za naknade koji je bio planiran kao jedinstvena administrativna točka u odnosima građana i države na području ostvarivanja prava na socijalne naknade, uz pretpostavku prelaska administriranja prava na zajamčenu minimalnu naknadu iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave. Novim konceptom je zadržan postojeći način ostvarivanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu u nadležnim centrima za socijalnu skrb radi čega je potrebno zakonskim rješenjima napustiti mogućnost njegovog administriranja počev od 31. prosinca 2017. Radi osiguranja nesmetanog i neprekinutog djelovanja nadležnih centara za socijalnu skrb te osiguranja ostvarivanja prava korisnika prava na zajamčenu minimalnu naknadu prema važećoj nadležnosti predlaže se donošenje Zakona po hitnom postupku.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI**

Članak 1.

U Zakonu o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16 i 16/17), iza članka 36. dodaje se članak 36.a koji glasi:

"Članak 36.a

Odredbe članka 36. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju na ostvarivanje drugih prava na temelju ovoga Zakona."

Članak 2.

U članku 37. stavak 5. mijenja se i glasi:

"(5) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se samcu, odnosno kućanstvu ako je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o prihodu i imovini o kojima ovisi priznavanje prava ili opseg prava ili nije omogućio centru za socijalnu skrb uvid u prihod i imovinu."

Članak 3.

Članak 39. mijenja se i glasi:

"(1) Ako radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik zajamčene minimalne naknade odbije ponuđeni posao, osposobljavanje, prekvalifikaciju, dokvalifikaciju ili samovoljno otkaže ugovor o radu, ukida mu se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno kućanstvu se zajamčena minimalna naknada umanjuje za pripadajući udio toga člana.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u sljedećih šest mjeseci nakon mjeseca u kojem je pravo ukinuto, odnosno u kojemu je pravo umanjeno.

(3) Radno sposobnom ili djelomično radno sposobnom samcu ili članu kućanstva ukida se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno zajamčena minimalna naknada umanjuje se za pripadajući udio tog člana kućanstva ako se ne odazove pozivu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade.

(4) Osoba iz stavka 3. ovoga članka nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u sljedećih šest mjeseci nakon mjeseca u kojem je pravo ukinuto, odnosno u kojemu je pravo umanjeno.

(5) U radovima za opće dobro iz stavka 3. ovoga članka korisnici zajamčene minimalne naknade mogu sudjelovati najmanje 30, a najviše 90 sati mjesečno.

(6) Centar za socijalnu skrb dužan je jednom mjesečno dostavljati jedinici lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave podatke o radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim samcima korisnicima zajamčene minimalne naknade te radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim članovima kućanstva koje je korisnik zajamčene minimalne naknade.

(7) Jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave dužne su centru za socijalnu skrb jednom mjesečno dostavljati podatke o korisnicima zajamčene minimalne naknade koji su pozvani, a nisu se odazvali i sudjelovali u radovima za opće dobro iz stavka 5. ovoga članka.

(8) Odredbe stavaka 1. do 7. ovoga članka ne odnose se na osobe iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona."

Članak 4.

U članku 54. stavak 5. briše se.

Članak 5.

U članku 55. stavku 1. broj "250" zamjenjuje se brojem "300".

U stavku 3. iza riječi: "ne uračunava se" dodaje se riječ: "plaća" i stavlja se zarez.

Članak 6.

U članku 58. stavak 2. briše se.

Članak 7.

U članku 59. stavku 1. podstavku 1. broj "100" zamjenjuje se brojem "120".

U stavku 1. podstavku 2. broj "70" zamjenjuje se brojem "84".

Članak 8.

U članku 63. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

"(3) Pravo na status njegovatelja priznaje se bračnom ili izvanbračnom drugu, formalnom ili neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom iz stavka 1. ovoga članka."

Članak 9.

U članku 66. iza riječi: "roditelju njegovatelju" dodaju se riječi: "ili njegovatelju".

Članak 10.

U članku 74. stavku 1. dodaje se nova točka 9. koja glasi:

"9. obiteljska medijacija".

Dosadašnja točka 9. postaje točka 10.

U stavku 2. iza riječi: "boravak" stavlja se zarez i dodaju se riječi: "obiteljska medijacija".

U stavku 4. riječi: "stavka 1. točaka 3. do 9. ovoga članka" zamjenjuju se riječima: "stavka 1. točaka 3. do 8. i točke 10. ovoga članka".

Stavak 5. mijenja se i glasi:

"(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, o priznavanju prava na socijalne usluge iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, kada te usluge ne pruža centar za socijalnu skrb te o priznavanju prava na socijalne usluge iz stavka 1. točke 9. ovoga članka, kada te usluge ne pruža centar za socijalnu skrb, odlučuje centar za socijalnu skrb rješenjem."

Članak 11.

Iza članka 93. dodaje se članak 93.a i naslov iznad njega koji glase:

"11.9. Obiteljska medijacija

Članak 93.a

(1) Obiteljska medijacija je socijalna usluga stručne pomoći članovima obitelji, koja se pruža radi postizanja sporazuma oko neriješenog prijepora iz obiteljskih odnosa, kada se postizanje takvog sporazuma očekuje u vremenski ograničenom razdoblju od najduže tri mjeseca.

(2) Uslugu iz stavka 1. ovoga članka pruža centar za socijalnu skrb i obiteljski medijator upisan u registar obiteljskih medijatora.

(3) Na pružanje socijalne usluge iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način odredbe zakona kojim se uređuje medijacija u obiteljskopравnim odnosima, osim ako je ovim zakonom drugačije određeno.

(4) Ministarstvo vodi registar obiteljskih medijatora.

(5) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi pravilnikom će propisati sadržaj i način vođenja registra obiteljskih medijatora, uvjete stručne osposobljenosti obiteljskih medijatora, prostorne uvjete i način provođenja obiteljske medijacije."

Članak 12.

U naslovu iznad članka 94. broj: "11.9" zamjenjuje se brojem: "11.10".

Članak 13.

U članku 97. iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

"(8) Ako socijalnu uslugu obiteljske medijacije pruža centar za socijalnu skrb, korisnik nije dužan sudjelovati u plaćanju cijene te usluge."

Članak 14.

Članak 108. mijenja se i glasi:

"(1) Temeljem procjene potreba korisnika centar za socijalnu skrb u suradnji s korisnikom, članovima obitelji i drugim potrebnim dionicima, tijekom postupka za priznavanje prava na socijalne usluge iz članka 74. stavka 1. točaka 3. do 8. i 10. ovoga Zakona, izrađuje individualni plan promjene.

(2) Obvezni sadržaj individualnog plana promjene iz stavka 1. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za socijalnu skrb."

Članak 15.

Iza članka 123. dodaje se članak 123.a koji glasi:

"Članak 123.a

(1) Pravna osoba ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi ne smije s korisnikom kojem pruža socijalnu uslugu sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika.

(2) Bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka ne smije s korisnikom, kojem fizička osoba iz stavka 1. ovoga članka pruža socijalnu uslugu, sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika.

(3) Fizička osoba koja je zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi, njezin bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner ili srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva ne smije s korisnikom sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika.

(4) Ugovor sklopljen suprotno odredbama ovoga članka je ništav."

Članak 16.

U članku 164. stavku 1. iza riječi: "boravka" dodaju se riječi: "usluge savjetovanja i pomaganja, usluge rane intervencije".

Članak 17

U članku 187. stavku 6. riječi: "Pravna osoba" zamjenjuju se riječima: "Ustanova iz stavka 1. ovoga članka i pravna osoba".

U stavku 6. podstavku 1. iza riječi: "na temelju" dodaju se riječi: "odluke osnivača ustanova iz stavka 1. ovoga članka" i stavlja se zarez.

U stavku 7. riječi: "Pravna osoba" zamjenjuju se riječima: "Ustanova iz stavka 1. ovoga članka i pravna osoba".

Članak 18.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 99/15) članci 1., 2., 7., 12., 13., 14., 15., članak 16. stavak 5., članak 25., 27., 28., 29., 30., 32., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 42., 45., 46., članak 49. stavak 2., članak 50. stavak 1. i članak 51. brišu se.

Članak 19.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 99/15, 52/16 i 16/17) u članku 52. iza riječi: "objave" umjesto zareza stavlja se točka, a riječi: "osim odredbi članka 1., 2., 7., 12., 13., 14. i 15., članka 16. stavka 5., te članka 25., 27., 28., 29., 30., 32., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 42., 45. i 46. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 31. prosinca 2017." brišu se.

Članak 20.

U Zakonu o izmjenama i dopuni Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 52/16) članak 2. briše se.

Članak 21.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 16/17) članak 6. briše se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 22.

(1) Postupci koji su pokrenuti, a nisu pravomoćno okončani do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka.

(2) Iznimno, u postupcima za priznavanje prava na osobnu invalidninu ili prava na doplatku za pomoć i njegu, a koji su pokrenuti prije 1. travnja 2018. godine, u kojima rješenje o priznavanju prava nije izvršno, iznos osobne invalidnine, odnosno doplatka za pomoć i njegu utvrđuje se do 31. ožujka 2018. godine u skladu s propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka, a od 1. travnja 2018. godine i u skladu s odredbama članka 5. stavka 1., odnosno članka 7. ovoga Zakona.

Članak 23.

Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donijet će pravilnike iz članka 11. i članka 14. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 24.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 30. prosinca 2017. godine, osim odredbi članka 5. stavka 1. i članka 7. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. travnja 2018. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

Članak 1.

Predmetnim člankom u važeći se Zakon o socijalnoj skrbi dodaje članak 36.a kojim se, za razliku od dosadašnjeg važećeg Zakona, omogućuje primjena članka 36. i na ostala prava, budući da za ista, ako se kod korisnika promijeni okolnost o kojoj ovisi visina ili ostvarivanje prava, ili ako korisnik umre, nije predviđena mogućnost donošenja rješenja o priznavanju prava u izmijenjenom iznosu ili ukidanja rješenja s danom promijenjenih okolnosti o kojima ovisi priznavanje i visina prava ili donošenja rješenja o prestanku prava s danom smrti korisnika.

Članak 2.

Predmetnim člankom mijenja se u Zakonu o socijalnoj skrbi u članku 37. stavak 5., na način da se omogućava ukidanje prava na ZMN i u slučaju ako je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o imovini.

Članak 3.

Predmetnim člankom mijenja se u Zakonu o socijalnoj skrbi članak 39., čime se uvodi pravna sigurnost, točnije ispravlja pogreška iz prijelaznih i završnih odredbi Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 99/15), kada je odgođena primjena pogrešne odredbe (članka 16. stavka 5. tog Zakona), odnosno propušteno je određivanje odgode stupanja na snagu odredbe koja se odnosila na prebacivanje nadležnosti za odlučivanje o priznanju prava na ZMN iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba (članka 16. stavka 6. tog Zakona).

Članak 4.

Predmetnim člankom uklonjena je odredba članka 54. stavka 5. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi, koja je nepotrebno propisivala donošenje pravilnika kojim će se propisati vrsta i težina invaliditeta te vrsta i težina promjene u zdravstvenom stanju, budući da je Uredbom o metodologijama vještačenja (Narodne novine, br. 153/14 i 108/15) propisano da je stupanjem na snagu ove Uredbe prestao važiti Pravilnik o sustavu i načinu rada tijela vještačenja u postupku ostvarivanja prava iz socijalne skrbi i drugih prava po posebnim propisima (Narodne novine, br. 79/14 i 110/14).

Članak 5.

Predmetnim člankom mijenja se članak 55. stavak 1. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi na način da se povećava iznos osobne invalidnine za 20% u odnosu na dosadašnji iznos, dakle za 50% osnovice iz članka 27. stavka 2. Zakona. Ujedno se mijenja stavak 3. na način da se među prihode koji se ne uračunavaju u prihode prilikom utvrđivanja ispunjavanja uvjeta za priznavanje prava na osobnu invalidninu ubraja i plaća osobe o čijem se pravu na osobnu invalidninu odlučuje.

Članak 6.

Predmetnim člankom uklonjena je odredba članka 58. stavka 2. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi, koja je nepotrebno propisivala donošenje pravilnika kojim će se propisati vrsta i opseg prijekne potrebe trajne ili privremene pomoći i njege, budući da je Uredbom o metodologijama vještačenja (Narodne novine, br. 153/14 i 108/15) propisano da je stupanjem na snagu ove Uredbe prestao važiti Pravilnik o sustavu i načinu rada tijela vještačenja u postupku ostvarivanja prava iz socijalne skrbi i drugih prava po posebnim propisima (Narodne novine, br. 79/14 i 110/14).

Članak 7.

Predmetnim člankom mijenja se članak 59. stavak 1. važećeg Zakona, na način da se povećava iznos doplatka za pomoć i njegu za 20% u odnosu na dosadašnji iznos, dakle za 20% osnovice iz članka 27. stavka 2. Zakona kod doplatka za pomoć i njegu u punom iznosu, odnosno za 14% osnovice iz članka 27. stavka 2. Zakona kod doplatka za pomoć i njegu u smanjenom iznosu.

Članak 8.

Predmetnim člankom u članku 63. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi dodaje se odredba kojom se proširuje krug osoba kojima može biti priznato pravo na status njegovatelja, na način da se to pravo može priznati i bračnom ili izvanbračnom drugu, formalnom ili neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom

Članak 9.

Predmetnim člankom usklađuje se članak 66. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi s obzirom na predloženo proširenje kruga osoba kojima može biti priznato pravo na status njegovatelja.

Članak 10.

Predmetnim člankom usklađuje se članak 74. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi s obzirom na uvođenje socijalne usluge obiteljske medijacije.

Ujedno, predmetnim člankom propisuje se da o priznavanju prava na socijalnu uslugu obiteljske medijacije centar za socijalnu skrb odlučuje rješenjem kada tu uslugu ne pruža obiteljski medijator zaposlen u ustanovi socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska (što je iznimka od pravila da centar za socijalnu skrb o priznavanju prava na socijalnu uslugu obiteljske medijacije ne odlučuje rješenjem).

Članak 11.

Predmetnim člankom u važeći se Zakon o socijalnoj skrbi dodaje članak 93.a, kojim se definira socijalna usluga obiteljske medijacije. Novim člankom definira se obiteljska medijacija kao socijalna usluga stručne pomoći članovima obitelji, te se propisuje da se pruža radi postizanja sporazuma oko neriješenog spora iz obiteljskih odnosa, kada se postizanje takvog sporazuma očekuje u vremenski ograničenom razdoblju od najduže tri mjeseca.

Nadalje, propisuje se da uslugu obiteljske medijacije pruža obiteljski medijator zaposlen u sustavu socijalne skrbi upisan u registar obiteljskih medijatora, kao i da se na pružanje te usluge na odgovarajući način primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje obiteljskoppravna zaštita, a kojima se uređuje postupak obiteljske medijacije, osim ako je ovim zakonom drugačije određeno. Također je propisano da Ministarstvo vodi registar obiteljskih medijatora, kao i da će Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi pravilnikom propisati sadržaj i način vođenja registra obiteljskih medijatora, uvjete stručne osposobljenosti obiteljskih medijatora, prostorne uvjete i način provođenja obiteljske medijacije.

Članak 12.

Predmetnim člankom usklađuje se naslov članka 94. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi s obzirom na predloženo uvođenje nove socijalne usluge obiteljske medijacije.

Članak 13.

Predmetnim člankom, s obzirom na predloženo uvođenje nove socijalne usluge obiteljske medijacije, u članku 97. iza stavka 7. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi dodaje se stavak 8. koji propisuje da ako socijalnu uslugu obiteljske medijacije pruža obiteljski medijator zaposlen u ustanovi socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska, korisnik nije dužan sudjelovati u plaćanju cijene te usluge. Time se osigurava besplatno pružanje usluge obiteljske medijacije ako ju pruža obiteljski medijator zaposlen u ustanovi socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska.

Članak 14.

Predmetnim člankom mijenja se članak 108. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi te se, radi svrsishodnosti, propisuje da se individualni plan promjene izrađuje tijekom postupka za priznavanje samo određenih prava.

Članak 15.

Predmetnim članku iza članka 123. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi dodaje se članak 123. a kojom se propisuje da pravna osoba ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi ne smije s korisnikom kojem pruža socijalnu uslugu sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva fizičke osobe iz stavka 1. ovog članka ne smije s korisnikom, kojem fizička osoba iz stavka 1. ovog članka pruža socijalnu uslugu, sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Fizička osoba koja je zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi, njezin bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner ili srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja ne smije s korisnikom sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Ugovor sklopljen suprotno odredbama ovoga članka je ništav.

Članak 16.

Predmetnim člankom u članku 164. stavku 1. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi proširuje se popis usluga koja pruža centar za pružanje usluga u zajednici.

Članak 17.

Predmetnim člankom u članku 187. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi preciznije se uređuju razlozi prestanka pružanja socijalnih usluga.

Članci 18.-21.

Predmetnim člancima se u Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 99/15, 52/16 i 16/17), Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 52/16) te Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 16/17.) brišu odredbe kojima je propisano prebacivanje nadležnosti za odlučivanje o priznanju prava na ZMN iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba. Navedene odredbe nisu nikada stupile na snagu, a zbog novog koncepta JCN-a, prihvaćenog Nacionalnim programom reformi 2017., odnosno činjenice da će centri za socijalnu skrb i dalje biti stvarno nadležni za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, propisivanje takvog prebacivanja nužno je brisati.

Članak 22.

Predmetnim člankom propisano je da će se postupci koji su pokrenuti, a nisu pravomoćno okončani do dana stupanja na snagu zakona, dovršiti prema propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka. Iznimno, u postupcima za priznavanje prava na osobnu invalidninu ili prava na doplatka za pomoć i njegu, a koji su pokrenuti prije 1. travnja 2018. godine, u kojima rješenje o priznavanju prava nije izvršno, iznos osobne invalidnine, odnosno doplatka za pomoć i njegu utvrđuje se do 31. ožujka 2018. godine u skladu s propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka, a od 1. travnja 2018. godine i u skladu s odredbama članka 5. stavka 1., odnosno članka 7. ovoga Zakona (dakle, centri za socijalnu skrb će u takvim postupcima do 31. ožujka 2018. godine utvrđivati visinu osobne invalidnine imajući u vidu da osobna invalidnina za osobu koja nema vlastiti prihod iznosi mjesečno 250% osnovice, a od 1. travnja 2018. godine utvrđivat će visinu osobne invalidnine imajući u vidu da osobna invalidnina za osobu koja nema vlastiti prihod iznosi mjesečno 300% osnovice; isto tako, do 31. ožujka 2018. godine utvrđivat će visinu doplatka za pomoć i njegu imajući u vidu da doplatka za pomoć i njegu u punom opsegu iznosi 100% osnovice, odnosno da doplatka za pomoć i njegu u smanjenom opsegu iznosi 70% osnovice, a od 1. travnja 2018. godine utvrđivat će visinu doplatka za pomoć i njegu imajući u vidu da doplatka za pomoć i njegu u punom opsegu iznosi 120% osnovice, odnosno da doplatka za pomoć i njegu u smanjenom opsegu iznosi 84% osnovice).

Članak 23.

Predmetnim člankom propisan je rok za donošenje pravilnika čije je donošenje predviđeno ovim Zakonom.

Članak 24.

Predmetnim člankom propisano je stupanje na snagu Zakona.

**ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

U Zakonu o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16 i 16/17):

Članak 36.

(1) Ako korisnik nakon promijenjenih okolnosti i nadalje ispunjava uvjete za korištenje prava na zajamčenu minimalnu naknadu u manjem ili većem iznosu od već priznatog prava, pravo u izmijenjenom iznosu priznaje se danom nastanka promijenjenih okolnosti.

(2) Ako zbog promijenjenih okolnosti korisnik ne ispunjava uvjete za daljnje korištenje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, pravo se ukida danom nastanka promijenjenih okolnosti.

(3) U slučaju smrti korisnika samca pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje danom smrti korisnika, a u slučaju smrti člana kućanstva iznos zajamčene minimalne naknade kućanstvu umanjuje se za njegov udio od dana njegove smrti.

Članak 37.

(1) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se ako centar za socijalnu skrb praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika utvrdi da su te prilike znatno povoljnije od onih koje se mogu osigurati na temelju priznatog prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(2) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se samcu, odnosno iznos zajamčene minimalne naknade kućanstva umanjuje se za udio člana kućanstva ako se samac ili član kućanstva nalazi na bolničkom liječenju, u pritvoru ili istražnom zatvoru, na izdržavanju kazne zatvora, privremenom smještaju te boravku u inozemstvu, u neprekidnom trajanju dužem od dva mjeseca.

(3) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se samcu, odnosno iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje se kućanstvu za udio člana kućanstva ako samac ili član kućanstva mjesečno duže od 15 dana neprekidno boravi u inozemstvu

(4) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se, odnosno pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjuje se za određeni iznos, danom nastupanja okolnosti iz stavaka 2. i 3. ovoga članka.

(5) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se samcu, odnosno kućanstvu ako je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o prihodu o kojima ovisi priznavanje prava ili opseg prava ili nije omogućio centru za socijalnu skrb uvid u prihod i imovinu.

Članak 39.

(1) Ako radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik zajamčene minimalne naknade odbije ponuđeni posao, osposobljavanje, prekvalifikaciju, dokvalifikaciju ili samovoljno otkaže ugovor o radu, ukida mu se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno kućanstvu se zajamčena minimalna naknada umanjuje za pripadajući udio toga člana.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u sljedećih šest mjeseci nakon mjeseca u kojem je pravo ukinuto, odnosno u kojemu je pravo umanjeno.

(3) Radno sposobnom ili djelomično radno sposobnom samcu ili članu kućanstva ukida se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno zajamčena minimalna naknada umanjuje se

za pripadajući udio tog člana kućanstva ako se ne odazove pozivu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade.

(6) Osoba iz stavka 5. ovoga članka nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u sljedećih šest mjeseci nakon mjeseca u kojem je pravo ukinuto, odnosno u kojemu je pravo umanjeno.

(7) U radovima za opće dobro iz stavka 5. ovoga članka korisnici zajamčene minimalne naknade mogu sudjelovati najmanje trideset, a najviše devedeset sati mjesečno.

(6) Ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba dužan je jednom mjesečno dostavljati jedinici lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave podatke o radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim samcima korisnicima zajamčene minimalne naknade te radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim članovima kućanstva koje je korisnik zajamčene minimalne naknade.

(7) Jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave dužne su centru za socijalnu skrb jednom mjesečno dostavljati podatke o korisnicima zajamčene minimalne naknade koji su pozvani, a nisu se odazvali i sudjelovali u radovima za opće dobro iz stavka 5. ovoga članka.

(8) Odredbe stavaka 1. do 7. ovoga članka ne odnose se na osobe iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 54.

(1) Pravo na osobnu invalidninu priznaje se osobi s teškim invaliditetom ili drugim teškim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, u svrhu zadovoljavanja njezinih životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.

(2) Pravo na osobnu invalidninu ne može se priznati:

- osobi koja osobnu invalidninu ostvaruje po drugoj osnovi
- osobi koja ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za uključivanje u zajednicu
- osobi koja ima u vlasništvu poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti
- djetetu ili odrasloj osobi kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima.

(3) Pravo na osobnu invalidninu ne može se priznati osobi kojoj je priznato pravo na doplatak za pomoć i njegu sukladno odredbama ovoga Zakona ili na temelju drugih propisa.

(4) Pravo na osobnu invalidninu priznaje se s danom podnošenja zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, a isplaćuje se mjesečno.

(5) Vrstu i težinu invaliditeta te vrstu i težinu promjene u zdravstvenom stanju pravilnikom propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 55.

(1) Osobna invalidnina za osobu koja nema vlastiti prihod iznosi mjesečno 250% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ako osoba iz članka 54. stavka 1. ovoga Zakona ostvaruje prihod po bilo kojoj osnovi, osobna invalidnina utvrđuje se kao razlika između iznosa iz stavka 1. ovoga članka i prosječnog prihoda ostvarenog u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je podnesen zahtjev, odnosno u kojem je pokrenut postupak po službenoj dužnosti.

(3) U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvarena na temelju ovoga Zakona, mirovina do iznosa najniže, odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža,

novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu, ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima, stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje i doplatak za djecu.

Članak 58.

(1) Pravo na doplatku za pomoć i njegu može se priznati u punom ili smanjenom iznosu, ovisno o tome postoji li prijevika potreba pomoći i njege druge osobe u punom ili smanjenom opsegu.

(2) Vrstu i opseg prijeke potrebe trajne ili privremene pomoći i njege pravilnikom propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 59.

(1) Visina doplatka za pomoć i njegu iznosi:

– u punom iznosu 100% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona

– u smanjenom iznosu 70% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Korisniku doplatka za pomoć i njegu za vrijeme koje provodi u zdravstvenoj ili drugoj ustanovi dulje od 15 dana pravo na doplatku za pomoć i njegu miruje.

(3) Centar za socijalnu skrb rješenjem o mirovanju prava na doplatku za pomoć i njegu obustavlja isplatu doplatka za pomoć i njegu dok mirovanje prava na doplatku za pomoć i njegu traje.

(4) Centar za socijalnu skrb donosi rješenje o prestanku mirovanja prava na doplatku za pomoć i njegu i nastavku isplate doplatka za pomoć i njegu s danom prestanka okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 63.

(1) Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se jednom od roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom koje ispunjava jedan od sljedećih uvjeta:

– potpuno je ovisno o pomoći i njezi druge osobe jer mu je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za koju je prema preporuci liječnika roditelj osposobljen

– u potpunosti je nepokretno i uz pomoć ortopedskih pomagala

– ima više vrsta teških oštećenja (tjelesnih, mentalnih, intelektualnih ili osjetilnih), zbog kojih je potpuno ovisno o pomoći i njezi druge osobe pri zadovoljavanju osnovnih životnih potreba.

(2) Ako u obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju, odnosno osoba s invaliditetom iz stavka 1. ovoga članka, status roditelja njegovatelja mogu steći oba roditelja.

Članak 66.

Pravo iz članka 63. ovoga Zakona može se priznati roditelju njegovatelju do navršene 65 godine života, a dulje ako se pružanje pomoći i njege ne može osigurati putem osoba iz članka 64. ovoga Zakona.

Članak 74.

(1) Socijalne usluge po ovom Zakonu su:

1. prva socijalna usluga (informiranje, prepoznavanje i početna procjena potreba)

2. savjetovanje i pomaganje

3. pomoć u kući

4. psihosocijalna podrška

5. rana intervencija

6. pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja (integracija)

7. boravak

8. smještaj

9. organizirano stanovanje.

(2) Prva socijalna usluga, savjetovanje i pomaganje, pomoć u kući, psihosocijalna podrška, rana intervencija, pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja, boravak i organizirano stanovanje usluge su skrbi u obitelji i lokalnoj zajednici i smatraju se izvaninstitucijskim uslugama.

(3) Smještaj je usluga skrbi izvan vlastite obitelji, koja se ostvaruje kao institucijska skrb u domu socijalne skrbi, centru za pružanje usluga u zajednici, kod drugih pružatelja usluga iz članka 169. ovoga Zakona ili kao izvaninstitucijska skrb u udomiteljskoj obitelji ili obiteljskom domu.

(4) O priznavanju prava na socijalne usluge iz stavka 1. točaka 3. do 9. ovoga članka centar za socijalnu skrb odlučuje rješenjem.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, o priznavanju prava na socijalne usluge iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, kada te usluge ne pruža centar za socijalnu skrb, odlučuje centar za socijalnu skrb rješenjem.

(6) Primatelj usluge može izabrati socijalnu uslugu i pružatelja usluge s kojim sklapa ugovor o korištenju socijalne usluge u skladu s uvjetima propisanim ovim Zakonom i bez rješenja centra za socijalnu skrb.

(7) Primatelj usluge iz stavka 6. ovoga članka u cijelosti snosi troškove korištenja socijalne usluge.

(8) Roditelj djeteta, odnosno djetetov skrbnik ili zakonski zastupnik ne može neposredno izabrati niti ugovoriti korištenje usluge smještaja ili boravka djeteta s pružateljem usluge.

(9) Dijete može koristiti uslugu smještaja, boravka ili organiziranog stanovanja samo na temelju rješenja centra za socijalnu skrb.

Članak 93.

(1) Dugotrajni smještaj priznaje se korisniku kojem je tijekom duljeg vremenskog razdoblja potrebno osigurati intenzivnu skrb i zadovoljavanje drugih životnih potreba.

(2) Djetetu bez roditelja, djetetu koje roditelji zanemaruju ili zlorabe svoje roditeljske dužnosti priznaje se dugotrajni smještaj u udomiteljskoj obitelji, obiteljskom domu ili organiziranom stanovanju.

(3) Dugotrajni smještaj priznaje se osobi s invaliditetom, tjelesnim, mentalnim, intelektualnim ili osjetilnim oštećenjem, sukladno dobi, vrsti i stupnju oštećenja kada nije moguće osigurati skrb u obitelji pružanjem odgovarajućih izvaninstitucijskih oblika skrbi.

(4) Dugotrajni smještaj priznaje se funkcionalno ovisnoj starijoj osobi i teško bolesnoj osobi kojoj je zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju prijeko potrebna stalna pomoć i njega druge osobe.

(5) Dugotrajni smještaj priznaje se osobi nesposobnoj za rad koja se nalazi u posebno teškim životnim prilikama koje se ne mogu otkloniti primjenom drugih prava iz socijalne skrbi ili na drugi način.

(6) Dugotrajni smještaj neće se priznati osobi koja ima sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, kojoj pomoć i njegu mogu pružiti članovi obitelji ili se pomoć i njega može osigurati na drugi način.

11.9. Organizirano stanovanje

Članak 94.

(1) Organizirano stanovanje je socijalna usluga kojom se jednoj ili više osoba tijekom 24 sata dnevno uz organiziranu stalnu ili povremenu pomoć stručne ili druge osobe, u stanu ili izvan

stana, osiguravaju osnovne životne potrebe te socijalne, radne, kulturne, obrazovne, rekreacijske i druge potrebe.

(2) Organiziranim stanovanjem smatra se i stanovanje u zajednici stambenih jedinica koje se nalaze na istoj lokaciji.

(3) U jednoj stambenoj jedinici može stanovati najviše osam korisnika.

Članak 97.

(1) Korisnik – odrasla osoba koji socijalnu uslugu koristi na temelju rješenja centra za socijalnu skrb, dužan je sudjelovati u plaćanju cijene usluge svojim prihodom sukladno pravilniku iz članka 99. ovoga Zakona.

(2) Korisnik iz stavka 1. ovoga članka čiji prihod nije dostatan za utvrđeni iznos sudjelovanja u plaćanju cijene usluge dužan je prodati imovinu koja ne služi njemu i članovima njegovog kućanstva za podmirenje osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba.

(3) Pri utvrđivanju prihoda kojima korisnik sudjeluje u plaćanju usluga iznos prihoda umanjuje se za iznos koji korisnik plaća za održavanje nekog od članova obitelji prema propisima kojima se uređuju obiteljski odnosi, a korisniku prava na uslugu smještaja i organiziranog stanovanja umanjuje se i za iznos naknade za osobne potrebe korisnika.

(4) Ako korisnik ne može u cijelosti ili djelomično platiti cijenu usluge na način propisan stavcima 1. i 2. ovoga članka, cijenu usluge dužni su u cijelosti ili djelomično platiti zakonski obveznici održavanja na temelju nagodbe sklopljene sa centrom za socijalnu skrb ili prema propisima kojima se uređuju obiteljski odnosi.

(5) Ako obveznici održavanja ne izvršavaju obveze iz nagodbe iz stavka 4. ovoga članka, centar za socijalnu skrb će pred nadležnim sudom pokrenuti postupak za naknadu troškova za pružene usluge.

(6) Iznimno, osoba koja je obveznik održavanja odrasle osobe nesposobne za rad nije dužna sudjelovati u cijeni usluge ako je njezin prihod ili prihod njezinog kućanstva manji od trostrukog iznosa zajamčene minimalne naknade za samca ili kućanstvo, utvrđenog sukladno članku 30. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona.

(7) Ako se troškovi usluge iz stavka 1. ovoga članka ne mogu platiti na način propisan stavcima 1. do 4. ovoga članka, plaćanje usluge tereti sredstva Ministarstva.

Članak 108.

Temeljem procjene potreba korisnika centar za socijalnu skrb u suradnji s podnositeljem zahtjeva i članovima obitelji tijekom postupka za priznavanje prava izrađuje individualni plan skrbi.

Članak 123.

Djelatnost socijalne skrbi obavljaju:

- ustanove socijalne skrbi
- udruge, vjerske zajednice, druge pravne osobe te obrtnici
- fizičke osobe kao profesionalnu djelatnost
- udomiteljske obitelji.

Članak 164.

(1) Centar za pružanje usluga u zajednici je javna ustanova koja se osniva za pružanje podrške korisnicima i pružateljima izvaninstitucijskih oblika smještaja, pružanje usluga boravka, usluge psihosocijalne podrške, usluge pomoći u kući, usluge pomoći pri uključivanju u programe odgoja i obrazovanja (integracija) i usluge organiziranog stanovanja, a iznimno i usluge smještaja.

(2) Centar za pružanje usluga u zajednici osniva Republika Hrvatska rješenjem ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi, a osnivačka prava vrši Ministarstvo.

(3) Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna ili fizička osoba mogu osnovati centar za pružanje usluga u zajednici pod uvjetima i na način propisan Zakonom o ustanovama i ovim Zakonom.

(4) Odredbe članaka 149. do 163. ovoga Zakona na odgovarajući način se primjenjuju na centar za pružanje usluga u zajednici.

Članak 187.

(1) Dom socijalne skrbi, centar za pružanje usluga u zajednici te centar za pomoć u kući prestaje s pružanjem socijalnih usluga u slučaju prestanka rada tih ustanova sukladno Zakonu o ustanovama.

(2) Na temelju odluke osnivača, Ministarstvo rješenjem utvrđuje prestanak rada centra za pružanje usluga u zajednici i doma socijalne skrbi, osim za dom za starije i nemoćne osobe i beskućnike.

(3) Na temelju odluke osnivača, jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb rješenjem utvrđuje prestanak rada doma za starije i nemoćne osobe i beskućnike te centra za pomoć u kući.

(4) Ministarstvo rješenjem utvrđuje prestanak rada doma socijalne skrbi kojemu je osnivač Republika Hrvatska.

(5) Na temelju rješenja iz stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka Ministarstvo će izvršiti brisanje ustanova iz stavka 1. ovoga članka iz upisnika ustanova socijalne skrbi.

(6) Pravna osoba, odnosno obrtnik iz članka 169. ovoga Zakona prestaje s pružanjem socijalnih usluga:

– izvršnošću rješenja nadležnog tijela iz članka 185. stavka 1. donesenog na temelju odluke pravne osobe, odnosno obrtnika iz članka 169. ovoga Zakona o prestanku pružanja socijalnih usluga

– izvršnošću rješenja nadležnog inspektora o zabrani pružanja socijalnih usluga.

(7) Pravna osoba, odnosno obrtnik iz članka 169. ovoga Zakona dužni su izvijestiti nadležno tijelo iz članka 185. stavka 1. ovoga Zakona o namjeri prestanka pružanja usluga sukladno stavku 6. ovoga članka. Nadležno tijelo iz članka 185. stavka 1. ovoga Zakona na temelju odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga iz stavka 6. podstavka 1. ovoga članka donijet će rješenje o prestanku pružanja usluga.

(8) Pružanje socijalne usluge kao profesionalne djelatnosti fizičkoj osobi iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona prestaje:

– izvršnošću rješenja jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba kojim se utvrđuje prestanak pružanja socijalne usluge kao profesionalne djelatnosti fizičkoj osobi iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona u slučajevima iz stavka 9. ovoga članka

– izvršnošću rješenja inspektora socijalne skrbi kojim se fizičkoj osobi iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona zabranjuje rad.

(9) Jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb rješenjem utvrđuje prestanak pružanja socijalne usluge kao profesionalne djelatnosti fizičkoj osobi iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona u slučajevima:

– izjave volje fizičke osobe pružatelja socijalnih usluga da više ne želi pružati socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost

– smrti fizičke osobe pružatelja socijalnih usluga

- pravomoćne sudske odluke o lišenju poslovne sposobnosti fizičke osobe pružatelja socijalnih usluga
 - zasnivanja radnog odnosa fizičke osobe pružatelja socijalnih usluga
 - gubitka zdravstvene sposobnosti fizičke osobe pružatelja socijalnih usluga
 - ako ne ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom te
 - da u odnosu na osobu koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost nastupi zapreka iz članka 213. stavka 1. ovoga Zakona.
- (10) Protiv rješenja Ministarstva iz stavaka 2., 4. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.
- (11) Protiv rješenja jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba iz stavaka 3., 7. i 9. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 99/15):

Članak 1.

U Zakonu o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13 i 152/14) u članku 6. stavku 1. iza riječi: »ustanove socijalne skrbi,« dodaju se riječi: »uredi državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba,«.

Članak 2.

U članku 21. stavku 2. riječi: »Centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »Nadležno tijelo iz članka 100. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona«.

Članak 7.

Iza članka 29. dodaje se članak 29.a koji glasi:

»Članak 29.a

- (1) Centar za socijalnu skrb koji je mjesno nadležan za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi sukladno odredbama ovoga Zakona dužan je na zahtjev nadležnog tijela iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona dostaviti procjenu iz članka 29. stavka 1. podstavka 3. ovoga Zakona te mišljenje o postojanju uvjeta iz članka 24. stavka 2. podstavaka 6. i 7. ovoga Zakona.
- (2) O priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu, kao i o svakoj promjeni vezano za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu koje je korisniku priznato, nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona obavijestit će centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Po primitku rješenja o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka dužan je temeljem procjene potreba korisnika u suradnji s korisnikom i članovima njegove obitelji izraditi individualni plan skrbi za kategorije korisnika koje će pravilnikom propisati ministar nadležan za socijalnu skrb.
- (4) Korisnik je dužan sudjelovati u izradi i provođenju individualnog plana skrbi iz stavka 3. ovoga članka.
- (5) Ako praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika utvrdi da su te prilike znatno povoljnije od onih koje se mogu osigurati na temelju priznatog prava na zajamčenu minimalnu naknadu, centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka dužan je o tome obavijestiti nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona.
- (6) Ako praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da postoji vjerojatnost da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu ne koristi ili neće koristiti za zadovoljavanje potrebe prehrane djeteta koje je član

kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade, centar za socijalnu skrb dužan je o tome obavijestiti nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona.

(7) Centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka dužan je obavijestiti nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona o svakoj promjeni na strani korisnika o kojoj ima saznanje, a koja utječe na daljnje korištenje ili na visinu zajamčene minimalne naknade.

(8) Način suradnje centara za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka i nadležnog tijela iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona u postupku priznanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu i praćenju materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika zajamčene minimalne naknade te sadržaj i način vođenja evidencije i dokumentacije nadležnog tijela iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona o korisnicima zajamčene minimalne naknade pravilnikom će propisati ministar nadležan za socijalnu skrb.

(9) Kategoriju korisnika zajamčene minimalne naknade za koje je centar za socijalnu skrb obvezan izraditi individualni plan skrbi iz stavka 3. ovoga članka, obvezni sadržaj individualnog plana skrbi te smjernice za praćenje materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika propisat će pravilnikom ministar nadležan za socijalnu skrb.«

Članak 12.

Članak 34. mijenja se i glasi:

»Ako centar za socijalnu skrb procijeni da postoji vjerojatnost da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu ne koristi ili neće koristiti za zadovoljavanje potrebe prehrane djeteta koje je član kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade, nadležni ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba će na temelju obavijesti centra za socijalnu skrb iz članka 29.a stavka 6. ovoga Zakona odrediti da se zajamčena minimalna naknada djelomično izravno uplati obrazovnoj ustanovi na ime troška toplog obroka učenika koji je član kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade.«

Članak 13.

U članku 35. stavku 1. riječi: »centru za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »nadležnom tijelu iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona«.

U stavku 2. riječi: »centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona«.

Članak 14.

U članku 37. stavku 5. iza riječi: »o prihodu« dodaju se riječi: »i imovini«, a iza riječi: »omogućio« dodaju se riječi: »uredu državne uprave u županiji, odnosno nadležnom uredu Grada Zagreba ili«.

Članak 15.

U članku 38. stavku 1. iza riječi: »Centar za socijalnu skrb« stavlja se zarez i dodaju riječi: »ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba«.

U stavku 2. iza riječi: »centara za socijalnu skrb« stavlja se zarez i dodaju riječi: »ureda državne uprave u županiji, odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba«.

U stavku 4. riječi: »Centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »Ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba«.

U stavku 5. riječi: »centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba«.

Članak 16.

U članku 39. stavci 1. i 2. brišu se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 1.

U dosadašnjem stavku 4., koji postaje stavak 2., riječi: »stavka 3.« zamjenjuju se riječima: »stavka 1.«.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 3.

U dosadašnjem stavku 6., koji postaje stavak 4., te u dosadašnjem stavku 7., koji postaje stavak 5., riječi: »stavka 5.« zamjenjuju se riječima: »stavka 3.«.

U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 6., riječi: »Centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »Ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba«.

Iza dosadašnjeg stavka 9., koji postaje stavak 7., dodaje se stavak 8. koji glasi:

»(8) Odredbe stavaka 1. do 7. ovoga članka ne odnose se na osobe iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona.«.

Članak 25.

Članak 100. mijenja se i glasi:

»(1) O priznavanju prava u sustavu socijalne skrbi na naknadu za osobne potrebe korisnika smještaja, jednokratnu naknadu, naknade u vezi s obrazovanjem, osobnu invalidninu, doplatu za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, naknadu do zaposlenja te socijalne usluge rješenjem odlučuje centar za socijalnu skrb.

(2) O priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu rješenjem odlučuje ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) O priznavanju prava na naknadu za troškove stanovanja rješenjem odlučuje jedinica lokalne samouprave i Grad Zagreb, sukladno odredbama ovoga Zakona i posebnih zakona.

(4) O priznavanju prava na naknadu za troškove ogrjeva rješenjem odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi iz stavka 1. ovoga članka mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb osnovan za područje na kojem stranka ima prebivalište.

(6) Za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi iz stavka 2. ovoga članka mjesno je nadležan ured državne uprave u županiji nadležan za područje na kojem stranka ima prebivalište.

(7) Ako stranka nema prebivalište na području Republike Hrvatske, mjesno je nadležno tijelo prema mjestu boravišta stranke u Republici Hrvatskoj, a ako stranka nema boravište u Republici Hrvatskoj, mjesno je nadležno tijelo prema mjestu posljednjeg prebivališta, odnosno boravišta stranke na području Republike Hrvatske.

(8) Ako se mjesna nadležnost ne može odrediti na način propisan stavcima 5., 6. i 7. ovoga članka, mjesno je nadležno tijelo prema mjestu na kojem je nastao povod za vođenje postupka.

(9) Mjesna nadležnost ne mijenja se priznavanjem prava na uslugu smještaja i organiziranog stanovanja izvan mjesta prebivališta.

(10) Ako se izmijene okolnosti na osnovi kojih je po ovom Zakonu bila određena mjesna nadležnost, postupak nastavlja nadležno tijelo. Nadležno tijelo dužno je preispitati ispunjava li korisnik i nadalje uvjete za korištenje priznatog prava. Novo rješenje se donosi samo u slučaju promijenjenih okolnosti o kojim ovisi opseg i daljnje korištenje prava.«.

Članak 27.

U članku 101. stavku 3. riječi: »nadležan centar za socijalnu skrb nadležan« zamjenjuju se riječima: »nadležno tijelo koje je nadležno«.

U stavku 4. riječi: »nadležan centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »nadležno tijelo koje je nadležno«.

U stavku 5. riječi: »centra za socijalnu skrb« brišu se.

Članak 28.

U članku 102. stavku 1. riječi: »nadležan centar za socijalnu skrb nadležan« zamjenjuju se riječima: »nadležno tijelo koje je nadležno«.

Članak 29.

Članak 103. mijenja se i glasi:

»(1) O sukobu mjesne nadležnosti između centara za socijalnu skrb te o sukobu mjesne nadležnosti između ureda državne uprave u županiji, odnosno između ureda državne uprave u županiji i nadležnog ureda Grada Zagreba odlučuje Ministarstvo.

(2) Ako nastane sukob mjesne nadležnosti, tijelo koje je započelo postupak dužno je obaviti radnje u postupku koje ne trpe odgodu.

(3) O sukobu stvarne nadležnosti između centra za socijalnu skrb, ureda državne uprave u županiji, odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba i jedinice lokalne, područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba odlučuje nadležni upravni sud.

(4) Postupci iz stavaka 1. i 3. ovoga članka su hitni.«

Članak 30.

U članku 105. stavku 3. iza riječi: »Centar za socijalnu skrb« stavlja se zarez i dodaju riječi: »ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba«.

Članak 32.

Članak 108. mijenja se i glasi:

»(1) Temeljem procjene potreba korisnika centar za socijalnu skrb u suradnji s korisnikom i članovima obitelji tijekom postupka za priznavanje ili nakon priznanja prava na naknadu u vezi s obrazovanjem, osobnu invalidninu, doplatu za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, naknadu do zaposlenja i socijalne usluge iz članka 74. stavka 1. točaka 3. do 9. ovoga Zakona izrađuje individualni plan skrbi.

(2) Obvezni sadržaj individualnog plana iz stavka 1. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za socijalnu skrb.«

Članak 34.

U članku 112. stavku 1. riječi: »Centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »Nadležno tijelo«, a riječi: »članka 100. stavka 1.« zamjenjuju se riječima: »članka 100. stavaka 1. i 2.«.

U stavku 2. riječi: »centru za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »nadležnom tijelu iz članka 100. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona«.

Članak 35.

U članku 113. stavku 1. riječi: »članka 100. stavka 1.« zamjenjuju se riječima: »članka 100. stavaka 1. i 2.«.

Članak 36.

Članak 114. mijenja se i glasi:

»(1) Protiv rješenja iz članka 100. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona može se izjaviti žalba.

(2) O žalbi protiv rješenja centra za socijalnu skrb i ureda državne uprave u županiji, odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba iz članka 100. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.

(3) O žalbi protiv rješenja jedinice lokalne samouprave iz članka 100. stavka 3. ovoga Zakona odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave, a o žalbi protiv rješenja Grada Zagreba iz članka 100. stavka 3. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.

(4) O žalbi protiv rješenja jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba iz članka 100. stavka 4. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.

(5) Žalba iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.«

Članak 37.

U članku 204. stavku 3. iza riječi: »socijalne skrbi,« dodaju se riječi: »uredi državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba,«.

Članak 38.

U članku 220. stavku 1. iza riječi: »u zajednici,« dodaju se riječi: »ureda državne uprave u županiji, odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave,«.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 2. i 3.

Članak 39.

U članku 223. stavku 2. iza riječi: »inspektori« dodaju se riječi: »socijalne skrbi i viši inspektori socijalne skrbi zaposlenici Ministarstva (u daljnjem tekstu: inspektori)«.

Članak 40.

Članak 241. mijenja se i glasi:

»(1) U provedbi upravnog nadzora nadzire se osobito:

1. zakonitost rada i postupanja
2. rješavanje u upravnim stvarima
3. djelotvornost, ekonomičnost i svrhovitost rada u obavljanju poslova državne uprave
4. svrhovitost unutarnjeg ustrojstva i osposobljenost službenika i namještenika za obavljanje poslova državne uprave te
5. odnos službenika i namještenika prema građanima i drugim strankama.

(2) Upravni nadzor provode ovlašteni državni službenici.«

Članak 42.

U članku 247. stavku 1. podstavku 2. iza riječi: »socijalnu skrb« stavlja se zarez i dodaju riječi: »ureda državne uprave u županiji, odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba.«

Članak 45.

Članak 253. mijenja se i glasi:

»(1) Kada utvrdi da su ispunjene pretpostavke iz članka 250. stavaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona, odnosno da je nastala šteta iz članka 251. ovoga Zakona, nadležno tijelo koje je donijelo odluku o priznavanju prava pozvat će korisnika da u određenom roku izvrši povrat isplaćenog iznosa, odnosno nadoknadi nastalu štetu.

(2) Ako obveznik povrata isplaćenog iznosa ne izvrši povrat isplaćenog iznosa u određenom roku, odnosno nastala šteta ne bude nadoknađena, Republika Hrvatska ovlaštena je podnijeti tužbu radi povrata isplaćenih iznosa, odnosno naknade štete putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja nadležno tijelo koje je donijelo odluku o priznavanju prava, osim u slučaju iz članka 250. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Način suradnje ureda državne uprave u županiji, odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba s nadležnim centrom za socijalnu skrb u postupanju u slučaju da su ispunjene pretpostavke iz članka 250. stavaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona, odnosno da je nastala šteta iz članka 251. ovoga Zakona pravilnikom će propisati ministar nadležan za socijalnu skrb.«

Članak 46.

U članku 257. riječi: »centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o priznanju prava na naknadu ili uslugu«.

Članak 49.

(1) Postupci koji su pokrenuti, a nisu pravomoćno okončani do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka.

(2) Na dan 1. lipnja 2016. nadležni uredi državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba preuzimaju od nadležnih centara za socijalnu skrb nedovršene predmete u kojima se odlučuje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 50.

(1) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donijet će pravilnike iz članka 7., 15., 23., 32. i 45. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu iz članka 23. stavka 4. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 51.

Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 15. ovoga Zakona, u dijelu u kojem nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, primjenjuje se Pravilnik o načinu suradnje centra za socijalnu skrb i službe nadležne za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade (Narodne novine, br. 66/15.).

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 99/15, 52/16 i 16/17):

Članak 52.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu osmoga dana od dana objave, osim odredbi članka 1., 2., 7., 12., 13., 14. i 15., članka 16. stavka 5., te članka 25., 27., 28., 29., 30., 32., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 42., 45. i 46. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 31. prosinca 2017.

U Zakonu o izmjenama i dopuni Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 52/16.):

Članak 2.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 99/15.) u članku 49. stavku 2. i članku 52. riječi: »1. lipnja 2016.« zamjenjuju se riječima: »1. ožujka 2017.«.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 16/17):

Članak 6.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 52/16) u članku 2. riječi: »1. ožujka 2017.« zamjenjuju se riječima: »31. prosinca 2017.«.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga Zaskona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga Zaskona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi
Datum dokumenta	7. studeni 2017.
Verzija dokumenta	I
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	Nije predviđeno Godišnjim planom normativnih aktivnosti
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	Predstavnici akademske zajednice i predstavnici Hrvatske udruge socijalnih radnika.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Savjetovanje sa zainteresiranom javnošću provedeno je putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću „e-Savjetovanje“ u periodu od 15. rujna do 15. listopada 2017. godine na Obrazac Iskaza o procjeni učinaka propisa i Nacrt prijedloga zakona. Tijekom savjetovanja, Iskaz o procjeni učinaka propisa i Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi dostavljen je i na mišljenje nadležnim tijelima i Uredu za zakonodavstvo. Dana 19. listopada 2017. održano je javno izlaganje o Nacrtu prijedloga zakona i Iskaza o procjeni učinaka propisa na 8. Konferenciji socijalnih radnika u Šibeniku na kojem je sudjelovalo oko 500 sudionika.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Fizičke osobe, predstavnici centra za socijalnu skrb, pravobraniteljica za djecu, pučka pravobraniteljica, pravobraniteljica za osobe s invaliditetom, predstavnici Grada Zagreba, organizacije civilnog društva, Hrvatska komora socijalnih radnika.

<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	<p>Ukupno je zaprimljeno 54 komentara od toga 53 na Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi i 1 komentar na Iskaz o procjeni učinaka propisa. Od sveukupno 54 komentara: 10 komentara je prihvaćeno, 2 djelomično prihvaćeno, 4 odbijeno i 38 komentara je primljeno na znanje. Primjedbe i prijedlozi zainteresirane javnosti te obrazloženja predlagatelja o prihvaćanju/neprihvatanju istih objavljena su na središnjem državnom portalu e-Savjetovanja.</p>
<p>Troškovi provedenog savjetovanja</p>	<p>Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.</p>

Izvešće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi

Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
<p>Tomislav Pavošević PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA Prijedlog: Uspostavljanje registra ugovora o doživotnom i dosmrtnom uzdržavanju i provedba nadzora nad ispunjenjem preuzetih obveza. Najmanje jednom godišnje nadzor će obavljati centri za socijalnu skrb koji će po potrebi pokretati postupak preko Državnog odvjetništva RH za zanemarivanje i iskorištavanje starih i nemoćnih osoba. Omogućiti puni inspekcijski nadzor nad provođenjem ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju koji bi bili sklopljeni na novčana sredstva na računu primatelja uzdržavanja. Neposredno inspekciji, ili uz pomoć Policije ili Državnog odvjetništva dopustiti provjeru podižu li se novčana sredstva s računa primatelja uzdržavanja.</p>	<p>Odbijen Prijedlog se odbija s obzirom da realizacija navedenog prijedloga nije u nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, naime ugovorni obvezni odnosi uređeni su Zakonom o obveznim odnosima.</p>
<p>Martina Pongrac PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA Poštovani, čl.55. st (3) starog zakona glasi: (3) U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvarena na temelju ovoga Zakona, MIROVINA DO IZNOSA NAJNIŽE, odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža, novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu, ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima, stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje i doplatak za djecu. po Vašem prijedlogu on će glasiti ovako; U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se PLAĆA, zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvarena na temelju ovoga Zakona, MIROVINA DO IZNOSA NAJNIŽE, odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža, novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu, ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima, stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje i doplatak za djecu. NOVI PRIJEDLOG čl. 55. st. (3) iza riječi "ne uračunava se" ubacuje se plaća, mirovina i zarez te se brišu riječi "mirovina do iznosa najniže, odnosno minimalne mirovine ostavrene za 40 godina mirovinskog staža"...te bi on glasio ovako: (3) U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se PLAĆA, MIROVINA, zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvarena na temelju ovoga Zakona, novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu, ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima, stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje i doplatak za djecu. OBRAZLOŽENJE; Vaš prijedlog dovest će do nove diskriminacije unutar same populacije osoba s invaliditetom. Potpuno bi NE pravedno bilo da se puna osobna invalidnina priznaje osobi koja radi ali ne i</p>	<p>Primljeno na znanje Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>

osobi koja je u mirovini ili prima mirovinu nakon smrti roditelja, samo zato što prelazi iznos minimalne mirovine. Osobna invalidnina trebala bi biti vezana isključivo uz invaliditet te je apsurdno na nju vezati bilo koju vrstu ograničenja. Članak 65. starog zakona o socijalnoj skrbi st. 3 i 4 glase: (3) Roditelju ili drugoj osobi iz članaka 63. i 64. ovoga Zakona priznaje se pravo na status roditelja njegovatelja kada dijete s teškoćama u razvoju, odnosno osoba s invaliditetom boravi manje od četiri sata dnevno u predškolskoj, obrazovnoj ili zdravstvenoj ustanovi, domu socijalne skrbi ili kod drugog pružatelja usluga boravka. (4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, roditelju ili drugoj osobi iz stavka 1. ovoga članka priznaje se pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja kada dijete s teškoćama u razvoju, odnosno osoba s invaliditetom u predškolskoj, obrazovnoj ili zdravstvenoj ustanovi, domu socijalne skrbi, centru za pružanje usluga u zajednici ili kod drugog pružatelja usluge boravka boravi četiri i više sati dnevno ako mu roditelj ili njegovatelj tijekom boravka pruža usluge pomoći i njege. NOVI PRIJEDLOG: - za st. 3 : iza riječi "boravi" brišu se riječ "manje od četiri" i dodaju riječi "do šest" - st. 4 u potpunosti se briše (3) Roditelju ili drugoj osobi iz članaka 63. i 64. ovoga Zakona priznaje se pravo na status roditelja njegovatelja kada dijete s teškoćama u razvoju, odnosno osoba s invaliditetom boravi do šest sati dnevno u predškolskoj, obrazovnoj ili zdravstvenoj ustanovi, domu socijalne skrbi ili kod drugog pružatelja usluga boravka. OBRAZLOŽENJE: Niti jedan boravak manji od 4 sata dnevno ne pokriva puno vrijeme koje je potrebno za obrazovanje i rehabilitaciju niti u redovnom obrazovnom sustavu (od predškolskog preko osnovnog do srednjoškolskog obrazovanja) pa tako niti u specijaliziranim centrima za odgoj i obrazovanje. Također, tako malu dozvoljenu satnicu nema niti jedna zemlja EU, npr. u Njemačkoj je sasvim normalno da djeca budu u školama ili specijaliziranim centrima od šest do osam sati dnevno bez da se njegovateljima oduzimaju bilo koja prava. Članak 70. Nadopuniti stavkom (2) koji glasi: U slučaju prestanka prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja iz stavka (1) alineja 6, roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na naknadu još 6 mjeseci računajući od idućeg dana od dana smrti djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom. Obrazloženje: Roditelj njegovatelj ili njegovatelj kojemu dijete kojeg je njegovao umre, nema pravo ostvarivati dopust ili privremenu nesposobnost za rad koji su predviđeni Zakonom o roditeljskim potporama u članku 17. i Zakonom o obveznom zdravstvenom osiguranju. Budući da takvi roditelji nakon, često i višegodišnje brige i njege o djetetu, vlastitog života gotovo da u nemaju, njegovom smrću ostaju bez jedinog izvora prihoda, a psihički još dugo neće biti u stanju priviknuti se na novonastalo stanje i početi tražiti zaposlenje. Iz tog razloga produženje statusa roditelja njegovatelja u trajanju od još 6 mjeseci nakon djetetove smrti predstavljalo bi im neizmjernu pomoć i podršku u životu, kao i poticaj da pronađu motivaciju za ponovnu socijalizaciju. Članak 83. PSIHOSOCIJALNA PODRŠKA - stari zakon o socijalnoj skrbi: (5) Psihosocijalna podrška se pruža u obitelji korisnika odnosno udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka na način da se ista pruža u obitelji korisnika ili udomiteljskoj obitelji do pet sati tjedno, a kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka do dvanaest sati tjedno, od čega najviše šest sati individualno, a ostalo u grupi. (6) Djetetu s teškoćama u razvoju, odnosno odrasloj osobi s invaliditetom iz jednoroditeljske obitelji čijem je roditelju priznato pravo na status roditelja njegovatelja usluga iz stavka 5. ovoga članka može se priznati u obitelji korisnika do pet sati tjedno, a kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka do osamnaest sati tjedno, od čega najviše šest sati individualno, a ostalo u grupi. NOVI PRIJEDLOG: - za st. 5 iza riječi "kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovog članka" brišu se riječi "do dvanaest sati " a dodaju "do trideset sati" - st. 6 u potpunosti se briše (5) Psihosocijalna podrška se pruža u obitelji korisnika odnosno udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka na način da se ista pruža u obitelji korisnika ili udomiteljskoj obitelji do pet sati tjedno, a kod pružatelja usluga iz

stavka 4. ovoga članka do trideset sati tjedno, od čega najviše šest sati individualno, a ostalo u grupi. OBRAZLOŽENJE: Podizanjem satnice psihosocijalne podrške na 30h tjedno omogućila bi se daljnja rehabilitacija i kontinuirani rad sa odraslim osobama s invaliditetom. Također rješio bi se i problem za one roditelje koji imaju status roditelja njegovatelja a čija su djeca navršila 21. godinu nakon koje prestaje pravo na školovanje a postoji i daljnja potreba za intezivnim radom sa odraslom osobom s invaliditetom od strane stručnjaka. Također smatramo da nema potrebe razdvajati djecu na one koji žive sa oba roditelja i one koji žive samo sa jednim roditeljem. Satnicom od trideset sati tjedno što daje pravo na rehabilitaciju do šest sati dnevno pet dana u tjednu u potpunosti bi se zadovoljile potrebe djece s poteškoćama i odraslih osoba s invaliditetom.

Lezbijska grupa Kontra

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA

Prijedlog zakona je potrebno uskladiti sa Zakonom o životnom partnerstvu, te međunarodnim dokumentima za zaštitu ljudskih prava, kao i praksom Europskog suda za ljudska prava, na način da se status njegovatelja također prizna i životnim partnerima i neformalnim životnim partnerima, a čime bi se otklonilo nepovoljnije postupanje i izjednačila prava i obveze životnih i neformalnih životnih partnera sa bračnim i izvanbračnim partnerima u području sustava socijalne skrbi. Obiteljski zakon definira brak kao zakonom uređenu životnu zajednicu žene i muškarca. Zakon o životnom partnerstvu osoba istog spola definira životno partnerstvo kao zajednicu obiteljskog života dviju osoba. Životni partneri koji uživaju obiteljski život, baš kao i izvanbračni i bračni životni partneri imaju pravo na zaštitu svog obiteljskog života i zaštitu od nepovoljnijeg postupanja, uključujući u sustavu socijalne skrbi. Zakon o životnom partnerstvu osoba istog spola člankom 6. st. 3. zabranjuje svaki oblik diskriminacije, izravne i neizravne, temeljem sklopljenog životnog partnerstva, seksualne orijentacije i rodnog identiteta. Položaj životnih partnera u sustavu socijalne skrbi dopušteno je mijenjati posebnim zakonom o socijalnoj skrbi, poštujući jamstvo zabrane nepovoljnijeg postupanja prema životnim partnerstvima glede obveza, prava i usluga koje se odnose na sustav socijalne skrbi, od onog koje je pruženo bračnim zajednicama. Neformalno životno partnerstvo u području nasljeđivanja, poreznog sustava, mirovinskog osiguranja, sustava socijalne skrbi, obveznog zdravstvenog osiguranja i zdravstvene zaštite, prava i obveza iz radnih odnosa, pristupa javnim i tržišnim uslugama te javnopravnog položaja stvara iste učinke, koji su posebnim propisima kojima se uređuju ta područja, priznati izvanbračnoj zajednici. U Lisabonskom ugovoru koji je preuzeo odredbe članka 13. Ugovora iz Amsterdama Europska unija potiče na „poduzimanje prikladnih akcija za suzbijanje diskriminacije temeljene na spolu, rasnom ili etničkom porijeklu, religiji ili uvjerenju, invaliditetu, dobi ili seksualnoj orijentaciji.“ Jamstva iz čl. 35. Ustava i čl. 8. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava (u daljnjem tekstu: Konvencija) štite privatnost, štovanje i pravnu zaštitu osobnog i obiteljskog života, dostojanstva, ugleda i časti, a što se sve mora ogledati i kroz zakonski aspekt. Garancije kojima se štiti obiteljski život odnose se na sve oblike obitelji, uključujući istospolne zajednice, što proizlazi i iz prakse Europskog suda za ljudska prava. Europska unija putem rezolucije Europskog parlamenta A3-0028 poziva svoje članice da ukinu diskriminaciju homoseksualnih osoba zakonima i administrativnim aktima kod socijalne sigurnosti, usluga, zakona o posvajanju i nasljeđivanju, te kod stanovanja i u kaznenim zakonima i svim zakonima s njima povezanim (stavak 7). Posebno je potrebno izdvojiti sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava. Europski sud za ljudska prava donio je 2003. godine presudu protiv Republike Austrije zbog povrede članka 14. u vezi sa člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima kada su austrijske vlasti odbile protumačiti zakonsku definiciju «životnog suputnika» u kontekstu istospolne zajednice vezano za slučaj nasljeđivanja stanarskog

Prihvaćen

Navedeni prijedlog uvršten je u Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi. Naime, Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku podržava prijedloge koji upućuju na potrebu proširenja kruga korisnika navedenog prava i na formalne i neformalne životne partnere sukladno Zakonu o životnom partnerstvu osoba istog spola kojim je učinjen značaj iskorak u izjednačavanju prava formalnih i neformalnih zajednica osoba istog spola, s bračnom i izvanbračnom zajednicom heterogenih partnera.

prava. Sud je našao da nejednak tretman istospolnih parova (u usporedbi s izvanbračnim raznospolnim parovima) čini povredu Europske konvencije o ljudskim pravima. Nadalje, Europski sud za ljudska prava donio je 22. srpnja 2010. odluku u slučaju P.B. i J.S. protiv Austrije. Sud je zaključio da je Austrija prekršila članak 14. Konvencije (zabrana diskriminacije) u stjecaju sa člankom 8. (pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života), jer nije osigurala pravo na zdravstveno osiguranje istospolnim parovima koje je bilo dostupno izvanbračnim heteroseksualnim parovima. Sud je potvrdio da se istospolne zajednice smatraju obitelji prema Europskoj konvenciji o ljudskim pravima.

Ivan Zidarević

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA

Predlog Zakona o izmenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi nije potpun jer nije u potpunosti uskladjen sa Zakonom o životnom partnerstvu osoba istog pola. Zakon o životnom partnerstvu Članak 2. Životno partnerstvo je zajednica obiteljskog života dviju osoba istog spola sklopljena pred nadležnim tijelom u skladu s odredbama ovoga Zakona. Članak 3. (1) Neformalno životno partnerstvo je zajednica obiteljskog života dviju osoba istog spola, koje nisu sklopile životno partnerstvo pred nadležnim tijelom, ako zajednica traje najmanje tri godine i od početka je udovoljavala pretpostavkama propisanim za valjanost životnog partnerstva. (2) Postojanje neformalnog životnog partnerstva dokazuje se na isti način i pod istim uvjetima kao i izvanbračna zajednica. (3) U slučaju spora između partnera postojanje neformalnog životnog partnerstva dokazuje se pred nadležnim sudom. Učinci neformalnog životnog partnerstva Članak 4. (1) Neformalno životno partnerstvo koje ispunjava pretpostavke iz članka 3. stavka 1. ovoga Zakona stvara osobne i imovinske učinke na koje se na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovoga Zakona u području osobnih prava, odnosa vezanih uz djecu i imovinskih odnosa životnih partnera, osim članka 38. ovoga Zakona. (2) Neformalno životno partnerstvo u području nasljeđivanja, poreznog sustava, mirovinskog osiguranja, sustava socijalne skrbi, obveznog zdravstvenog osiguranja i zdravstvene zaštite, prava i obveza iz radnih odnosa, pristupa javnim i tržišnim uslugama te javnopravnog položaja stvara iste učinke, koji su posebnim propisima kojima se uređuju ta područja, priznati izvanbračnoj zajednici. (3) Odredba iz stavka 1. ovog članka neće se primjenjivati na osobe koje su već u životnom partnerstvu ili u braku s trećom osobom. Članak 5. Nacrta predloga Zakona o izmenama i dopunama Zakona nije potpun jer je izostavljen deo o negovateljima životnim partnerima. Kako je u Zakonu o životnom partnerstvu osoba istog pola ovo pravo već uključeno, ovaj Nacrt predloga nije uskladjen sa organskim Zakonom o životnom partnerstvu osoba istog pola od 2014. godine. Imajući sve u vidu, ovakvim Predlogom se s namerom izostavljaju osobe koje su u zajednici istog pola i time se ruše pravne vrednote Republike Hrvatske. Ukoliko se u Nacrt predloga ne uvrsti deo o životnim partnerima negovateljima, po pravnom tumačenju više pravnih stručnjaka, osobe istog pola Republike Hrvatske imaju prava na traženje pravnog leka protiv zakonodvca koji s namerom ignoriše Ustav RH i pravna stajališta ESLJP.

DAMIR JELUŠIĆ

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA

1. OI ne smije biti vezana za bilo kakav cenzus 2. Zaposlene OSI neće ništa dobiti uvrštavanjem plaće u neuračunate prihode, ako zaposlena OSI, recimo, prima DTP i prosječno mjesečno primi jedan honorar od 1000 HRK neće imati pravo ni na kunu OI. 3. OI i DTP se moraju moći kumulirati jer su u pitanju 2 posve različita prava različite svrhe 4. Bračni i vanbračni drug OSI i DPR već sad imaju pravo na status njegovatelja jer im ga priznaje judikatura 5. Osnovica od 500,00 HRK nije mijenjana od 2008. i manja je čak i od onih u BiH i Srbiji, imate za ustaške i povlaštene mirovine, imate za mirovine HVO-a, za plaće u javnim

Prihvaćen

Navedeni prijedlog uvršten je u Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi. Naime, Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku podržava prijedloge koji upućuju na potrebu proširenja kruga korisnika navedenog prava i na formalne i neformalne životne partnere sukladno Zakonu o životnom partnerstvu osoba istog spola kojim je učinjen značaj iskorak u izjednačavanju prava formalnih i neformalnih zajednica osoba istog spola, s bračnom i izvanbračnom zajednicom heterogenih partnera.

Primljeno na znanje

Navedene primjedbe primljene su na znanje. Napominjemo da Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom

<p>službama, za sve imate samo nikad nemate za prava civilnih OSI</p>	<p>izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>
<p>Udruga Dugine obitelji PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA Neugodno smo iznenađeni novim prijedlogom Zakona o socijalnoj skrbi iz kojeg su izuzeti životni partneri/ce kao mogući korisnici/e instituta njegovatelja/ice. Nadamo se da je riječ o previdu, a ne o politici Vlade Republike Hrvatske čiji su predstavnici nekoliko puta javno komunicirali kako ne može doci do dokidanja prava životnih partnera/ica. Napominjemo da Zakon o životnom partnerstvu izravno nalaže da se ostali zakoni i prava koja iz njih proizlaze moraju jednako i nediskriminatorski primjenjivati i na životne partnere/ice. Tim više, ova diskriminatorna odredba u prijedlogu Zakona o socijalnoj skrbi mora biti promijenjena, inače se Republika Hrvatska može susresti s tužbama parova koji su sklopili životno partnerstvo. Pozivamo Vladu Republike Hrvatske da doradi predmetni zakon i proširi prava na sve obiteljske zajednice priznate hrvatskim pravnim okvirom. Životni partneri/ce i njihova djeca sastavni su dio hrvatskog društva, životni partneri/ce plaćaju poreze državi i doprinose boljitku društva, stoga je civilizacijski neprihvatljivo da institut njegovatelja/ice bude otvoren samo nekim obiteljima, dok izostavlja tj. ograničava to isto pravo duginim obiteljima.</p>	<p>Prihvaćen Navedeni prijedlog uvršten je u Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi. Naime, Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku podržava prijedloge koji upućuju na potrebu proširenja kruga korisnika navedenog prava i na formalne i neformalne životne partnere sukladno Zakonu o životnom partnerstvu osoba istog spola kojim je učinjen značaj iskorak u izjednačavanju prava formalnih i neformalnih zajednica osoba istog spola, s bračnom i izvanbračnom zajednicom heterogenih partnera.</p>
<p>Kristina Purić PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA Poštovani, čl.55. st (3) starog zakona glasi: (3) U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvarena na temelju ovoga Zakona, MIROVINA DO IZNOSA NAJNIŽE, odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža, novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu, ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima, stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje i doplatak za djecu. po Vašem prijedlogu on će glasiti ovako; U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se PLAĆA, zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvarena na temelju ovoga Zakona, MIROVINA DO IZNOSA NAJNIŽE, odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža, novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu, ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima, stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje i doplatak za djecu. NOVI PRIJEDLOG čl. 55. st. (3) iza riječi "ne uračunava se" ubacuje se plaća, mirovina i zarez te se brišu riječi "mirovina do iznosa najniže, odnosno minimalne mirovine ostavrene za 40 godina mirovinskog staža"...te bi on glasilo ovako: (3) U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se PLAĆA, MIROVINA, zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvarena na temelju ovoga Zakona, novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu, ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima, stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje i doplatak za djecu. OBRAZLOŽENJE; Vaš prijedlog dovest će do nove diskriminacije unutar same populacije osoba s</p>	<p>Primljeno na znanje Primjedba i prijedlog primljeni su na znanje i uzet će se u razmatranje prilikom izrade novog Zakona o socijalnoj skrbi. Naime, Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>

<p>invaliditetom. Potpuno bi NE pravedno bilo da se puna osobna invalidnina priznaje osobi koja radi ali ne i osobi koja je u mirovini ili prima mirovinu nakon smrti roditelja, samo zato što prelazi iznos minimalne mirovine. Osobna invalidnina trebala bi biti vezana isključivo uz invaliditet te je apsurdno na nju vezati bilo koju vrstu ograničenja.</p>	
<p>Jugana Sinovčić PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA Poštovani, članak 55., stavak 3. po vašem nacrtu prijedloga glasi: „U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se PLAĆA, zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvarena na temelju ovoga Zakona, mirovina do iznosa najniže, odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža, novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu, ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima, stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje i doplatka za djecu.“ Budući da mnoge osobe s invaliditetom primitke ostvaruju bez zasnivanja radnog odnosa po osnovi ugovora o djelu s obzirom da je to oblik radnog odnosa kojeg najčešće mogu obavljati od kuće, povremeno tj. u vremenu koje najbolje odgovara njihovim mogućnostima, smatram razumnim da se ovo „plaća“ zamijeni s "plaća ili primitke po osnovi ugovora o djelu" kako bi bilo jasno naznačeno da je i to uključeno, čime potičemo svaki oblik radne aktivnosti i zapošljavanja osoba s invaliditetom, u skladu s njihovim mogućnostima, s ciljem da se osobe s invaliditetom što adekvatnije uključe u život zajednice. Dakle, u članku 55. stavku 3. iza riječi »ne uračunava se« dodaje se riječ »plaća ili primitke po osnovi ugovora o djelu« i stavlja se zarez.</p>	<p>Primljeno na znanje Predmetni prijedlog primljen je na znanje i uzet će se u razmatranje prilikom izrade novog Zakona o socijalnoj skrbi. Naime, Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>
<p>Centar za socijalnu skrb Varaždin PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA Izuzetno cijenimo napore Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku koje čini u smjeru prilagodbe zakonskih normi dobrobiti krajnjeg korisnika, osluškujući potrebe istih, uvažavajući specifičnosti sredina u kojima djeluju Centri za socijalnu skrb, te specifičnosti organizacije samih Centara. Stoga smatramo da je i naš prijedlog doprinos naporima resornog Ministarstva cilju prema kojem Ministarstvo teži. Centar za socijalnu skrb Varaždin, s nadležnim ministarstvom je već početkom 90-tih godina prepoznao potrebe širenja usluga u zajednici, pa je od kraja 1993. godine CZSS Varaždin uz djelatnost prihvatne stanice počeo provoditi i poludnevni boravak za djecu i mladež s problemima u ponašanju, te provodio sudske odgojne mjere i to PBIN uz dnevni boravak, te odgojnu mjeru upućivanja u disciplinski centar. Tijekom 24 godine rada i djelovanja kroz navedene tretmane je neposredno bilo uključeno preko 2300 djece i njihovih obitelji. Zadnjih nekoliko godina taj broj se kreće oko 70 korisnika i njihovih obitelji. Napominjemo da Centar za socijalnu skrb Varaždin na godišnjoj razini (2016. godina) zaprimilo 254 zahtjeva za intervencijom od strane roditelja, škole, MUP-a i drugih subjekata u pogledu ml. djece i mladeži, odnosno do 3.10. 2017. godine tih zahtjeva za intervencijom je bilo 180. Naše dugogodišnje iskustvo je pokazalo da djelatnost poludnevnog boravka pruža mogućnost brze intervencije i neposredne pomoći kako kroz savjetodavni rad s djecom i roditeljima, tako i kroz modifikaciju ponašanja i pružanja pomoći u savladavanju školskog programa. Djelatnost poludnevnog boravka ima obilježja primarne i sekundarne prevencije, a rad sa djecom i mladima s problemima u ponašanju se provodi u njihovom socijalnom okruženju, što je u skladu sa procesom deinstytucionalizacije i potrebe rane intervencije kod djece i mladih s PUP. Time se bitno smanjuje stigmatizacija korisnika i omogućuje intenzivni i stručni rad s manjom grupom korisnika čime se i</p>	<p>Primljeno na znanje Predmetni prijedlozi primljeni su na znanje, uz napomenu da Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava kao što je i slučaj sa predloženim prijedlozima.</p>

preveniraju pojave vršnjačkog nasilja. U našoj sredini, ali i u široj zajednici ovako organiziran oblik rada sa djecom i mladima s problemima u ponašanju je prepoznat kao izuzetan model dobre prakse. Da je tome tako govori u prilog i interes drugih centara za socijalnu skrb za pružanja usluga ovakvog tipa po „varaždinskom“ modelu. Organiziranje ovakvog modela pružanja usluga unutar centara za socijalnu skrb ima višestruke prednosti naročito u sredinama koje nemaju centre za pružanje usluga u zajednici. Ovakav oblik stručnog rada s djecom i mladima s problemima u ponašanju, kroz poludnevni boravak i provođenje odgojnih mjera unutar javnih ovlasti centara za socijalnu skrb naročito bi bio pogodan za županijska središta gdje se nalaze osnovne i srednjoškolski centri, te su dostupna javna prometna sredstva (autobus, vlak). Budući da u važećem zakonu u okviru javnih ovlasti centara za socijalnu skrb nisu definirane, odnosno regulirane mogućnosti organiziranja i provođenja poludnevnog boravka djece i mladeži s problemima u ponašanju, smatramo da bi u novoj zakonskoj regulativi trebalo dopuniti pojedine članke zakona, čl. 127 st3, te čl.129) na dolje predložen način. U članku 127. St 2 trebalo bi nadodati mogućnost organiziranja i provođenja poludnevnog boravka, te bi tekst glasio: Centar za socijalnu skrb na temelju javnih ovlasti može obavljati i poslove zbrinjavanja djece odbjegli iz obitelji ili pružatelja socijalnih usluga smještaja ili organiziranog stanovanja, organizirati i provoditi poludnevni boravak djece i mladeži s problemima u ponašanju, te organizirati i pružati pomoć u kući. Djelatnost poludnevnog boravka mogao bi se navesti i u članku 129, na način da se u alineji 2 nadodaju riječi kroz poludnevni boravak, pa bi članak zakona glasio – razvoj socijalnih vještina djece i mladih, posebno komunikacijskih vještina i nenasilnog rješavanja sukoba među djecom i mladima i kroz poludnevni boravak. Ovakvom predloženom pravnom regulativom unutar javnih ovlasti centara za socijalnu skrb obuhvatile bi se sve kategorije djece i mladeži koje manifestiraju probleme u ponašanju različitog intenziteta, te bi se s njima kontinuirano i stručno radilo bez izdvajanja iz njihovih primarnih obitelji, odnosno socijalne sredine u kojoj žive. Centri za socijalnu skrb osposobljeni su iskustvom, znanjem i vještinama potrebnim za provođenjem ovakvog tipa djelatnosti što se potvrdilo i kroz višegodišnje iskustvo Centra za socijalnu skrb Varaždin.

Primorsko-goranska županija

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA

REPUBLIKA HRVATSKA PRIMORSKO-GORANSKA ŽUPANIJA Savjet za socijalnu skrb KLASA:551-01/16-01/1 URBROJ: 2170/1-10/3-17-22 Rijeka, 9. 10. 2017. MINISTARSTVO ZA DEMOGRAFIJU, OBITELJ, MLADE I SOCIJALNU POLITIKU Uprava za socijalnu politiku, strategiju i mlade Trg N. Topalušić 1 10000 ZAGREB Predmet: primjedbe na Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi - dostavljaju se. Poštovani, Savjet za socijalnu skrb Primorsko-goranske županije na sjednici održanoj 6. listopada 2017. razmotrio je Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi koji je trenutno u postupku savjetovanja sa javnošću i pri tome iskazao potrebe za izmjenom predmetnog akta, kako slijedi: 1. u članku 24. (prijelazne i završne odredbe) – predlaže se odrediti na jasan način preuzimanje poslova posebnog skrbništva. Naime, prijedlogom Zakona namjerava se uvesti centar za posebno skrbništvo kao jedinstvenu ustanovu za poslove posebnog skrbništva za područje čitave RH, a centar bi obavljao poslove posebnog skrbništva regulirane odredbama zakona kojim se uređuje obiteljskoppravna zaštita. Područje posebnog skrbništva uređeno je Obiteljskim zakonom kojim su poslovi posebnog skrbništva stavljeni u nadležnost centra za socijalnu skrb. Obzirom da je prijedlogom Zakona propušteno jasno odrediti prijelaz nadležnosti s jednog tijela na drugo, može se u praksi desiti sukob nadležnosti, pa je potrebno jasno odrediti vrijeme preuzimanja poslova posebnog skrbništva sa jednog tijela na drugo. Osim toga, u obrazloženju predloženog Zakona nisu uopće navedeni motivi kojima se predlaže Zakona

Djelomično prihvaćen

Zbog opsežnosti izmjena Zakona o socijalnoj skrbi koje bi proizašle uređenjem Centra za posebno skrbništvo u istom ranije predložene odredbe vezane uz Centar brišu se u Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi. Ostali navedeni prijedlozi primljeni su na znanje uz napomenu da Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava.

rukovodio kada je predvidio osnivanje ove ustanove. Nije poznato da li su to ekonomski, stručni ili koji već razlozi. Zakonodavac na žalost nije iznio nikakve jasne razloge ovakvog normativnog uređenja. Osim toga, u sustav socijalne skrbi sada se uvodi samo ustanova, a njena nadležnost (poslovi) ostaje očito opisana u drugom zakonu. Smatramo da bi bilo primjerenije unutar sustava socijalne skrbi utvrditi i poslove koje obavlja takva ustanova. Ovom prilikom predložimo urediti i neke odredbe važećeg Zakona koje predlagatelj nije predvidio izmijeniti ili dopuniti, a držimo ih potrebnim učiniti: 1. Članak 43. – predlaže se dodatno urediti pravo na troškove ogrjeva uređeno ovim člankom, na način da se iza stavka 1. doda novi stavak 2. koji glasi: „Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, samcu ili kućanstvu korisniku zajamčene minimalne naknade s prebivalištem na području jedinice lokalne samouprave koja ima status brdsko-planinskog područja sukladno posebnom zakonu pravo na troškove ogrjeva priznaje se u dvostrukom iznosu.“. U stavku 2. koji postaje stavak 3. riječi: „30. rujna“ zamjenjuju se riječima: „30. srpnja“. U stavku 3. koji postaje stavak 4. riječ: „rujna“ zamjenjuje se riječima: „31. svibnja“. Obrazloženje predložene dopune/izmjena: Člankom 43. Zakona utvrđeno je da se samcu ili kućanstvu korisniku zajamčene minimalne naknade priznaje pravo na troškove ogrjeva na način da mu se jednom godišnje osigura 3m³ drva ili odobri novčani iznos za podmirenje tog troška u visini koju odlukom odredi nadležna jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb. Predlagatelj izmjena smatra da ovom odredbom zakonodavac nije uzeo u obzir specifične klimatske uvjete u kojima živi određeni broj korisnika ove pomoći. Notorna je činjenica da potrošnja ogrjeva ovisi o klimatskim uvjetima i nadmorskoj visini određenog područja, pa će stanovnik npr. iz Gorskog kotara trebati daleko više ogrjeva nego onaj iz primorskih ili nizinskih krajeva. Stoga se predlaže da se ovo pravo prizna korisnicima koji žive na područjima koja imaju status brdsko-planinskih u dvostrukom iznosu tj. 6m³ drva ili dvostruku novčanu svotu u odnosu na ostale korisnike ovoga prava. Zakonom o brdsko-planinskim područjima jasno su određene jedinice lokalne samouprave koje imaju taj status: 12 gradova i 33 općine, što nije veliki broj u odnosu na ukupni broj gradova i općina u Republici Hrvatskoj i ne bi predstavljalo preveliko dodatno opterećenje za državni proračun. Također, predlaže se da se rok za donošenje odluke jedinice područne (regionalne) samouprave o visini naknade za troškove ogrjeva koji je utvrđen u stavku 2. izmijeni, tj. da se umjesto 30. rujna taj rok utvrdi na dan 30. srpnja. Isto tako, da se rok iz stavka 3. do kojeg JLS dostavljaju podatke o korisnicima zajamčene minimalne naknade umjesto do konca kolovoza utvrdi sa danom 31. svibnja. Predlagatelj izmjena, na temelju dosadašnjeg iskustva, ističe da se čitav postupak priznavanja ovoga prava (izdavanje rješenja, isplata naknade i dr.) nepotrebno proteže prema koncu kalendarske godine, kada već protekne uobičajeno vrijeme za opskrbu ogrjevnim drvom (srpanj-rujan) i kad većina korisnika već započne sa grijanjem svojih domova. To sve zbog administrativne odredbe koja nije niti životna niti nečim drugim uvjetovana (sredstva za troškove ogrjeva osiguraju se već početkom kalendarske godine Odlukom Vlade RH). Predloženim izmjenama navedenih rokova osiguralo bi se da pomoć stigne krajnjim korisnicima u vrijeme kada ovi doista i nabavljaju ogrjevno drvo. 2. Članak 175. – predlaže se dodatno urediti uvjete za pružanje usluga obiteljskog doma, na način da se iza stavka 4. doda novi stavak 5. koji glasi: „Usluge u obiteljskom domu može pružati osoba koja nije u radnom odnosu, odnosno koja ne obavlja drugu samostalnu djelatnost“. Obrazloženje predložene dopune: Člancima 175.-177. Zakona utvrđeni su uvjeti za pružanje usluga u obiteljskom domu, ali je zakonodavac propustio navesti sve bitne uvjete. Imajući u vidu odredbu članka 187. stavka 9. Zakona prema kojoj je kao razlog za prestanak pružanja usluga po sili zakona, navedeno između ostalog, i zasnivanje radnog odnosa, logičnim se nameće da odsustvo iste okolnosti bude navedeno kao uvjet za obavljanje djelatnosti odnosno dobivanje licencije, te je predložena dopuna članka 175. u tom smislu. 3. Članak 182. – predlaže se

dodatno urediti uvjete za pružanje usluga pomoći u kući, na način da se u stavku 1. iza riječi „tjedno“ briše točka, stavlja zarez i dodaju riječi: „ako nije u radnom odnosu, odnosno ne obavlja drugu samostalnu djelatnost“. U stavku 2. iza riječi: „spremu“ briše se točka i dodaju riječi: „i zdravstvenu sposobnost za obavljanje djelatnosti“. Iza stavka 2. dodati novi stavak 3. koji glasi: „Usluge pomoći u kući ne može pružati osoba u odnosu na koju postoji zapreka za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi iz članka 213. stavka 1. Zakona“.

Obrazloženje predloženih izmjena/dopune: Člankom 182. Zakona o socijalnoj skrbi utvrđeni su uvjeti za pružanje usluga pomoći u kući, ali samo djelomično, odnosno zakonodavac je propustio navesti i ostale bitne uvjete (zdravstvenu sposobnost, nezaposlenost, nekažnjavanost). Imajući u vidu odredbu članka 187. stavka 9. Zakona prema kojoj su razlozi za prestanak pružanja usluga po sili zakona, između ostalih, i zasnivanje radnog odnosa, gubitak zdravstvene sposobnosti ili nastup zapreke iz članka 213. stavka 1. Zakona (osuda za kazneno djelo), logičnim se nameće da postojanje ili odsustvo istih okolnosti budu navedeni u članku 182. kao uvjeti za obavljanje djelatnosti odnosno dobivanje licencije.

4. Članak 223. – predlaže se dodatno urediti ovaj članak na način da se iz stavka 2. dodaje novi stavak 3. koji glasi: „Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka poslove inspekcijskog nadzora nad radom fizičkih osoba iz članka 172. stavka 1. Zakona mogu obavljati nadležna upravna tijela jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.“.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 4. i 5.. Obrazloženje predložene dopune: Člankom 223. utvrđeni su ovlaštenici provedbe inspekcijskog nadzora, a to su zaposlenici nadležnog ministarstva. U praksi postojeći sustav inspekcijskog nadzora ne funkcionira na optimalan način, zbog nedostatnog broja inspektora i njihove nemogućnosti da interveniraju, tj. provedu nadzor u realnom vremenu. Često se naime nadzor provodi i 30 dana nakon što inspekcija zaprimi informaciju o mogućem nezakonitom radu kojeg od pružatelja usluga, pa se često radi o zakašnjelom nadzoru. Osim toga, redovni nadzor najčešće se provodi u ustanovama javnih osnivača, a izbjegava se provoditi kod privatnih osnivača, a posebno kod fizičkih osoba koje pružaju socijalne usluge (npr. obiteljski domovi), mada je tamo najviše slučajeva kontinuiranog kršenja zakona i ostalih propisa, ne samo iz područja socijalne skrbi već i iz drugih područja (radni odnosi, porezi i dr.). Predlagatelj izmjena smatra da bi se sa lokalne razine brže i efikasnije mogao provoditi nadzor, a po potrebi hitnosti čak i na dnevnoj osnovi. Također, nije logično da jedinice područne (regionalne) samouprave izdaju rješenja (licenciju) za pružanje socijalnih usluga, a da nakon toga nemaju nikakve ingerencije nad tim pružateljima usluga. Stoga se predlaže da nadzor nad radom fizičkih osoba pružatelja socijalnih usluga mogu, osim ministarstva, provoditi i jedinice područne (regionalne) samouprave tj. Grad Zagreb.

Moguće je ovdje predvidjeti i da o žalbama na rješenja jedinice područne (regionalne) samouprave donijetim u postupcima nadzora rješava nadležno ministarstvo.

5. Članak 260. – predlaže se dodatno urediti stavak 1. podstavak 3. na način da se dodaju riječi: „odnosno pruža socijalne usluge onim kategorijama korisnika za koje rješenjem nadležnog tijela nije utvrđeno da ih može pružati“.

Obrazloženje predložene dopune: U članku 260. stavku 1. podstavku 3. predviđeno je kažnjavanje pravne ili fizičke osobe koja pruža socijalne usluge novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kn za slučaj da ona pruža usluge smještaja većem broju korisnika od kapaciteta utvrđenim rješenjem nadležnog tijela. Međutim, u praksi se često događa situacija da pružatelj usluge pruža uslugu smještaja onoj kategoriji korisnika za čiji smještaj nema potreban kapacitet iz rješenja (licencije). Tako se događaju situacije u kojima npr. pružatelj usluga smještaja za starije osobe ima rješenje za smještaj 5 korisnika do I. stupnja usluge (pokretni korisnici) i za 5 korisnika do III. stupnja usluge (nepokretni korisnici), a u nekom trenutku pruža usluge za 10 korisnika III. stupnja, iako mu smještajni kapaciteti i oprema u objektu nisu podobni za smještaj takve kategorije korisnika. Obzirom da Zakonom do

<p>sada nisu regulirani ovakvi slučajevi a često se događaju u praksi, predlaže se proširenje mogućnosti izricanja kazni i na takve slučajeve.</p>	
<p>Hrvatski savez za rijetke bolesti PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA Članak 61. bi se trebao brisati. Članak 61. (1) Pravo na doplatak za pomoć i njegu nema dijete čiji roditelj koristi roditeljski dopust ili mirovanje radnog odnosa do treće godine života tog djeteta po posebnim propisima. Komentar: Pravo na doplatak za pomoć i njegu ne bi trebalo ograničavati. Svaki roditelj koristi i roditeljski dopust, pogotovo ako se radi o djetetu s teškoćama u razvoju. Doplatak za pomoć i njegu bi trebao biti dostupan svoj djeci bez obzira. (2) Dijete za koje roditelj koristi pravo na rad s polovicom punog radnog vremena, rad s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta, dopust ili rad s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta s težim smetnjama u razvoju po posebnim propisima, može ostvariti pravo na doplatak za pomoć i njegu u smanjenom iznosu ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom. Komentar: Pravo na doplatak za pomoć i njegu ne bi trebalo ograničavati. Ispada kao da kažnjavamo roditelje koji žele raditi. Doplatak bi trebao neovisno o tome biti isti kao i za svu drugu djecu istog oštećenja.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje uz napomenu da Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>
<p>UDRUGA ZA AUTIZAM - ZAGREB PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA Predlažemo brisanje članka 54. točka 2. stavak 4. Zakona o socijalnoj skrbi, koji glasi: „Pravo na osobnu invalidninu ne može se priznati: - djetetu ili odrasloj osobi kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovog Zakona ili drugim propisima“ Obrazloženje: Osobna invalidnina je osobno statusno pravo osobe stečeno na temelju njene invalidnosti (a ne temeljem njenog socijalnog statusa). Stoga je osobna invalidnina nepovredivo i neotuđivo pravo osobe s invaliditetom i treba osobu pratiti ma gdje ona bila. Osim toga, osobna invalidnina osobe s invaliditetom jedan je od uvjeta za ostvarivanje njenog prava na izjednačavanje mogućnosti (Nacionalna i Zagrebačka strategija izjednačavanja mogućnosti osoba s invaliditetom, 2016-2020 godina). Napominjemo: Našu inicijativu za brisanje stavaka 4.točke 2. članka 54. Zakona o socijalnoj skrbi (koju je održala i Pravobraniteljica osoba s invaliditetom), uputili smo Ministarstvu demografije, obitelji, mladih i socijalne politike još 27. svibnja 2016. godine, ali još nismo dobili odgovor.</p>	<p>Primljeno na znanje Navedenim prijedlogom proširuje se krug korisnika prava na osobnu invalidninu koji nije bio predviđen ovim izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, međutim uvažavajući mišljenja i prijedloge, između ostalih i osoba o čijim pravima se u sustavu socijalne skrbi rješava ističemo da Ministarstvo kontinuirano prati i analizira učinke pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi i svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predloženi prijedlog u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti jer iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlog će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>
<p>DEBRA PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA Društvena i ekonomska kriza, obilježila je početak 21. stoljeća, a time i utjecala na porast siromaštva. Sve je veći broj ljudi koji žive u apsolutnom siromaštvu i nisu u mogućnosti osigurati elementarne uvjete za život. Navedena kriza utjecala je i na ekonomski položaj obitelji u RH - naročito na položaj djece koja su postala najranjivija skupina društva. Povećani rizik od siromaštva imaju djeca koja žive u obiteljima nezaposlenih, obiteljima korisnika zajamčene minimalne naknade, obiteljima sa većim brojem djece. Djeca koja odrastaju u siromaštvu izložena su većem riziku od socijalne isključenosti, ali i drugim psihosocijalnim problemima. Nedostatak materijalnih sredstava otežava roditeljima da djeci osiguraju osnovne i specifične potrebe, te djeca potencijalno mogu biti i u riziku od deprivacije (primjerice u školskoj sredini). Odrastanje u siromaštvu,</p>	<p>Primljeno na znanje Predmetni prijedlog primljen je na znanje uz napomenu da Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, navedeni prijedlog razmotrit će se i unutar</p>

<p>posebice ako su neimaštini izloženi u ranom djetinjstvu, povezuje se sa mnogim negativnim ishodima kao što su npr. zdravstveni problemi, ponašajni problemi u odrasloj dobi i dr. Nakon određenih mjera na području socijalne politike i demografije, treba poduzeti i pružanje daljnje podrške mladim i novim obiteljima sa djecom jer zbog rađanja sve manje djece ugrožena je budućnost cijelog naroda s obzirom da je pad nataliteta hrvatski problem broj jedan. Stoga, ostvarivanje prava obitelji i djece u sustavu ne smije se gledati kroz uštede, već im se treba pružiti podrška kroz jednostavan i učinkovit pristup socijalnim pravima posebno kod ostvarivanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu kojom se osigurava zadovoljavanje osnovnih životnih potreba kućanstva. Obzirom na posljedice koje siromaštvo ima na najranjivije skupine društva, a naročito djecu prijedlog je da se iznos rodiljne /rodiljske potpore ne uračunava u prihod kod ostvarivanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu.</p>	<p>ostalnih propisa kojima se, između ostaloga utječe i ne demografsku revitalizaciju Hrvatske, a u nadležnosti je Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku.</p>
<p>Pravobranitelj za osobe s invaliditetom PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA Pravobraniteljica za osobe s invaliditetom smatra da Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi treba obuhvatiti puno više izmjena i dopuna, te dati širu i kvalitetniju razradu pojedinih pojmova, prava i usluga. Mišljenja smo da, suprotno navodu iz „Analize izravnih učinaka Nacrta prijedloga Zakona na zaštitu ljudskih prava“, neke odredbe mogu imati nepovoljan utjecaj na poštivanje jednakosti, odnosno jednakih mogućnosti određenih kategorija građana s invaliditetom.</p>	<p>Primljeno na znanje Budući se radi o komentaru općenite naravi isti primamo na znanje.</p>
<p>Pravobranitelj za osobe s invaliditetom PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA Vezano za pravo na doplatak za pomoć i njegu (članak 61 st. 1. i 2. potrebno je brisati). Obrazloženje: Ne nalazimo valjano opravdanje da se djetetu, čiji roditelj koristi roditeljni ili roditeljski dopust ili mirovanje radnog odnosa do treće godine života tog djeteta uskrati pravo na doplatak za pomoć i njegu unatoč utvrđenoj potrebi temeljem zdravstvenog stanja ili djetetu za koje roditelj koristi pravo na rad s polovicom punog radnog vremena. Jednako ne nalazimo opravdanje da se djetetu s težim smetnjama priznaje pravo na smanjeni iznos doplatka za pomoć i njegu ako roditelj ostvaruje pravo na rad s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta s težim smetnjama u razvoju po posebnim propisima.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje te obzirom da navedeni prijedlog nije predmet predloženih izmjena i dopuna Zakona uzet će se u razmatranje prilikom izrade novog Zakona o socijalnoj skrbi. Naime, Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>
<p>Pravobranitelj za osobe s invaliditetom PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA Vezano za zajamčenu minimalnu naknadu i članove kućanstva, potrebno je izmijeniti kriterije za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, vezano uz definiciju kućanstva. Naime, Ured pravobraniteljice zaprimio je više pritužbi koje su se odnosile na nemogućnost ostvarivanja zajamčene minimalne naknade zbog činjenice života u kućanstvu s osobama koje ostvaruju prihod koji se smatra zajedničkim, odnosno dijeli se na sve članove kućanstva, iako između njih ne postoji obveza uzdržavanja. Tako nam se obratila stranka koji je brat koji se brine o sestri, odrasloj osobi s teškim duševnim smetnjama, koja ne ostvaruje nikakav prihod i živi u kućanstvu s bratom koji radi i ostvaruje prihod. Sestra ne može ostvariti zajamčenu</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog je primljen na znanje i uzet će se u razmatranje prilikom izrade novog Zakona o socijalnoj skrbi. Naime, Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predloženi prijedlog u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna.</p>

minimalnu naknadu za podmirenje vlastitih potreba, već se brat stavlja u poziciju da od svojih prihoda mora još i uzdržavati sestru (osim što ista živi u njegovoj kući i za nju se u svakom drugom smislu brine). Podsjećamo da između brata i sestre ne postoji obveza uzdržavanja i da u većini ovakvih slučajeva odrasla osoba s invaliditetom živi u ustanovi, na teret sredstava socijalne skrbi koji su neusporedivo veći od iznosa zajamčene minimalne naknade koju bi ova osoba barem trebala ostvariti. Predlažemo da se kod priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu kućanstvom mogu smatrati samo one osobe između kojih postoji zakonska obveza uzdržavanja. Ako zajedno žive osobe između kojih ne postoji obaveza uzdržavanja, tada njihovo zajedničko stanovanje ne podrazumijeva i zajedničko trošenje sredstava nekoga od njih i ne mogu se smatrati zajedničkim kućanstvom u smislu Zakona o socijalnoj skrbi. U Republici Hrvatskoj mnogi građani žive u uvjetima siromaštva i stoga nemaju dovoljno sredstava za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba pa tako i onih stambenih te su prisiljeni, zbog nemogućnosti izbora živjeti u zajedničkim kućanstvima. Osobe vlasnici nekretnina koji su drugim srodnicima omogućili stanovanje sada se odredbama Zakona o socijalnoj skrbi faktično obvezuju i na njihovo uzdržavanje, a da to istovremeno nije i njihova zakonska obveza.

Pravobranitelj za osobe s invaliditetom

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA

Vezano za potpore u obrazovanju – prijevoz učenika s teškoćama u razvoju, predlažemo da se članak 53. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi pojednostavi i izmijeni na način da se u potpunosti uskladi sa odredbom Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi vezano za osiguranje prijevoza učenicima s teškoćama u razvoju. Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi definira pravo učenika s teškoćama u razvoju i pratitelja na prijevoz bez obzira na udaljenost. Prijevoz se osigurava na način da osnivač škole osigura odgovarajući prijevoz za učenika i eventualnu pratnju, ili da se nadoknađuju troškovi prijevoza ako se radi o individualnom prijevozu roditelja. Analogno tome, sustav socijalne skrbi treba osigurati svakom učeniku s teškoćama u razvoju, neovisno o programu obrazovanja i udaljenosti, pravo na troškove prijevoza, ukoliko prijevoz ne ostvaruje po drugoj osnovi. Učenici s teškoćama u razvoju koji se školuju u ustanovama odgoja i obrazovanja ostvaruju pravo na prijevoz kako je to regulirano Zakonom o odgoju i obrazovanju. Ostali, koji se obrazuju u posebnim ustanovama odgoja i obrazovanja, također trebaju, neovisno o programu u kojem se obrazuju, ostvariti na jednaki način ovo pravo. Pri tome treba razumjeti da u posebnim ustanovama odgoja i obrazovanja postoji i obrazovanje po REDOVNOM programu, a neprihvatljivo je i svakako ne vidimo razloga da se nadoknada troškova prijevoza vezuje uz vrstu programa (redovni/posebni), nego samo uz činjenicu invaliditeta i obrazovanja. Sudjelovanje države u troškovima prijevoza učenika s teškoćama u razvoju koji pohađaju srednjoškolsko obrazovanje jedna je od potpora njihovom obrazovanju. Isto tako, nužno je osigurati jednaki položaj učenika s teškoćama u razvoju koji se školuju u ustanovama socijalne skrbi, sa onima koji se školuju u ustanovama obrazovanja. Stoga je i neprihvatljivo da se roditeljima nadoknađuju troškovi prijevoza u visini karte javnoga gradskog prijevoza, a ne kao što je to u sustavu obrazovanja, prema prijednom kilometru umnoženo iznosom cijene goriva. Odredba članka 53. direktno stavlja u nepovoljniji položaj djecu s teškoćama u razvoju koja se školuju u ustanovama u sustavu socijalne skrbi.

Ured Pučke pravobraniteljice

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA

U tijeku je i javna rasprava o Nacrtu prijedloga Akcijskog plana unapređenja sustava socijalnih naknada za razdoblje od 2017. do 2020. koja traje do 10. listopada 2017. Iako je i u Nacionalnom programu reformi

Primljeno na znanje

Primljeno na znanje obzirom da navedeni prijedlog nije predmet predloženih izmjena i dopuna Zakona o socijalnoj skrbi. Međutim, Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.

Primljeno na znanje

Predloženi Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi potrebno je donijeti do kraja 2017. godine sukladno Nacionalnom programu reformi za 2017. godinu, a koji također

Vlade RH za 2017. naglašena potreba provedbe reforme sustava socijalne skrbi, posebno sustava novčanih naknada, mišljenja smo da je trebalo tek nakon donesenog Akcijskog plana pokrenuti proceduru e-savjetovanja o Nacrtu prijedloga Zakona. Također smatramo da su Nacrt prijedloga Zakona i Nacrt prijedloga Obiteljskog zakona (koji je u međuvremenu povučen iz javne rasprave) trebali biti u paketu, jer se pojedini instituti preklapaju, primjerice „obiteljska medijacija“ ili iz jednog zakonodavnog okvira prelazi u drugi, primjerice Centar za posebno skrbništvo. Ipak, Nacrt prijedloga Zakona sadrži i odredbe koje pozdravljamo, posebice one radi zaštite korisnika i onemogućavanja manipulacijom njihovom imovinom sklapanjem ugovora o otuđenju ili opterećenju imovine s pravnim i fizičkim osobama koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi jer je i pučka pravobraniteljica u Godišnjem izvješću za 2016. predložila da se zabrani sklapanje ugovora o dosmrtnom i doživotnom uzdržavanju svim pružateljima socijalnih usluga. To se odnosi i na odredbe o prestanku pružanja socijalnih usluga sa izvršnošću rješenja nadležnog inspektora o zabrani pružanja socijalnih usluga, s obzirom da smo u ovom navedenom izvješću ukazali da inspektori ne donose odmah odluke o zabrani pružanja usluga smještaja, iako to ZSS propisuje kod ugrožavanja zdravlja i sigurnosti korisnika smještaja, kao i kraće rokove za provedbu mjera inspektora. Nadalje, zbog važnosti područja zaštite ranjivih skupina kao što su Romi i beskućnici, predlažemo sljedeće izmjene članka 29. Zakona o socijalnoj skrbi, iako nije predmet izmjena i dopuna ovoga Nacrta prijedloga zakona. U Izvješću o radu za 2015. godinu pučka pravobraniteljica preporučila je izmjene potencijalno diskriminatornih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi koje priječe korisnike naknada iz sustava socijalne skrbi da imaju vlastito, odnosno koriste tuđe vozilo, koju preporuku smo ponovili i u izvješću za 2016. godinu. U odnosu na ove preporuke bili smo obaviješteni od strane MDOMSP, u mišljenju Vlade Republike Hrvatske na izvješće za 2015. godinu, kako će preporuke biti razmotrene prilikom slijedećih izmjena Zakona o socijalnoj skrbi. Kako u Prijedlogu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi koji se nalazi u javnoj raspravi do 15. listopada 2017. godine ne nalazimo da su predviđene izmjene ili dopune spomenutih odredbi o posjedovanju vozila (članak 29. Zakona), predlažemo da se to učini na način da točke 3. i 4. stavka 1. članka 29. ubuduće glase: - je samac ili član kućanstva vlasnik osobnog registriranog vozila, osim osobnog registriranog vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, stare i nemoćne, teško pokretne i nepokretne osobe, većeg broja djece ili je prema procjeni stručnog radnika centra za socijalnu skrb osobno registrirano vozilo nužno radi prometne izoliranosti - samac ili član kućanstva koristi osobno registrirano vozilo u vlasništvu druge pravne ili fizičke osobe, osim osobnog registriranog vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, stare i nemoćne, teško pokretne i nepokretne osobe, većeg broja djece ili je prema procjeni stručnog radnika centra za socijalnu skrb osobno registrirano vozilo nužno radi prometne izoliranosti Naime, postojeći Zakon o socijalnoj skrbi, koji priječi korisnike zajamčene minimalne naknade da imaju vlastito odnosno koriste tuđe vozilo, znatno otežava položaj najugroženijih siromašnih skupina stanovništva, osobito obitelji s više djece, što je često značajka romskih obitelji, te proizvodi i mogući diskriminatoran učinak. Kao što smo naveli u Izvješću pučke pravobraniteljice za 2015. godinu, pišući o problemima i diskriminaciji Roma, obaviješteni smo da su tijekom 2015. godine policijski službenici zaustavljali Rome, vozače motornih vozila, u Međimurskoj, Sisačko-moslavačkoj te Osječko-baranjskoj županiji i dostavljali podatke o tome nadležnim centrima za socijalnu skrb, koji su im zbog posjedovanja vozila ukidali naknade iz socijalne skrbi, ostavljajući nerijetko cijele obitelji bez ikakvog prihoda. Pri tome su kriteriji utvrđivanja prometne izoliranosti bili nejasni i nejednaki u različitim dijelovima zemlje te je tako došlo do nejednakog postupanja, povezanog za etnicitetom odnosno nacionalnim podrijetlom korisnika socijalnih naknada, a što

uređuje i donošenje Akcijskog plana unapređenja sustava socijalnih naknada. Naime zbog nemogućnosti osiguravanja organizacijskih i administrativnih uvjeta za uspostavu JCN-a (tijekom 2016. godine, analizom ureda državne uprave u županijama utvrđen je problem neprilagođenih prostornih uvjeta i nedostatka potrebnih ljudskih kapaciteta), utvrđena potreba redefiniranja prijedloga ustroja JCN-a radi razrade modela koji bi osigurao maksimalno korištenje postojećih kapaciteta te osigurao jačanje stručnog socijalnog rada u svrhu pružanja podrške obiteljima i pojedincima u prevladavanju poteškoća te je dogovoren novi koncept JCN-a, prihvaćen Nacionalnim programom reformi. Predloženo je da se, u prvoj fazi, administracija naknada i dalje odvija u postojećim institucijama uz uspostavu tehničkih pretpostavki za informacijski sustav povezivanja i razmjene podataka kroz „virtualni centar“. Na temelju promijenjenih okolnosti pristupilo se pripremi prijedloga nadogradnje IT sustava socijalne skrbi (SocSkrb) te izradi novih funkcionalnosti. Slijedom navedenog, Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi uređeno je da se brišu odredbe (koje nikada nisu niti stupile na snagu) o prebacivanju nadležnosti za odlučivanje o priznavanju prava na ZMN iz centara za socijalnu skrb u ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba međutim ukoliko isti ne stupi na snagu došlo bi do pravne praznine jer uredi državne uprave sukladno važećem Zakonu o socijalnoj skrbi trebaju preuzeti administriranje 31.12.2017. godine. Nadalje, Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava.

bi predloženim izmjenama i dopunama članka 29. bilo uklonjeno. Također predlažemo da se u stavka 2. članka 29. na kraju rečenice dodaju riječi „ili prihvatilištu“. Zakonom o socijalnoj skrbi je propisano da beskućnik koji boravi u prenoćištu ima pravo na zajamčenu minimalnu naknadu ZMN, za razliku od smještenih u prihvatilištu, što znači da nemaju jednak pristup pravima iz socijalne skrbi. Stoga je pučka pravobraniteljica preporučila u Godišnjem izvješću za 2015. i 2016. da se omogući beskućnicima u prihvatilištima pravo na ZMN. Također je tijekom prethodnih javnih rasprava o izmjenama ZSS predlagano da se beskućnicima smještenim u prihvatilišta omogući priznavanje ZMN-a, ali to nije realizirano jer nisu osigurana sredstva u državnom proračunu. Međutim, prema podatcima MDOMSP-a, od ukupnog broja beskućnika, njih 226, 101 smješten je u prihvatilište, 122 u prenoćište, dok se tri osobe nalaze na poludnevnom boravku. Dakle, radi se samo o 101 beskućniku kojemu bi trebalo omogućiti ostvarivanje ZMN-a. Slijedom toga, smatramo da za ovu izmjenu odredbe ne bi trebala znatna financijska sredstva iz državnog proračuna.

**Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA**

U nacrtu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (dalje u tekstu: ZID) nisu u obzir uzete sve praktične poteškoće osoba s invaliditetom ili drugim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, koje se odnose na materijalni, društveni i poslovni aspekt njihova života. Stoga u daljnjem tekstu navodimo prijedloge dopuna i/ili izmjena pojedinih članaka nacrta ZID-a. Napominjemo da koristimo numeraciju članaka iz Zakona o socijalnoj skrbi, a ne ZID-a, radi veće preglednosti i jasnoće te kako bismo kontinuirano iznijeli komentare na članke čija je izmjena predložena nacrtom ZID-a i na članke čija izmjena njime nije predložena, a smatramo da je trebala biti. Članak 45. predlažemo izmijeniti: (1) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se korisniku smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona u mjesečnom iznosu od 50% iznosa osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona ako vlastitim prihodom ne može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba na smještaju ili organiziranom stanovanju. **Obrazloženje:** Osobama s teškim invaliditetom, koje su smještene u instituciju/ udomiteljsku obitelj/ organizirano stanovanje nije smještajem osigurana potreba za uključivanjem u život zajednice, a iznos od 20% osnovice doista je nedovoljan za zadovoljavanje navedene potrebe. Stoga smo mišljenja da bi izmjena članka 40. na predloženi način bitno utjecala na poboljšanje sadašnjih mogućnosti takvih osoba za učlanjivanje u udruge, pohađanje tečajeva ili jednostavno druženje s bliskim osobama i omogućila bi im da se osjećaju kao članovi društva, umjesto bivanja na njegovim marginama. Članak 53. predlažemo izmijeniti: (1) Pravo na naknadu troškova prijevoza zbog školovanja može se priznati, ako nema osiguran prijevoz po nekoj drugoj osnovi: – osobi s invaliditetom i djetetu s teškoćama u razvoju koji pohađaju nastavu radi stjecanja srednjoškolskog obrazovanja po posebnom programu ili osposobljavanja za samozbrinjavanje, a ne postoji potreba da mu se prizna pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja – učeniku smještenom u udomiteljskoj obitelji ili obiteljskom domu koje pohađa nastavu radi stjecanja srednjoškolskog obrazovanja. **Obrazloženje:** Predlažemo da se navedeni članak 53. izmijeni na način da se u potpunosti uskladi sa odredbom Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi vezano za osiguranje prijevoza učenicima s teškoćama u razvoju. Navedeni zakon definira pravo učenika s teškoćama u razvoju i pratitelja na prijevoz bez obzira na udaljenost. Prijevoz se osigurava na način da osnivač škole osigura odgovarajući prijevoz za učenika i eventualnu pratnju ili da se nadoknađuju troškovi prijevoza ako se radi o individualnom prijevozu roditelja. U članku 54. predlažemo brisati stavak 2. **Obrazloženje:** Smatramo da osobna invalidnina treba biti naknada kojoj je svrha izjednačavanje položaja osoba s najtežim invaliditetom

Primljeno na znanje

Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.

u odnosu na osobe bez invaliditeta, pogotovo s obzirom na to da je prethodnim stavkom istog članka ona definirana upravo kao naknada koju ostvaruje osoba s teškim invaliditetom ili drugim teškim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, u svrhu zadovoljavanja njezinih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice. Osobna invalidnina nije/ne bi trebala biti naknada koja služi za podmirenje osnovnih životnih potreba, što proizlazi i iz samog Zakona o socijalnoj skrbi koji propisuje da se osobna invalidnina može ostvarivati istodobno uz zajamčenu minimalnu naknadu kojoj je svrha zadovoljavanje osnovnih životnih potreba osobe koja nema dovoljno sredstava za njihovo podmirenje. Stoga nije logično, niti smisljeno, za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu određivati prihodovni i/ili imovinski cenzus. U članku 55. predlažemo brisati stavke 2. i 3., a stavak (1) izmijeniti na slijedeći način: Osobna invalidnina iznosi mjesečno 250% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona. **Obrazloženje:** Ističemo iste razloge koji su navedeni kod prijedloga izmjene članka 54. Članke 63. i 64. predlažemo izmijeniti i dopuniti na slijedeći način: 63. (1) Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se jednom od roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom koje ispunjava jedan od sljedećih uvjeta: – potpuno je ovisno o pomoći i njezi druge osobe jer mu je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za koju je prema preporuci liječnika roditelj osposobljen – u potpunosti je nepokretno i uz pomoć ortopedskih pomagala – ima više vrsta teških oštećenja (tjelesnih, mentalnih, intelektualnih ili osjetilnih), zbog kojih je potpuno ovisno o pomoći i njezi druge osobe pri zadovoljavanju osnovnih životnih potreba. (2) Ako u obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju, odnosno osoba s invaliditetom iz stavka 1. ovoga članka, status roditelja njegovatelja mogu steći oba roditelja. (3) Pravo na status njegovatelja, osim roditeljima, priznaje se osobi koja živi u zajedničkom kućanstvu s osobom s invaliditetom i brine se o njoj, pri čemu se poštuje volja punoljetne osobe s invaliditetom koja ima potpunu poslovnu sposobnost koja se odnosi na odlučivanje o osobnim i socijalnim pravima, odnosno njenog zakonskog zastupnika. Članak 64. brisati. **Obrazloženje:** Uslijed raznolikosti obiteljskih odnosa u kojima žive osobe s invaliditetom, odnosno djeca s teškoćama u razvoju, smatramo da je bolje, praktičnije i svrsishodnije proširiti odredbu članka na način da njegovatelj može biti bilo koja druga osoba koja nije roditelj, ukoliko se brine o osobi s invaliditetom, odnosno djetetu s teškoćama u razvoju i živi s njom ili njim. Primarna svrha ove odredbe trebala bi biti osiguravanje kontinuirane brige o potonjim osobama u vlastitoj obitelji i vlastitom domu, umjesto da sve te usluge ostvaruje u nekoj ustanovi ili udomiteljskoj obitelji. Također, smatramo da je potrebno uzimati u obzir volju osobe s invaliditetom, odnosno njenog zakonskog zastupnika, pri određivanju osobe njegovatelja, budući da se upravo o njezi te osobe radi te bi takvim odabirom bio poštivan njen psihički i fizički integritet. S obzirom na navedeno, smatramo suvišnim odredbe članka 64. te ga predlažemo brisati u cijelosti. Članak 67. predlažemo izmijeniti: (1) Roditelj njegovatelj odnosno njegovatelj ima pravo na naknadu u iznosu šest osnovica iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona, prava iz mirovinskoga osiguranja, zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. **Obrazloženje:** Predlažemo povećati naknadu za roditelje njegovatelje, odnosno njegovatelje, na način da im se umjesto pet isplaćuje šest osnovica, iz razloga što troškovi života, brige, lijekova, pomagala, prijevoza i zdravstvenih usluga, socijalizacije, a često i pribavljanja prilagođene odjeće i posebne hrane, predstavljaju iznimno financijsko opterećenje, a roditelji njegovatelji, odnosno njegovatelji, najčešće nemaju drugih prihoda osim naknade te se moraju odricati brojnih stvari kako bi mogli pružiti potrebnu brigu. Povećanje naknade za jednu osnovicu državnom proračunu predstavlja zanemariv izdatak, a takvim osobama može bitno povećati kvalitetu života. U skladu s navedenom potrebom poštivanja volje osobe s invaliditetom prilikom odlučivanja o osobi njegovatelja,

ističemo kako je članak 70. potrebno dopuniti na slijedeći način: Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja prestaje: – na zahtjev roditelja njegovatelja ili njegovatelja, odnosno na zahtjev osobe s invaliditetom ili njezinog zakonskog zastupnika, – ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj nije u mogućnosti pružati potrebnu njegu zbog svojeg psihofizičkoga stanja, – ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj zbog neopravdanih razloga ne obavlja poslove njegovatelja, – ako se roditelj njegovatelj ili njegovatelj nalazi u pritvoru, odnosno istražnom zatvoru ili na izdržavanju kazne zatvora u trajanju duljem od dva mjeseca, – kada roditelj njegovatelj ili njegovatelj navrší 65 godina života, osim u slučaju iz članka 66. ovoga Zakona, – smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Članak 70. Nadopuniti stavkom (2) koji glasi: U slučaju prestanka prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja iz stavka (1) alineja 6, roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na naknadu još 6 mjeseci računajući od idućeg dana od dana smrti djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom.

Obrazloženje: Roditelj njegovatelj ili njegovatelj kojemu dijete kojeg je negovao umre, nema pravo ostvarivati dopust ili privremenu nesposobnost za rad koji su predviđeni Zakonom o roditeljskim potporama u članku 17. i Zakonom o obveznom zdravstvenom osiguranju. Budući da takvi roditelji nakon, često i višegodišnje brige i njege o djetetu, vlastitog života gotovo da u nemaju, njegovom smrću ostaju bez jedinog izvora prihoda, a psihički još dugo neće biti u stanju priviknuti se na novonastalo stanje i početi tražiti zaposlenje. Iz tog razloga produženje statusa roditelja njegovatelja u trajanju od još 6 mjeseci nakon djetetove smrti predstavljalo bi im neizmjernu pomoć i podršku u životu, kao i poticaj da pronađu motivaciju za ponovnu socijalizaciju. Članak 83. predlažemo izmijeniti kako slijedi: (1) Psihosocijalna podrška je socijalna usluga koja podrazumijeva rehabilitaciju koja potiče razvoj kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih ili socijalnih vještina korisnika. (2) Psihosocijalna podrška priznaje se djetetu s teškoćama u razvoju, odrasloj osobi s invaliditetom, ovisniku, žrtvi obiteljskog nasilja te svim drugim osobama u potrebi, prema procjeni stručnog tima nadležnog centra za socijalnu skrb. (3) Psihosocijalna podrška može se pružati individualno i u grupi. (4) Psihosocijalnu podršku mogu pružati dom socijalne skrbi, centar za pružanje usluga u zajednici i drugi pružatelji usluga iz članka 169. ovoga Zakona pod uvjetima propisanim ovim Zakonom. (5) Psihosocijalna podrška se pruža u obitelji korisnika odnosno udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka na način da se ista pruža u obitelji korisnika ili udomiteljskoj obitelji do pet sati tjedno, a kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka do dvadeset sati tjedno, od čega najviše šest sati individualno, a ostalo u grupi. (6) Djetetu s teškoćama u razvoju, odnosno odrasloj osobi s invaliditetom iz jednoroditeljske obitelji čijem je roditelju priznato pravo na status roditelja njegovatelja usluga iz stavka 5. ovoga članka može se priznati u obitelji korisnika do pet sati tjedno, a kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka do dvadeset sati tjedno, od čega najviše šest sati individualno, a ostalo u grupi. (7) Psihosocijalna podrška iz ovoga članka može se pružati uz nazočnost i sudjelovanje članova obitelji. Obrazloženje: S obzirom na definiciju psihosocijalne podrške iz stavka (1) ovog članka, jasna je njena iznimna važnost za rehabilitaciju osoba s invaliditetom, odnosno djece s teškoćama u razvoju. Brojna iskustva članova Udruge pokazala su da do sada predviđene satnice nisu u cijelosti zadovoljavale njihove potrebe te predlažemo usvojiti predloženo povećanje. Članak 94. a predlažemo dopuniti kako slijedi: (1) Pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata priznaje se samcu ili kućanstvu koji ispunjava kriterije za stjecanje statusa ugroženog kupca koji su propisani propisima kojima se uređuje energetski sektor. (2) Centar za socijalnu skrb će na zahtjev osobe iz stavka 1. ovoga članka koja ispunjava uvjete za stjecanje statusa ugroženog kupca rješenjem kojim priznaje pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata među ostalim: – utvrditi status ugroženog kupca – odrediti vrstu i opseg prava koja korisniku pripadaju,

odnosno mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata te – odrediti način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata, odnosno način isplate naknade za ugroženog kupca energenata. (3) Ako zbog promijenjenih okolnosti korisnik kojem je priznato pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata više ne ispunjava uvjete za daljnje korištenje prava, centar za socijalnu skrb će rješenjem ukinuti rješenje kojim se priznaje predmetno pravo. (4) Pri provedbi postupka iz stavka 2. ovog članka, ukoliko u kućanstvu ugroženog kupca energenata postoji osoba čiji se život održava aparatima koji rade na električnu struju, odnosno ukoliko se takvim aparatima održava život ugroženog kupca energenata koji je samac, priznat će mu se naknada u dvostrukom iznosu. (5) Mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata, način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade te postupanje nadležnih centara za socijalnu skrb vezano za priznanje predmetne naknade propisat će uredbom Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva. (6) Sadržaj obrasca za podnošenje zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za socijalnu skrb
 Obrazloženje: Djeca s teškoćama u razvoju, odnosno osobe s invaliditetom, čija priroga zahtijeva korištenje aparata koji im održavaju osnovne životne funkcije i na taj način im spašavaju život, u stalnoj su potrebi korištenja električne energije i kao takvi su izloženi vrlo visokim troškovima. Stoga smatramo da je potrebno vrednovati njihove stvarne potrebe te im priznati naknadu u dvostrukom iznosu od naknade na koju bi imali pravo da ne koriste navedene aparate. Podredno, predlažemo u takvim slučajevima isplaćivati naknadu u visini stvarnih troškova električne energije utvrđenih temeljem računa ispostavljenih od pružatelja usluga nabave električne energije. Članak 97. stavak (1) predlažemo dopuniti kako slijedi: Korisnik – odrasla osoba koji socijalnu uslugu koristi na temelju rješenja centra za socijalnu skrb, dužan je sudjelovati u plaćanju cijene usluge svojim prihodom sukladno pravilniku iz članka 99. ovoga Zakona, osim ukoliko je korisnik osoba s invaliditetom.
 Obrazloženje: Smatramo kako je za osposobljavanje osoba s invaliditetom iznimno bitno i korisno sudjelovanje u socijalnim uslugama, sa svrhom njihovog osposobljavanja za što samostalniji život i za uključivanje u zajednicu. Takve osobe u velikoj većini slučajeva nemaju nikakvih prihoda osim socijalnih naknada, čija svrha nije podmirivanje troškova socijalnih usluga, stoga predlažemo osloboditi ih od sudjelovanja u troškovima plaćanja. Iz istih razloga predlažemo dopuniti članak 98. kako slijedi: (1) Roditelji djeteta dužni su plaćati u cijelosti ili sudjelovati u plaćanju usluge koje dijete ostvaruje na temelju ovoga Zakona, sukladno pravilniku iz članka 99. ovoga Zakona, osim ako su roditelji korisnici zajamčene minimalne naknade ili ako se radi o djetetu s teškoćama u razvoju.

Udruga Krila anđela

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA

Logirajte se na E-SAVJETOVANJE i upišite prijedloge izmjena U nacrtu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (dalje u tekstu: ZID) nisu u obzir uzete sve praktične poteškoće osoba s invaliditetom ili drugim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, koje se odnose na materijalni, društveni i poslovni aspekt njihova života. Stoga u daljnjem tekstu navodimo prijedloge dopuna i/ili izmjena pojedinih članaka nacrtu ZID-a. Napominjemo da koristimo numeraciju članaka iz Zakona o socijalnoj skrbi, a ne ZID-a, radi veće preglednosti i jasnoće te kako bismo kontinuirano iznijeli komentare na članke čija je izmjena predložena nacrtom ZID-a i na članke čija izmjena njime nije predložena, a smatramo da je trebala biti. Članak 45. predlažemo izmijeniti: (1) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se korisniku smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona u mjesečnom iznosu od 50% iznosa osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona ako vlastitim prihodom ne može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba na smještaju ili organiziranom stanovanju. Obrazloženje: Osobama s teškim invaliditetom,

Primljeno na znanje

Primljeno na znanje. Određeni dio iznesenih prijedloga predviđa proširenje opsega korisnika što je u ovom trenutku preobuhvatno za izmjene i dopune Zakona u predloženom Nacrtu prijedloga, a također određeni prijedlozi nisu ni predmet uređena Zakona. Međutim, Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i

koje su smještene u instituciju/ udomiteljsku obitelj/ organizirano stanovanje nije smještajem osigurana potreba za uključivanjem u život zajednice, a iznos od 20% osnovice doista je nedovoljan za zadovoljavanje navedene potrebe. Stoga smo mišljenja da bi izmjena članka 40. na predloženi način bitno utjecala na poboljšanje sadašnjih mogućnosti takvih osoba za učlanjivanje u udruge, pohađanje tečajeva ili jednostavno druženje s bliskim osobama i omogućila bi im da se osjećaju kao članovi društva, umjesto bivanja na njegovim marginama. Članak 53. predlažemo izmijeniti: (1) Pravo na naknadu troškova prijevoza zbog školovanja može se priznati, ako nema osiguran prijevoz po nekoj drugoj osnovi: – osobi s invaliditetom i djetetu s teškoćama u razvoju koji pohađaju nastavu radi stjecanja srednjoškolskog obrazovanja po posebnom programu ili osposobljavanja za samozbrinjavanje, a ne postoji potreba da mu se prizna pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja – učeniku smještenom u udomiteljskoj obitelji ili obiteljskom domu koje pohađa nastavu radi stjecanja srednjoškolskog obrazovanja. Obrazloženje: Predlažemo da se navedeni članak 53. izmijeni na način da se u potpunosti uskladi sa odredbom Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi vezano za osiguranje prijevoza učenicima s teškoćama u razvoju. Navedeni zakon definira pravo učenika s teškoćama u razvoju i pratitelja na prijevoz bez obzira na udaljenost. Prijevoz se osigurava na način da osnivač škole osigura odgovarajući prijevoz za učenika i eventualnu pratnju ili da se nadoknađuju troškovi prijevoza ako se radi o individualnom prijevozu roditelja. U članku 54. predlažemo brisati stavak 2. Obrazloženje: Smatramo da osobna invalidnina treba biti naknada kojoj je svrha izjednačavanje položaja osoba s najtežim invaliditetom u odnosu na osobe bez invaliditeta, pogotovo s obzirom na to da je prethodnim stavkom istog članka ona definirana upravo kao naknada koju ostvaruje osoba s teškim invaliditetom ili drugim teškim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, u svrhu zadovoljavanja njezinih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice. Osobna invalidnina nije/ne bi trebala biti naknada koja služi za podmirenje osnovnih životnih potreba, što proizlazi i iz samog Zakona o socijalnoj skrbi koji propisuje da se osobna invalidnina može ostvarivati istodobno uz zajamčenu minimalnu naknadu kojoj je svrha zadovoljavanje osnovnih životnih potreba osobe koja nema dovoljno sredstava za njihovo podmirenje. Stoga nije logično, niti smisljeno, za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu određivati prihodovni i/ili imovinski cenzus. U članku 55. predlažemo brisati stavke 2. i 3., a stavak (1) izmijeniti na slijedeći način: Osobna invalidnina iznosi mjesečno 250% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona. Obrazloženje: Ističemo iste razloge koji su navedeni kod prijedloga izmjene članka 54. Članke 63. i 64. predlažemo izmijeniti i dopuniti na slijedeći način: 63. (1) Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se jednom od roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom koje ispunjava jedan od sljedećih uvjeta: – potpuno je ovisno o pomoći i njezi druge osobe jer mu je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za koju je prema preporuci liječnika roditelj osposobljen – u potpunosti je nepokretno i uz pomoć ortopedskih pomagala – ima više vrsta teških oštećenja (tjelesnih, mentalnih, intelektualnih ili osjetilnih), zbog kojih je potpuno ovisno o pomoći i njezi druge osobe pri zadovoljavanju osnovnih životnih potreba. (2) Ako u obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju, odnosno osoba s invaliditetom iz stavka 1. ovoga članka, status roditelja njegovatelja mogu steći oba roditelja. (3) Pravo na status njegovatelja, osim roditeljima, priznaje se osobi koja živi u zajedničkom kućanstvu s osobom s invaliditetom i brine se o njoj, pri čemu se poštuje volja punoljetne osobe s invaliditetom koja ima potpunu poslovnu sposobnost koja se odnosi na odlučivanje o osobnim i socijalnim pravima, odnosno njenog zakonskog zastupnika. Članak 64. Brisati stavak 1., 2. i 3. Obrazloženje: Uslijed raznolikosti obiteljskih odnosa u kojima žive osobe s invaliditetom, odnosno djeca s teškoćama u razvoju, smatramo da je bolje, praktičnije i svrsishodnije proširiti odredbu članka na način da

prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.

njegovatelj može biti bilo koja druga osoba koja nije roditelj, ukoliko se brine o osobi s invaliditetom, odnosno djetetu s teškoćama u razvoju i živi s njom ili njim. Primarna svrha ove odredbe trebala bi biti osiguravanje kontinuirane brige o potonjim osobama u vlastitoj obitelji i vlastitom domu, umjesto da sve te usluge ostvaruje u nekoj ustanovi ili udomiteljskoj obitelji. Također, smatramo da je potrebno uzimati u obzir volju osobe s invaliditetom, odnosno njenog zakonskog zastupnika, pri određivanju osobe njegovatelja, budući da se upravo o njezi te osobe radi te bi takvim odabirom bio poštivan njen psihički i fizički integritet. S obzirom na navedeno, smatramo suvišnima odredbe članka 64. te ga predlažemo brisati u cijelosti. Za članak 65. predlažemo da se st. 4 u potpunosti briše a za st.3 izmjene iza riječi "boravi" brišu se riječ "manje od četiri" i dodaju riječi "do šest" te bi on glasio: (3) Roditelju ili drugoj osobi iz članaka 63. i 64. ovoga Zakona priznaje se pravo na status roditelja njegovatelja kada dijete s teškoćama u razvoju, odnosno osoba s invaliditetom boravi do šest sati dnevno u predškolskoj, obrazovnoj ili zdravstvenoj ustanovi, domu socijalne skrbi ili kod drugog pružatelja usluga boravka. OBRAZLOŽENJE: Niti jedan boravak manji od 4 sata dnevno ne pokriva puno vrijeme koje je potrebno za obrazovanje i rehabilitaciju niti u redovnom obrazovnom sustavu (od predškolskog preko osnovnog do srednjoškolskog obrazovanja) pa tako niti u specijaliziranim centrima za odgoj i obrazovanje. Tako malu dozvoljenu satnicu nema niti jedna zemlja EU. Članak 67. predlažemo izmijeniti: (1) Roditelj njegovatelj odnosno njegovatelj ima pravo na naknadu u iznosu šest osnovica iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona, prava iz mirovinskoga osiguranja, zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Obrazloženje: Predlažemo povećati naknadu za roditelje njegovatelje, odnosno njegovatelje, na način da im se umjesto pet isplaćuje šest osnovica, iz razloga što troškovi života, brige, lijekova, pomagala, prijevoza i zdravstvenih usluga, socijalizacije, a često i pribavljanja prilagođene odjeće i posebne hrane, predstavljaju iznimno financijsko opterećenje, a roditelji njegovatelji, odnosno njegovatelji, najčešće nemaju drugih prihoda osim naknade te se moraju odricati brojnih stvari kako bi mogli pružiti potrebnu brigu. Povećanje naknade za jednu osnovicu državnom proračunu predstavlja zanemariv izdatak, a takvim osobama može bitno povećati kvalitetu života. U skladu s navedenom potrebom poštivanja volje osobe s invaliditetom prilikom odlučivanja o osobi njegovatelja, ističemo kako je članak 70. potrebno dopuniti na slijedeći način: Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja prestaje: – na zahtjev roditelja njegovatelja ili njegovatelja, odnosno na zahtjev osobe s invaliditetom ili njezinog zakonskog zastupnika, – ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj nije u mogućnosti pružati potrebnu njegu zbog svojeg psihofizičkoga stanja, – ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj zbog neopravdanih razloga ne obavlja poslove njegovatelja, – ako se roditelj njegovatelj ili njegovatelj nalazi u pritvoru, odnosno istražnom zatvoru ili na izdržavanju kazne zatvora u trajanju duljem od dva mjeseca, – kada roditelj njegovatelj ili njegovatelj navrší 67 godina života, osim u slučaju iz članka 66. ovoga Zakona, – smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Članak 83. predlažemo izmijeniti kako slijedi: (1) Psihosocijalna podrška je socijalna usluga koja podrazumijeva rehabilitaciju koja potiče razvoj kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih ili socijalnih vještina korisnika. (2) Psihosocijalna podrška priznaje se djetetu s teškoćama u razvoju, odrasloj osobi s invaliditetom, ovisniku, žrtvi obiteljskog nasilja te svim drugim osobama u potrebi, prema procjeni stručnog tima nadležnog centra za socijalnu skrb. (3) Psihosocijalna podrška može se pružati individualno i u grupi. (4) Psihosocijalnu podršku mogu pružati dom socijalne skrbi, centar za pružanje usluga u zajednici i drugi pružatelji usluga iz članka 169. ovoga Zakona pod uvjetima propisanim ovim Zakonom. (5) Psihosocijalna podrška se pruža u obitelji korisnika odnosno udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka na način da se ista pruža u obitelji korisnika ili udomiteljskoj

obitelji do pet sati tjedno, a kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka do trideset sati tjedno, od čega najviše šest sati individualno, a ostalo u grupi. (6) Djetetu s teškoćama u razvoju, odnosno odrasloj osobi s invaliditetom iz jednoroditeljske obitelji čijem je roditelju priznato pravo na status roditelja njegovatelja usluga iz stavka 5. ovoga članka može se priznati u obitelji korisnika do pet sati tjedno, a kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka do trideset sati tjedno, od čega najviše šest sati individualno, a ostalo u grupi. (7) Psihosocijalna podrška iz ovoga članka može se pružati uz nazočnost i sudjelovanje članova obitelji. **Obrazloženje:** S obzirom na definiciju psihosocijalne podrške iz stavka (1) ovog članka, jasna je njena iznimna važnost za rehabilitaciju osoba s invaliditetom, odnosno djece s teškoćama u razvoju. Brojna iskustva članova Udruge pokazala su da do sada predviđene satnice nisu u cijelosti zadovoljavale njihove potrebe te predlažemo usvojiti predloženo povećanje. Članak 70. Nadopuniti stavkom (2) koji glasi: U slučaju prestanka prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja iz stavka (1) alineja 6, roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na naknadu još 6 mjeseci računajući od idućeg dana od dana smrti djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom. **Obrazloženje:** Roditelj njegovatelj ili njegovatelj kojemu dijete kojeg je njegovao umre, nema pravo ostvarivati dopust ili privremenu nesposobnost za rad koji su predviđeni Zakonom o roditeljskim potporama u članku 17. i Zakonom o obveznom zdravstvenom osiguranju. Budući da takvi roditelji nakon, često i višegodišnje brige i njege o djetetu, vlastitog života gotovo da u nemaju, njegovom smrću ostaju bez jedinog izvora prihoda, a psihički još dugo neće biti u stanju priviknuti se na novonastalo stanje i početi tražiti zaposlenje. Iz tog razloga produženje statusa roditelja njegovatelja u trajanju od još 6 mjeseci nakon djetetove smrti predstavljalo bi im neizmjernu pomoć i podršku u životu, kao i poticaj da pronađu motivaciju za ponovnu socijalizaciju. Članak 94. a predlažemo dopuniti kako slijedi: (1) Pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata priznaje se samcu ili kućanstvu koji ispunjava kriterije za stjecanje statusa ugroženog kupca koji su propisani propisima kojima se uređuje energetska sektor. (2) Centar za socijalnu skrb će na zahtjev osobe iz stavka 1. ovoga članka koja ispunjava uvjete za stjecanje statusa ugroženog kupca rješenjem kojim priznaje pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata među ostalim: – utvrditi status ugroženog kupca – odrediti vrstu i opseg prava koja korisniku pripadaju, odnosno mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata te – odrediti način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata, odnosno način isplate naknade za ugroženog kupca energenata. (3) Ako zbog promijenjenih okolnosti korisnik kojem je priznato pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata više ne ispunjava uvjete za daljnje korištenje prava, centar za socijalnu skrb će rješenjem ukinuti rješenje kojim se priznaje predmetno pravo. (4) Pri provedbi postupka iz stavka 2. ovog članka, ukoliko u kućanstvu ugroženog kupca energenata postoji osoba čiji se život održava aparatima koji rade na električnu struju, odnosno ukoliko se takvim aparatima održava život ugroženog kupca energenata koji je samac, priznat će mu se naknada u dvostrukom iznosu. (5) Mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata, način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade te postupanje nadležnih centara za socijalnu skrb vezano za priznanje predmetne naknade propisat će uredbom Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva. (6) Sadržaj obrasca za podnošenje zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za socijalnu skrb **Obrazloženje:** Djeca s teškoćama u razvoju, odnosno osobe s invaliditetom, čija priroga zahtijeva korištenje aparata koji im održavaju osnovne životne funkcije i na taj način im spašavaju život, u stalnoj su potrebi korištenja električne energije i kao takvi su izloženi vrlo visokim troškovima. Stoga smatramo da je potrebno vrednovati njihove stvarne potrebe te im priznati naknadu u dvostrukom iznosu od naknade na koju bi imali pravo da ne koriste navedene aparate. Podredno, predlažemo u takvim slučajevima isplaćivati naknadu u visini stvarnih troškova

<p>električne energije utvrđenih temeljem računa ispostavljenih od pružatelja usluga nabave električne energije. Članak 97. stavak (1) predlažemo dopuniti kako slijedi: Korisnik – odrasla osoba koji socijalnu uslugu koristi na temelju rješenja centra za socijalnu skrb, dužan je sudjelovati u plaćanju cijene usluge svojim prihodom sukladno pravilniku iz članka 99. ovoga Zakona, osim ukoliko je korisnik osoba s invaliditetom. Obrazloženje: Smatramo kako je za osposobljavanje osoba s invaliditetom iznimno bitno i korisno sudjelovanje u socijalnim uslugama, sa svrhom njihovog osposobljavanja za što samostaliji život i za uključivanje u zajednicu. Takve osobe u velikoj većini slučajeva nemaju nikakvih prihoda osim socijalnih naknada, čija svrha nije podmirivanje troškova socijalnih usluga, stoga predlažemo osloboditi ih od sudjelovanja u troškovima plaćanja. Iz istih razloga predlažemo dopuniti članak 98. kako slijedi: (1) Roditelji djeteta dužni su plaćati u cijelosti ili sudjelovati u plaćanju usluge koje dijete ostvaruje na temelju ovoga Zakona, sukladno pravilniku iz članka 99. ovoga Zakona, osim ako su roditelji korisnici zajamčene minimalne naknade ili ako se radi o djetetu s teškoćama u razvoju."</p>	
<p>Pametno PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA</p> <p>Unatoč pozitivnim pomacima i tome što se mogućnost stjecanja statusa njegovatelja proširila na braću i sestre te bračne i izvanbračne partnere, prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi i dalje je diskriminirajući prema određenoj skupini građana. Stranka Pametno predlaže da se ostvarenje statusa njegovatelja omogući i osobama koje su u životnom partnerstvu, obzirom da je to propušteno u članku 63. Zakona o socijalnoj skrbi, kojem se dodaje stavak 3. koji glasi "(3) Pravo na status njegovatelja priznaje se bračnom ili izvanbračnom drugu osobe s invaliditetom iz stavka 1. ovoga članka". Predlažemo da se i osobe u životnom partnerstvu obuhvati nevednim pravom. Razlog tome jest što se ovdje radi o problemima i izazovima osoba s invaliditetom i njihovim njegovateljima/icama, znači o osjetljivoj skupini ljudi koja sama po sebi teže ostvaruje primjerenu kvalitetu života. Status njegovatelja/ice izrazito je važan za određen broj hrvatskih građana jer im omogućava naknadu, status zaposlene osobe te prava mirovinskog i zdravstvenog osiguranja. Naknada od 2.500 kuna često je ono što određene građane odvaja od krajnjeg siromaštva. Činjenica da životni partneri/ce ne ulaze u skupinu ljudi koja bi mogla iskoristiti to pravo je vrlo diskriminirajuća. Oni, kao i svi ostali građani RH, plaćaju porez, i imaju jednake obveze te je stoga neprihvatljivo da im se uskraćuje jednak pristup pravima iz sustava socijalne skrbi. Takva politika predstavlja očitu nepravdu prema njima te ih stavlja u neravnopravan položaj u odnosu na ostalu populaciju. Također, ovakav zakonski prijedlog nije usklađen sa Zakonom o životnom partnerstvu osoba istog spola. Nadalje, Pametno predlaže prebacivanje postupaka priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba. Tražimo poboljšanje sustava novčanih naknada, u smislu reforme i uspostave jedinstvenog centra za naknade. Nadalje, predlažemo reorganizaciju rada centara za socijalnu skrb kroz koju bi centri postali prilagođeniji, moderniji i kreativniji u rješavanju problema svojih korisnika, a sve s ciljem kvalitetnijeg rada Centara za socijalnu skrb koji su zagušeni administracijom i trenutno ne zadovoljavaju potrebe svojih korisnika.</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p> <p>Prihvaća se prijedlog u pogledu proširivanja kruga korisnika prava na status njegovatelja na formalnog i neformalnog životnog partnera. Navedeni prijedlog unesen je u Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi. Prijedlog vezan uz zajamčenu minimalnu naknadu i osnivanje Jedinog centra za naknade odbija se sukladno Nacionalnom programu reformi za 2017. te preporuka Europske komisije i prioriteta mandatne Vlade Republike Hrvatske kojim je isto redefinirano na drugačiji način opisan u "Ocjeni stanja i osnovnim pitanjima koja se uređuju predloženim zakonom te posljedice koje će dovršenjem zakona proisteći" Nacrta prijedloga Zakona.</p>
<p>Lidija Vujčić PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA</p> <p>Poštovani, "Članak 70. trebalo bi nadopuniti stavkom (2) koji glasi: U slučaju prestanka prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja iz stavka (1) alineja 6, roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na naknadu još 6 mjeseci računajući od idućeg dana od dana smrti djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Primljeno na znanje. Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene</p>

invaliditetom. Obrazloženje: Roditelj njegovatelj ili njegovatelj kojemu dijete kojeg je njegovao umre, nema pravo ostvarivati dopust ili privremenu nesposobnost za rad koji su predviđeni Zakonom o roditeljnim i roditeljskim potporama u članku 17. i Zakonom o obveznom zdravstvenom osiguranju. Budući da takvi roditelji nakon, često i višegodišnje brige i njege o djetetu, vlastitog života gotovo da u nemaju, njegovom smrću ostaju bez jedinog izvora prihoda, a psihički još dugo neće biti u stanju priviknuti se na novonastalo stanje i početi tražiti zaposlenje. Iz tog razloga produženje statusa roditelja njegovatelja u trajanju od još 6 mjeseci nakon djetetove smrti predstavljalo bi im neizmjernu pomoć i podršku u životu, kao i poticaj da pronađu motivaciju za ponovnu socijalizaciju."

Hrvatska komora socijalnih radnika

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA

U članku 27. dodati stavak 3. koji glasi: " Ako se promijeni osnovica iz stavka 1. i stavka 2. ovoga članka, nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o priznavanju prava, izvješćuje korisnika o promjeni iznosa prava putem isplatnice." U članku 30. stavku 2. dodati treću alineju „- za odraslog radno nesposobnog člana kućanstva : 75% osnovice iz članka 27. Stavka 1. Ovoga Zakona,“. Treća i četvrta alineja postaju četvrta i peta alineja. Članak 32. stavak 1. Prijedlog je da se iza „ članovima obitelji“ doda „pružateljem usluge“ Iz perspektive pružanja usluga za osobe s oštećenjem vida, naročito za kasnije oslijepljele odrasle osobe koje se upućuju na kratkotrajne rehabilitacijske programe naglašavamo da procjenu potreba radi pružatelj usluga te se centru za socijalnu skrb daje mišljenje o vrsti usluge, njezinom trajanju i učestalosti. Iako centar za socijalnu skrb donosi odluku, pružatelj usluge je taj koji procjenjuje potrebu, izrađuje individualni plan rada zajedno s korisnikom (dogovor o aktivnostima programa psihosocijalne rehabilitacije, da li će se rehabilitacija odvijati intenzivno kroz uslugu privremenog smještaja ili dolaskom tjedno u ustanovu ili u obitelji), surađuje s članovima obitelji i priprema ih na povratak osobe nakon provedenog programa psihosocijalne rehabilitacije, podučava ih i pruža podršku kako bi osoba s oštećenjem vida razvila svoje potencijale i postigla što veći stupanj samostalnosti. U propisima se zanemaruje uloga pružatelja usluge u procjeni potreba korisnika, a upravo su stručnjaci koji pružaju socijalnu uslugu ključni za izradu i evaluaciju individualnog plana promjene korisnika. Prijedlog je da se razmotri izdvajanje aktivnosti timske procjene potreba korisnika kao posebne socijalne usluge. Naime, u praksi kada se radi o osobama s oštećenjem vida procjena je složen proces, traje najmanje četiri sata, mišljenje timske procjene koristi se u svrhu ostvarivanja različitih prava (obrazovanja, profesionalne rehabilitacije, za potrebe vještačenja) i ne mora nužno osoba ući u program kod pružatelja usluge koji je radio procjenu. Skreće se pozornost na problem sudjelovanja korisnika u plaćanju cijene usluga. Osobe s oštećenjem vida kojima se pružaju socijalne usluge radi provođenja psihosocijalne rehabilitacije, naročito kasnije oslijepljele osobe, često odustaju od usluge privremenog smještaja iz razloga što sudjeluju u plaćanju prihodom (najčešće invalidska mirovina, plaća) te im pored toga prestaje pravo na novčanu naknadu (doplatak za pomoć i njegu ili osobna invalidnina). Upravo privremeni smještaj radi provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa (traje tri, šest mjeseci pa do godinu dana) osnova je za uspješnu rehabilitaciju vida jer se programi provode svakodnevno i intenzivno što je bitno za povratak osobe na rad, odnosno što samostalnijem životu u zajednicu. Nakon smještaja u pravilu se nastavlja program psihosocijalne rehabilitacije kroz uslugu psihosocijalne podrške u obitelji ili kod pružatelja usluge. Odredbe kojima osobi koja je doživjela gubitak vida oduzimamo prihod radi plaćanja cijene usluge rehabilitacije (u zdravstvu se ne pruža osim kroz odobrenje tiflo pomagala) dovode te osobe u diskriminirajući položaj za razliku od osoba s drugim vrstama oštećenja. Prijedlog je da osoba kojoj se po prvi put pruža usluga privremenog smještaja radi provođenja

prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.

Primljeno na znanje

Primljeno na znanje. Naime, Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti i predloženi prijedlozi u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom. U pogledu komentara u dijelu koji se odnosi na članak 12. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi prijedlog za izmjenom članka 123. a se odbija iz razloga što predložena izmjena nije u skladu sa svrhom predloženog članka.

kraćih rehabilitacijskih programa koji obuhvaćaju usluge psihosocijalne rehabilitacije s ciljem usvajanja i razvoja socijalnih vještina, nije dužna sudjelovati u plaćanju cijene usluge. Komentar na izmjenu članka 32 na način da se propisuje da se individualan plan promjene izrađuje tijekom postupka za priznavanje prava na socijalne usluge te prava na zajamčenu minimalnu naknadu i prava na osobnu invalidninu - upitna je potreba izrade individualno plana promjene za postupak priznavanja prava na doplatak za pomoć i njegu za osobe starije životne dobi Članak 54 . stavak 1 Pojasniti što je zakonodavac mislio navevši „u svrhu zadovoljavanja njezinih životnih potreba radi uključivanja u svakodnevni život zajednice“ . U Članku 54. stavku 2. alineji 4. iza riječi „stanovanja“ dodati riječi: „temeljem rješenja Centra za socijalnu skrb i čije se troškovi u cijelosti podmiruju iz sredstava nadležnog ministarstva.“ Članak 55. stavak 3 Sa navedenom izmjenom se ne slažemo iz razloga što ukoliko se u svrhu osiguravanja boljih materijalnih uvjeta korisniku prava na osobnu invalidninu, propisuje da se plaća osobe o čijem pravu na osobnu invalidninu odlučuje ne uračunava u prihod prilikom utvrđivanja ispunjavanja uvjeta za priznavanje prava na osobnu invalidninu, smatramo kako je navedenim izmjenama potrebno definirati da se niti MIROVINA ne uračunava u prihod. Naime, smatramo kako bi osobna invalidnina trebala isključivo biti vezana uz postojanje teškog invaliditeta. Korisnici kojima je priznato pravo na obiteljsku mirovinu, po smrti roditelja, ukoliko prelazi iznos mirovine do iznosa najniže, odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža biti će navedenim zakiniti te će se stvoriti diskriminaciju osoba s invaliditetom. Prijedlog je da se izraz „plaća“ zamijeni izrazom „prihod od rada“ te da se u članku 4. pojasni značenje. Prijedlog: iza riječi „mirovina“ briše se tekst do riječi ortopedski dodatak Članak 56. stavak 1. Iza riječi „zatvora“, dodati „bolničkog liječenja“ Članak 57. stavak 2. alineja 7. Iza riječi „stanovanje“ dodati riječi: „temeljem rješenja Centra za socijalnu skrb i čije se troškovi u cijelosti podmiruju iz sredstava nadležnog ministarstva.“ – dodati „osim kad se zaključenjem ugovora plaća ekonomsku cijenu smještaja“ (životno nije opravdano da korisnik zaključenjem privatnog ugovora o smještaju kojim plaća ekonomsku cijenu istog, nema pravo na doplatak za pomoć i njegu, od onog korisnika koji je uspio također privatnim ugovorom osigurati smještaj, ali u ustanovi čiji se troškovi, uključujući i pomoć i njegu subvencioniraju (npr. osnivač Grad)) Članak 59. Dodati točku - Pravo na doplatak za pomoć i njegu prestaje korisniku koji duže od dva mjeseca boravi u inozemstvu. U članku 63. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi: „(3) Pravo na status njegovatelja priznaje se bračnom ili izvanbračnom drugu, bratu ili sestri, punoljetnom djetetu osobe s invaliditetom ili jednom od članova obitelji s kojim živi u obiteljskoj zajednici osoba s invaliditetom iz stavka 1. ovoga članka.“ U članku 64 stavku 1 iza riječi „psihofizičkog stanja“ dodati „ili kada je bračni ili izvanbračni supružnik umro ili živi s osobom s invaliditetom ali nije u mogućnosti pružiti mu njegu zbog svog psihofizičkog stanja“ U članku 64 stavku 2 iza riječi „ili roditelja osobe s invaliditetom“ dodati „kao i bračnom ili izvanbračnom drugu osobe s invaliditetom“ Međutim, u cijelom članku smatramo da bi se kod priznavanja prava na status njegovatelja punoljetne osobe s invaliditetom trebalo uvesti prihodovni i imovinski cenzus (djelomično analogijom na pravo na uslugu pomoći u kući, djelomično doplatka za pomoć i njegu): ČL. XX Pravo na priznavanje statusa njegovatelja za punoljetnu osobu s invaliditetom ne može se priznati ukoliko je/su : - osoba s invaliditetom sklopila ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju - podnositelj zahtjeva ili osoba s invaliditetom otuđili nekretnine ili pokretnine veće vrijednosti u posljednjih godinu dana od dana podnošenja zahtjeva za priznavanje prava - podnositelj zahtjeva ili osoba s invaliditetom ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje - podnositelj zahtjeva ili osoba s invaliditetom ima u vlasništvu poslovni prostor koji se ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti - prosječni prihod po članu kućanstva u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je pokrenut postupak prelazi iznos od 300 % osnovice iz

čl.27.st.2 ovog Zakona U Članku 66 iza riječi „roditelju njegovatelju“ dodati riječi „ili njegovatelju, do navršene 65 g. života, a dulje ako se pružanje pomoći i njege ne može osigurati putem osoba iz čl. 64. ovog zakona“. U članku 97.stavku 1. iza riječi „skrb“ dodati riječi“ izuzev socijalne usluge privremenog smještaja“

Članak 123 a - prijedlog »Pravna ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi te fizička osoba koja je zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi, njegov bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja ne mogu s korisnikom kojem pružaju uslugu smještaja sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju imovine korisnika, bez odobrenja Centra za socijalnu skrb po prebivalištu korisnika. Centar za socijalnu skrb može odobriti zaključenje ugovora o otuđenju ili opterećenju korisnikove imovine samo ukoliko korisnik nema dostatna sredstva za podmirivanje svojih životnih troškova. «. Potrebno je konkretnije regulirati odredbe članka zakona koje se tiču početka priznavanja i prestanka prava na: socijalne usluge: pomoć u kući, psihosocijalnu podršku, ranu intervenciju, pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja (integracija), na način da je potrebno konkretno definirati da se pravo na navedene usluge priznaje s konkretnim datumom prema početku, odnosno prestanku usluge, a ne po izvršnosti rješenja. Navedenim bi se omogućilo korištenje socijalnih usluga korisnicima sukladno njihovim stvarnim potrebama te se time ne bi oštećivalo korisnike. Budući da u važećem zakonu u okviru javnih ovlasti centara za socijalnu skrb nisu definirane, odnosno regulirane mogućnosti organiziranja i provođenja poludnevnog boravka djece i mladeži s problemima u ponašanju, smatramo da bi u novoj zakonskoj regulativi trebalo dopuniti pojedine članke zakona. U članku 127. stavku 2 nadodati mogućnost organiziranja i provođenja poludnevnog boravka, te bi tekst glasio: „Centar za socijalnu skrb na temelju javnih ovlasti može obavljati i poslove zbrinjavanja djece odbjegli iz obitelji ili pružatelja socijalnih usluga smještaja ili organiziranog stanovanja, organizirati i provoditi poludnevni boravak djece i mladeži s problemima u ponašanju, te organizirati i pružati pomoć u kući.“ U članku 129 alineji 2 nadodati riječi „kroz poludnevni boravak“, pa bi članak zakona glasio „– razvoj socijalnih vještina djece i mladih, posebno komunikacijskih vještina i nenasilnog rješavanja sukoba među djecom i mladima i kroz poludnevni boravak.“

Ovakvom predloženom pravnom regulativom unutar javnih ovlasti centara za socijalnu skrb obuhvatile bi se sve kategorije djece i mladeži koje manifestiraju probleme u ponašanju različitog intenziteta, te bi se s njima kontinuirano i stručno radilo bez izdvajanja iz njihovih primarnih obitelji, odnosno socijalne sredine u kojoj žive. Centri za socijalnu skrb osposobljeni su iskustvom, znanjem i vještinama potrebnim za provođenjem ovakvog tipa djelatnosti. Dugogodišnje iskustvo je pokazalo da djelatnost poludnevnog boravka pruža mogućnost brze intervencije i neposredne pomoći kako kroz savjetodavni rad s djecom i roditeljima, tako i kroz modifikaciju ponašanja i pružanja pomoći u savladavanju školskog programa. Djelatnost poludnevnog boravka ima obilježja primarne i sekundarne prevencije, a rad sa djecom i mladima s problemima u ponašanju se provodi u njihovom socijalnom okruženju, što je u skladu sa procesom deinstitutionalizacije i potrebe rane intervencije kod djece i mladih s PUP. Time se bitno smanjuje stigmatizacija korisnika i omogućuje intenzivni i stručni rad s manjom grupom korisnika čime se i preveniraju pojave vršnjačkog nasilja. Organiziranje ovakvog modela pružanja usluga unutar centara za socijalnu skrb ima višestruke prednosti naročito u sredinama koje nemaju centre za pružanje usluga u zajednici. Ovakav oblik stručnog rada s djecom i mladima s problemima u ponašanju, kroz poludnevni boravak i provođenje odgojnih mjera unutar javnih ovlasti centara za socijalnu skrb naročito bi bio pogodan za županijska središta gdje se nalaze osnovne i srednjoškolski centri, te su dostupna javna prometna sredstva (autobus, vlak). U članku 249. stavak 2. iza riječi “dug“ dodati riječi „ili kada se utvrdi da korisnik za vrijeme ostvarivanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu ili uslugu smještaja nije otuđio svoju imovinu“

OPĆENITO Smatramo da bi

vlasništvo osobnog vozila trebalo biti prepreka za ostvarivanje prava na ZMN-a samo ako njegova vrijednost prelazi dogovorenu vrijednost. Predlažemo uvećanja iznosa pripadajuće pomoći osim za samce i za člana kućanstva koji je radno nesposoban jer smatramo potrebnim izjednačiti takve korisnike u pogledu njihovih prava na pripadajući novčani iznos pomoći. Sada radno nesposobni samac prima 920,00 kuna ZMN-a, dok dva člana kućanstva koja su oba radno nesposobna primaju 960,00 kuna ZMN-a. Predlažemo i da korisnik socijalne usluge privremenog smještaja, npr. privremeni smještaj žrtve obiteljskog nasilja u skloništa, nije dužan sudjelovati u plaćanju cijene usluga svojim prihodom. Naime, još uvijek važeći Pravilnik o sudjelovanju i načinu plaćanja korisnika i drugih obveznika uzdržavanja u troškovima skrbi izvan vlastite obitelji (NN broj 112/98 i 5/02) ne propisuje navedenu obvezu, no Zakonom o soc. skrbi koji je stupio na snagu 01. siječnja 2014. godine odredbe o istom su promijenjene i ne izuzimaju korisnike privremenog smještaja. Predlažemo i mogućnost brisanja zabilježbe tražbine u zemljišnim knjigama na nekretninama korisnika ZMN ili usluge smještaja koje korisnik ne koristi za stanovanje i kada se utvrdi da korisnik za vrijeme ostvarivanja prava na ZMN-u ili uslugu smještaja nije otuđio svoju imovinu uz suglasnost ministarstva. Smatramo da bivši korisnik ne bi trebao vraćati primljena sredstva kao uvjet za brisanje zabilježbe tražbine ako za vrijeme ostvarivanja prava nije otuđio svoju imovinu.

ankica mrkšić

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA

voljela bi da se naprave „izmjene to jest dopune „u vezi zajamčene minimalne naknade „konkretno članak 29/ NN 152 /14,99,15,16/17,,naime korisnik sam zajamčene minimalne naknade / zbog bolesti u kući / i osjećam se na određeni način diskriminiranom jer nam je stavljena zabilježba na starinu koju i ovako pokušavam prodati morala sam donjeti i potvrdu od agencije da prodajem to „,problem je što ja ako uspijem prodati tu starinu sve moram vratiti državi ...pa se stoga osjećam diskriminiranom jer ispada da mi koji smo štedjeli za života i svaku lipicu 10 puta u ruci okrenuli i kupili nešto „,ispada da smo budale „,ja razumijem sve vrste oboljenja i sve tragedije koje mogu čovjeka da snađu „,ali ne razumijem zašto netko ko je cjeli život bio vrijedan „,mora vratiti državi a onaj ko cjeli život živio „raskalašeno „nazovimo to tako on ne mora „ ništa vraćati. ispada da ako imaš bilo što sem mjesta gdje naprosto moraš „prenočiti i živjeti „/ kuća stan/ možeš primati minimalnu naknadu ali kad to nešto prodaš moraš vratiti „,jeli to normalno „,meni nije „,i sad kad „gledam,,pa bolje bi mi bilo da nisam štedjela za života „nego putovala ,itd „trošila „i sada bi kao ovi koji nemaju „VIŠKA,,NEKRETNINA ILI POKRETNINA „lijepo primala isto i nebi morala vratiti „eto ispada da sam bila budala „JA SE OSJEĆAM KAO DA SAM DIGLA KREDIT KOD BANKE BEZ KAMATA ILI DA MI JE NETKO POSUDIO NOVAC PA KAD TO PRODAM VRATIT ĆU MU .stoga vas molim da me ne ubrajate u osobe koje primaju zajamčenu minimalnu naknadu „,NEGO VAS MOLIM „,DA NAS „, odvojite,,dodate nekakvim člankom u skupinu zasebnu „,jer mi uistinu niti ne pripadamo pod „ISTO,,--JA MORAM VRATITI „,A NEKI NE „,HVALA „,ili što bi bilo pošteno ipak uvrstite u skupinu koja ne mora vraćati „,JER SMO BILI GLUPI I ŠTEDJELI ZA ŽIVOTA „,ili jedno ili drugo „,HVALA

Katarina Coha

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA

U nacrtu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (dalje u tekstu: ZID) nisu u obzir uzete sve praktične poteškoće osoba s invaliditetom ili drugim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, koje se odnose na materijalni, društveni i poslovni aspekt njihova života. Stoga u daljnjem tekstu navodimo prijedloge dopuna i/ili izmjena pojedinih članaka nacrta ZID-a. Napominjemo da koristimo numeraciju članaka iz Zakona o socijalnoj skrbi, a ne ZID-a, radi veće preglednosti i jasnoće te kako bismo kontinuirano

Primljeno na znanje

Primljeno na znanje i uzet će se u razmatranje prilikom izrade novog Zakona o socijalnoj skrbi. Naime, Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti i predloženi prijedlog u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna.

Primljeno na znanje

Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti

iznijeli komentare na članke čija je izmjena predložena nacrtom ZID-a i na članke čija izmjena njime nije predložena, a smatramo da je trebala biti. Članak 45. predlažemo izmijeniti: (1) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se korisniku smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona u mjesečnom iznosu od 50% iznosa osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona ako vlastitim prihodom ne može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba na smještaju ili organiziranom stanovanju. **Obrazloženje:** Osobama s teškim invaliditetom, koje su smještene u instituciju/ udomiteljsku obitelj/ organizirano stanovanje nije smještajem osigurana potreba za uključivanjem u život zajednice, a iznos od 20% osnovice doista je nedovoljan za zadovoljavanje navedene potrebe. Stoga smo mišljenja da bi izmjena članka 40. na predloženi način bitno utjecala na poboljšanje sadašnjih mogućnosti takvih osoba za učlanjivanje u udruge, pohađanje tečajeva ili jednostavno druženje s bliskim osobama i omogućila bi im da se osjećaju kao članovi društva, umjesto bivanja na njegovim marginama. Članak 53. predlažemo izmijeniti: (1) Pravo na naknadu troškova prijevoza zbog školovanja može se priznati, ako nema osiguran prijevoz po nekoj drugoj osnovi: – osobi s invaliditetom i djetetu s teškoćama u razvoju koji pohađaju nastavu radi stjecanja srednjoškolskog obrazovanja po posebnom programu ili osposobljavanja za samozbrinjavanje, a ne postoji potreba da mu se prizna pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja – učeniku smještenom u udomiteljskoj obitelji ili obiteljskom domu koje pohađa nastavu radi stjecanja srednjoškolskog obrazovanja. **Obrazloženje:** Predlažemo da se navedeni članak 53. izmijeni na način da se u potpunosti uskladi sa odredbom Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi vezano za osiguranje prijevoza učenicima s teškoćama u razvoju. Navedeni zakon definira pravo učenika s teškoćama u razvoju i pratitelja na prijevoz bez obzira na udaljenost. Prijevoz se osigurava na način da osnivač škole osigura odgovarajući prijevoz za učenika i eventualnu pratnju ili da se nadoknađuju troškovi prijevoza ako se radi o individualnom prijevozu roditelja. U članku 54. predlažemo brisati stavak 2. **Obrazloženje:** Smatramo da osobna invalidnina treba biti naknada kojoj je svrha izjednačavanje položaja osoba s najtežim invaliditetom u odnosu na osobe bez invaliditeta, pogotovo s obzirom na to da je prethodnim stavkom istog članka ona definirana upravo kao naknada koju ostvaruje osoba s teškim invaliditetom ili drugim teškim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, u svrhu zadovoljavanja njezinih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice. Osobna invalidnina nije/ne bi trebala biti naknada koja služi za podmirenje osnovnih životnih potreba, što proizlazi i iz samog Zakona o socijalnoj skrbi koji propisuje da se osobna invalidnina može ostvarivati istodobno uz zajamčenu minimalnu naknadu kojoj je svrha zadovoljavanje osnovnih životnih potreba osobe koja nema dovoljno sredstava za njihovo podmirenje. Stoga nije logično, niti smisleno, za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu određivati prihodovni i/ili imovinski cenzus. U članku 55. predlažemo brisati stavke 2. i 3., a stavak (1) izmijeniti na slijedeći način: Osobna invalidnina iznosi mjesečno 250% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona. **Obrazloženje:** Ističemo iste razloge koji su navedeni kod prijedloga izmjene članka 54. Članke 63. i 64. predlažemo izmijeniti i dopuniti na slijedeći način: 63. (1) Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se jednom od roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom koje ispunjava jedan od sljedećih uvjeta: – potpuno je ovisno o pomoći i njezi druge osobe jer mu je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za koju je prema preporuci liječnika roditelj osposobljen – u potpunosti je nepokretno i uz pomoć ortopedskih pomagala – ima više vrsta teških oštećenja (tjelesnih, mentalnih, intelektualnih ili osjetilnih), zbog kojih je potpuno ovisno o pomoći i njezi druge osobe pri zadovoljavanju osnovnih životnih potreba. (2) Ako u obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju, odnosno osoba s invaliditetom iz stavka 1. ovoga članka, status roditelja njegovatelja mogu steći oba roditelja. (3) Pravo na

prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.

status njegovatelja, osim roditeljima, priznaje se osobi koja živi u zajedničkom kućanstvu s osobom s invaliditetom i brine se o njoj, pri čemu se poštuje volja punoljetne osobe s invaliditetom koja ima potpunu poslovnu sposobnost koja se odnosi na odlučivanje o osobnim i socijalnim pravima, odnosno njenog zakonskog zastupnika. Članak 64. Brisati stavak 1., 2. i 3. Obrazloženje: Uslijed raznolikosti obiteljskih odnosa u kojima žive osobe s invaliditetom, odnosno djeca s teškoćama u razvoju, smatramo da je bolje, praktičnije i svrsishodnije proširiti odredbu članka na način da njegovatelj može biti bilo koja druga osoba koja nije roditelj, ukoliko se brine o osobi s invaliditetom, odnosno djetetu s teškoćama u razvoju i živi s njom ili njim. Primarna svrha ove odredbe trebala bi biti osiguravanje kontinuirane brige o potonjim osobama u vlastitoj obitelji i vlastitom domu, umjesto da sve te usluge ostvaruje u nekoj ustanovi ili udomiteljskoj obitelji. Također, smatramo da je potrebno uzimati u obzir volju osobe s invaliditetom, odnosno njenog zakonskog zastupnika, pri određivanju osobe njegovatelja, budući da se upravo o njezi te osobe radi te bi takvim odabirom bio poštivan njen psihički i fizički integritet. S obzirom na navedeno, smatramo suvišnim odredbe članka 64. te ga predlažemo brisati u cijelosti. Članak 67. predlažemo izmijeniti: (1) Roditelj njegovatelj odnosno njegovatelj ima pravo na naknadu u iznosu šest osnovica iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona, prava iz mirovinskoga osiguranja, zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Obrazloženje: Predlažemo povećati naknadu za roditelje njegovatelje, odnosno njegovatelje, na način da im se umjesto pet isplaćuje šest osnovica, iz razloga što troškovi života, brige, lijekova, pomagala, prijevoza i zdravstvenih usluga, socijalizacije, a često i pribavljanja prilagođene odjeće i posebne hrane, predstavljaju iznimno financijsko opterećenje, a roditelji njegovatelji, odnosno njegovatelji, najčešće nemaju drugih prihoda osim naknade te se moraju odricati brojnih stvari kako bi mogli pružiti potrebnu brigu. Povećanje naknade za jednu osnovicu državnom proračunu predstavlja zanemariv izdatak, a takvim osobama može bitno povećati kvalitetu života. U skladu s navedenom potrebom poštivanja volje osobe s invaliditetom prilikom odlučivanja o osobi njegovatelja, ističemo kako je članak 70. potrebno dopuniti na slijedeći način: Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja prestaje: – na zahtjev roditelja njegovatelja ili njegovatelja, odnosno na zahtjev osobe s invaliditetom ili njezinog zakonskog zastupnika, – ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj nije u mogućnosti pružati potrebnu njegu zbog svojeg psihofizičkoga stanja, – ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj zbog neopravdanih razloga ne obavlja poslove njegovatelja, – ako se roditelj njegovatelj ili njegovatelj nalazi u pritvoru, odnosno istražnom zatvoru ili na izdržavanju kazne zatvora u trajanju duljem od dva mjeseca, – kada roditelj njegovatelj ili njegovatelj navrší 65 godina života, osim u slučaju iz članka 66. ovoga Zakona, – smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Članak 83. predlažemo izmijeniti kako slijedi: (1) Psihosocijalna podrška je socijalna usluga koja podrazumijeva rehabilitaciju koja potiče razvoj kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih ili socijalnih vještina korisnika. (2) Psihosocijalna podrška priznaje se djetetu s teškoćama u razvoju, odrasloj osobi s invaliditetom, ovisniku, žrtvi obiteljskog nasilja te svim drugim osobama u potrebi, prema procjeni stručnog tima nadležnog centra za socijalnu skrb. (3) Psihosocijalna podrška može se pružati individualno i u grupi. (4) Psihosocijalnu podršku mogu pružati dom socijalne skrbi, centar za pružanje usluga u zajednici i drugi pružatelji usluga iz članka 169. ovoga Zakona pod uvjetima propisanim ovim Zakonom. (5) Psihosocijalna podrška se pruža u obitelji korisnika odnosno udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka na način da se ista pruža u obitelji korisnika ili udomiteljskoj obitelji do pet sati tjedno, a kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka do dvadeset sati tjedno, od čega najviše šest sati individualno, a ostalo u grupi. (6) Djetetu s teškoćama u razvoju, odnosno odrasloj osobi s invaliditetom iz jednoroditeljske obitelji čijem je

roditelju priznato pravo na status roditelja njegovatelja usluga iz stavka 5. ovoga članka može se priznati u obitelji korisnika do pet sati tjedno, a kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka do dvadeset sati tjedno, od čega najviše šest sati individualno, a ostalo u grupi. (7) Psihosocijalna podrška iz ovoga članka može se pružati uz nazočnost i sudjelovanje članova obitelji. **Obrazloženje:** S obzirom na definiciju psihosocijalne podrške iz stavka (1) ovog članka, jasna je njena iznimna važnost za rehabilitaciju osoba s invaliditetom, odnosno djece s teškoćama u razvoju. Brojna iskustva članova Udruge pokazala su da do sada predviđene satnice nisu u cijelosti zadovoljavale njihove potrebe te predlažemo usvojiti predloženo povećanje. Članak 94. a predlažemo dopuniti kako slijedi: (1) Pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata priznaje se samcu ili kućanstvu koji ispunjava kriterije za stjecanje statusa ugroženog kupca koji su propisani propisima kojima se uređuje energetski sektor. (2) Centar za socijalnu skrb će na zahtjev osobe iz stavka 1. ovoga članka koja ispunjava uvjete za stjecanje statusa ugroženog kupca rješenjem kojim priznaje pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata među ostalim: – utvrditi status ugroženog kupca – odrediti vrstu i opseg prava koja korisniku pripadaju, odnosno mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata te – odrediti način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata, odnosno način isplate naknade za ugroženog kupca energenata. (3) Ako zbog promijenjenih okolnosti korisnik kojem je priznato pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata više ne ispunjava uvjete za daljnje korištenje prava, centar za socijalnu skrb će rješenjem ukinuti rješenje kojim se priznaje predmetno pravo. (4) Pri provedbi postupka iz stavka 2. ovog članka, ukoliko u kućanstvu ugroženog kupca energenata postoji osoba čiji se život održava aparatima koji rade na električnu struju, odnosno ukoliko se takvim aparatima održava život ugroženog kupca energenata koji je samac, priznat će mu se naknada u dvostrukom iznosu. (5) Mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata, način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade te postupanje nadležnih centara za socijalnu skrb vezano za priznanje predmetne naknade propisat će uredbom Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva. (6) Sadržaj obrasca za podnošenje zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za socijalnu skrb **Obrazloženje:** Djeca s teškoćama u razvoju, odnosno osobe s invaliditetom, čija priroga zahtijeva korištenje aparata koji im održavaju osnovne životne funkcije i na taj način im spašavaju život, u stalnoj su potrebi korištenja električne energije i kao takvi su izloženi vrlo visokim troškovima. Stoga smatramo da je potrebno vrednovati njihove stvarne potrebe te im priznati naknadu u dvostrukom iznosu od naknade na koju bi imali pravo da ne koriste navedene aparate. Podredno, predlažemo u takvim slučajevima isplaćivati naknadu u visini stvarnih troškova električne energije utvrđenih temeljem računa ispostavljenih od pružatelja usluga nabave električne energije. Članak 97. stavak (1) predlažemo dopuniti kako slijedi: Korisnik – odrasla osoba koji socijalnu uslugu koristi na temelju rješenja centra za socijalnu skrb, dužan je sudjelovati u plaćanju cijene usluge svojim prihodom sukladno pravilniku iz članka 99. ovoga Zakona, osim ukoliko je korisnik osoba s invaliditetom. **Obrazloženje:** Smatramo kako je za osposobljavanje osoba s invaliditetom iznimno bitno i korisno sudjelovanje u socijalnim uslugama, sa svrhom njihovog osposobljavanja za što samostalniji život i za uključivanje u zajednicu. Takve osobe u velikoj većini slučajeva nemaju nikakvih prihoda osim socijalnih naknada, čija svrha nije podmirivanje troškova socijalnih usloga, stoga predlažemo osloboditi ih od sudjelovanja u troškovima plaćanja. Iz istih razloga predlažemo dopuniti članak 98. kako slijedi: (1) Roditelji djeteta dužni su plaćati u cijelosti ili sudjelovati u plaćanju usluge koje dijete ostvaruje na temelju ovoga Zakona, sukladno pravilniku iz članka 99. ovoga Zakona, osim ako su roditelji korisnici zajamčene minimalne naknade ili ako se radi o djetetu s teškoćama u razvoju."

I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA, II.OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Predlažemo da ukoliko je moguće u Izmjenama zakona o socijalnoj skrbi uskladite odredbe koje se odnose na mlade koji izlaze iz skrbi sa odredbama Zakona o udomiteljstvu. Naime u Zakonu o udomiteljstvu je djeci/mladima osiguran smještaj u udomiteljskoj obitelji i nakon završetka školovanja ako se ne mogu zaposliti, do godinu dana, odnosno najdulje do 26 godine. Po uzoru na pozitivnu praksu EU zemalja predlažemo da se mladima koji izlaze iz skrbi osigura privremen smještaj u periodu od 6 mjeseci do godinu dana, odnosno dok se redovito školuju, te da ih se kroz povremenu podršku priprema za samostalan život, uz stjecanje i savladavanje praktičnih životnih vještina. Radi sveobuhvatne zaštite mladih bez odgovarajuće roditeljske skrbi nužna je kvalitetnija međuresorna suradnja kroz zakonski okvir koja uključuje područja obrazovanja, zapošljavanja i stanovanja.

Predmetni prijedlog primljen je na znanje ali nije predmet uređenja ovoga Nacrta prijedloga Zakona. Međutim, Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predloženi prijedlog u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Dodatno napominjemo da pružatelji socijalnih usluga pružaju socijalnu uslugu smještaja za djecu i mlađe punoljetne osobe sukladno njihovim individualnim potrebama, a ne ovisno o njihovu školovanju. Također je Zakonom uređena socijalna usluga organiziranog stanovanja, a koja se sukladno Pravilniku o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga može pružati uz povremenu ili sveobuhvatnu podršku, te posebice ističemo da se socijalna usluga organiziranog stanovanja uz povremenu podršku pruža djeci/mladima od 16. do 21 godine i upravo je svrha predmetne usluge priprema za samostalan život. Dodatno kako bi se pružila djeci i mladima podrška nakon izlaska iz skrbi uređena je socijalna usluga savjetovanja i pomaganja djeci nakon izlaska iz skrbi.

CeDePe Zagreb

I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA, 1. Ocjena stanja

"Odredbu kojom je propisano donošenje pravilnika kojim će se propisati vrsta i težina invaliditeta te vrsta i težina promjene u zdravstvenom stanju, kao i odredbu kojom je propisano donošenje pravilnika kojim će se propisati vrsta i opseg prijeke potrebe trajne ili privremene pomoći i njege potrebno je brisati, budući da je Uredbom o metodologijama vještačenja (»Narodne novine«, broj 153/14 i 108/15) isto već propisano." - Treba izmijeniti jer je donijeta nova uredba NN 67/17 od 12.7.2017., gdje je člankom 74 definirano: Danom stupanja na snagu ove Uredbe prestaje važiti Uredba o metodologijama vještačenja (»Narodne novine«, br. 153/14 i 108/15). "Radi pravičnijeg postupanja i zaštite prava osoba s invaliditetom potrebno je kao prihod koji se ne uračunava prilikom utvrđivanja ispunjavanja uvjeta za priznavanje prava na osobnu invalidninu, predvidjeti i plaću osobe o čijem pravu na osobnu invalidninu se odlučuje." - Podržavamo pravičnije postupanje i uvođenje plaće kao prihoda koji se ne uračunava za priznavanje prava na osobnu invalidninu. Istovremeno treba dopuniti i članak 55, stavak 3, te definirati prihod iz stavka 2. tj. iznos plaće koji se ne uračunava u prihod. Stoga predlažemo dopunu stavka 3: "... plaća do visine osobnog odbitka, ..." Radi pravičnijeg postupanja i zaštite prava osoba s invaliditetom, smatramo da u istom stavku treba redefinirati i osobe s invaliditetom koje primaju obiteljsku ili osobnu mirovinu, te odredbu "...mirovina do iznosa najniže, odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža ..." zamijeniti odredbom: "... do visine mjesečnog odbitka za umirovljenike ..." IZMJENE OVOGA ČLANKA SMATRAMO NUŽNIM AKO ŽELIMO PRAVIČNO POSTUPANJE "potrebno je izjednačiti mogućnosti bračnog ili izvanbračnog druga osobe s invaliditetom i bračnog ili izvanbračnog druga roditelja osobe s invaliditetom u priznavanju prava na status roditelja njegovatelja, odnosno status njegovatelja." - Smatramo da bi se status njegovatelja trebao

Primljeno na znanje

Primljeno na znanje uz napomenu da Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti u pogledu širenja opsega korisnika koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.

<p>proširiti na bilo koju osobu iz obitelji, a koja preuzme skrbništvo nakon smrti roditelja. Na taj način omogućilo bi se osobama koje su preuzele odgovornost za osobu s invaliditetom i ravnopravni pravni status.</p>	
<p>Pravobranitelj za djecu RH PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA</p> <p>Ponavljamo naše preporuke u odnosu na ostvarivanje prava na status roditelja njegovatelja (članak 65. st. 2. i 3.) što nije obuhvaćeno ovim Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi. Mišljenja smo da se djetetu s teškoćama ne bi trebalo ograničavati vrijeme koje može provesti u nekom odgojno-obrazovnom programu (vrtiću, školi) zbog ostvarivanja ovoga prava njegovog roditelja. Smatramo da je potrebno napraviti jasnu distinkciju između usluga pomoći i njege koje pruža roditelj njegovatelj i usluga podrške koju pružaju pomoćnici u nastavi, odnosno pomagači za dijete s teškoćama u vrtićima. Primjeri iz prakse pokazuju različita tumačenja ovoga prava, pa neke jedinice lokalne i regionalne (područne) samouprave i škole tumače da roditelj njegovatelj mora pružati i usluge pomoćnika u nastavi, odnosno pomagača u vrtiću svome djetetu. Radi ujednačenosti postupanja potrebno je ovo pravo usuglasiti sa obrazovnim pravima djece s teškoćama. Stav je pravobraniteljice da neovisno o ostvarivanju prava na status roditelja njegovatelja, roditelj pruža usluge pomoći i njega djetetu dok usluge stručne podrške za uključivanje djeteta u predškolski i školski sustav pruža za to educirana osoba (pomoćnik u nastavi/vrtiću). Smisao inkluzivnog obrazovanja i sustava podrške za djecu s teškoćama promiče i razvoj djetetove samostalnosti, neovisnosti i aktiviteta, pri čemu se ne preporuča da i taj vid podrške pružaju roditelji ili članovi obitelji.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Primljeno na znanje uz napomenu da Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom. Prijedlog vezan uz distinkciju između usluga pomoći i njege koju pruža roditelj njegovatelj i usluga podrške koju pružaju pomoćnici u nastavi se odbija s obzirom da je vrsta specifične njege uz izvođenje medicinsko-tehničkih zahvata uređena Zakonom o socijalnoj skrbi i podzakonskim aktima, a usluga pomoćnika u nastavi Zakonom o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi.</p>
<p>Pravobranitelj za osobe s invaliditetom ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 3.</p> <p>Već niz godina ukazujemo da osobna invalidnina treba biti naknada kojoj je svrha izjednačavanje položaja osoba s najtežim invaliditetom u odnosu na osobe bez invaliditeta. Osobna invalidnina odredbom članka 54. Zakona i jest definirana kao naknada koju ostvaruje osoba s teškim invaliditetom ili drugim teškim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju u svrhu zadovoljavanja njezinih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice. Osobna invalidnina stoga nije naknada koja služi za podmirenje osnovnih životnih potreba. Međutim, Zakon o socijalnoj skrbi predviđa prihodovni, ali i imovinski cenzus za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu. Na ovaj način osobna invalidnina gubi svoje značenje naknade koja izjednačava mogućnosti osoba s invaliditetom u odnosu na one bez invaliditeta, pogotovo kada je granica „dozvoljenog bogatstva“ upravo iznos osobne invalidnine, odnosno 1.250,00 kn. Ovim Nacrtom napravljen je pozitivni pomak, obzirom da se čl.3. predviđa da u prihode koji se ne računavaju kod utvrđivanja uvjeta za priznavanje prava na osobnu invalidninu bude uvrštena plaća. Međutim, čak i ovakav prijedlog ima više nedostataka: - prvo, odredba čl.3. Nacrta kako je predložena, direktno će utjecati na neravnopravnost osoba s invaliditetom ovisno o vrsti prihoda kojeg ostvaruju, obzirom da istovremeno ostaje na snazi dio odredbe kojim se u te prihode ne računa iznos mirovine do iznosa najniže odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža (iznos od oko 2.400,00 kn); - isto tako, upitne su neke druge vrste novčanih primitaka koje može ostvarivati osoba s invaliditetom, npr. autorski honorar, koji prema prijedlogu Nacrta, ne bi bili izuzeti iz cenzusa za ostvarivanje osobne invalidnine; Stoga predlažemo vezano uz odredbe kojima je regulirano pravo na osobnu invalidninu ukinuti dohodovni cenzus, te da članak 3. glasi: „ U članku 55.st.1. riječi „koja nema vlastiti prihod“ brišu se. Stavak 2. i 3. brišu se.“ Nadalje, potrebno je izmijeniti članak 54. st.1. Zakona o socijalnoj skrbi, na način da se terminološki i suštinski uskladi s</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Predložene primjedbe i prijedlozi primljeni su na znanje uz napomenu da Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>

<p>Uredbom o metodologijama vještačenja, obzirom da navedena Metodologija teži i teški invaliditet definira u okvirima III i IV stupnja oštećenja funkcionalnih sposobnosti. Nadalje, obzirom na samu narav osobne invalidnine, čija svrha nije zadovoljavanje primarne životne potrebe, smatramo da ista ne bi trebala biti ukinuta osobama koje se nalaze u nekom obliku smještaja ili organiziranog stanovanja. Naime, osobi s teškim invaliditetom koja je smještena u instituciju/udomiteljsku obitelj/organizirano stanovanje nije smještajem osigurana potrebe za uključivanjem u život zajednice. Naprotiv, smještene osobe uglavnom nemaju apsolutno nikakve prihode, jer troškove smještaja/organiziranog stanovanja moraju podmirivati svim svojim приходima i imovinom, te tijekom smještaja ostvaruju jedino 100,00 kn džeparca. Smatramo stoga da im je na raspolaganju potrebno ostaviti osobnu invalidninu (ukoliko postoje zakonski uvjeti težine invaliditeta), kojim bi zadovoljili upravo ove potrebe za uključivanjem u život zajednice. U tom smislu predlažemo brisanje odredbe članka 54. stavka 2. al.5. Zakona. Predlažemo nadalje da se osobna invalidnina prizna slijepim, gluhim i gluhoslijepim osobama, s obzirom na njihovu potrebu za podrškom za uključivanje u život zajednice .</p>	
<p>GRAD ZAGREB ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 3. Predlažemo da se članak izmijeni na način da se izbriše riječ „plaća“ te da se zamijeni riječju „dohodak“. Naime, sukladno Zakonu o porezu na dohodak (NN, br. 115/16), pod dohotkom se podrazumijevaju, između ostaloga, dohoci od nesamostalnog rada ili samostalne djelatnosti. Pod time se podrazumijeva i „plaća“ koja je kolokvijalni termin za dohodak od nesamostalnog rada tj. primitak od poslodavca te se ta riječ ne spominje u zakonskim regulativama te je prilično neodređena. S druge strane, uvažavajući činjenicu da neke osobe s invaliditetom, a korisnici prava na osobnu invalidninu, pored klasičnog radnog odnosa na osnovu ugovora o radu mogu povremeno obavljati poslove temeljem ugovora o djelu ili ugovora o autorskom djelu, nepravедno je da se ta grupacija korisnika isključuje nejasnim određenjem termina „plaća“ te treba ostaviti mogućnost da zbog povremenih poslova ne dolazi do gubitka prava. Isto tako, u uvjetima za korištenje prava na osobnu invalidninu propisano da se ne uračunava mirovina do iznosa najniže odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža, a novom odredbom se ne bi uračunavala plaća tj. dohodak kako predlažemo i to bez BEZ OBZIRA NA VISINU ISTE! Potrebno je analogno tome istu odredbu primijeniti i na iznos mirovine!</p>	<p>Primljeno na znanje Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predloženi prijedlog u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>
<p>Hrvatske udruge paraplegičara i tetraplegičara ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 3. Smatramo da se osobna invalidnina za osobe s najtežom vrstom invaliditeta ne smije vezati uz osobni ili obiteljski dohodak/prihod ni osobnu ili obiteljsku imovinu. Takva formulacija djeluje destimulativno na poticanje osoba s invaliditetom na rad ili ostvarivanje drugih vrsta dohotka te iziskuje značajne administrativne zahtjeve pred centre za socijalnu skrb pri utvrđivanju umanjenja visine osobne invalidnine i/ili ponovnom ostvarenju prava na istu. Invaliditet ne prestaje zaposlenjem niti je manji ukoliko osoba s invaliditetom ostvari honorar ili slično – povećani troškovi života zbog invaliditeta i dalje ostaju. Osim dohodovnog i imovinskog cenzusa u kontekstu ograničenja prava na osobnu invalidninu smatramo da korisnicima socijalnih usluga smještaja ili organiziranog stanovanja, takvo ograničenje osobama s najtežom vrstom invaliditeta praktički onemogućuje uključivanje u život zajednice – nije im omogućeno konzumiranje usluga na ravnopravnoj osnovi (javni prijevoz, pratnja u raznim aktivnostima, kupnja nužnih medikamenata koja nisu osigurana ili su djelomično osigurana kroz sustav javnog zdravstva a nužna su za svakodnevno funkcioniranje – adekvatna inv. kolica, ručne komande za automobil, transferna sredstva poput dizalica,</p>	<p>Primljeno na znanje Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>

<p>daski i sl., laksativi, higijenski i specijalizirani kozmetički preparati).</p>	
<p>CeDePe Zagreb ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 3. Shodno gore iznijetom prijedlogu predlažemo izmjene članka 55, stavka 3: „U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se PLAĆA DO PLAĆA DO VISINE OSOBNOG ODBITKA, zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvarena na temelju ovoga Zakona, MIROVINA DO VISINE MJESEČNOG ODBITKA ZA UMIROVLJENIKE, novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima i doplatak za djecu.</p>	<p>Primljeno na znanje Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>
<p>Lezbijska grupa Kontra ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5. Predmetni članak je potrebno uskladiti sa Zakonom o životnom partnerstvu, te međunarodnim dokumentima za zaštitu ljudskih prava, kao i praksom Europskog suda za ljudska prava, na način da se status njegovatelja također prizna i životnim partnerima i neformalnim životnim partnerima, a čime bi se otklonilo nepovoljnije postupanje i izjednačila prava i obveze životnih i neformalnih životnih partnera sa bračnim i izvanbračnim partnerima u području sustava socijalne skrbi. Obiteljski zakon definira brak kao zakonom uređenu životnu zajednicu žene i muškarca. Zakon o životnom partnerstvu osoba istog spola definira životno partnerstvo kao zajednicu obiteljskog života dviju osoba. Životni partneri koji uživaju obiteljski život, baš kao i izvanbračni i bračni životni partneri imaju pravo na zaštitu svog obiteljskog života i zaštitu od nepovoljnijeg postupanja, uključujući u sustavu socijalne skrbi. Zakon o životnom partnerstvu osoba istog spola člankom 6. st. 3. zabranjuje svaki oblik diskriminacije, izravne i neizravne, temeljem sklopljenog životnog partnerstva, seksualne orijentacije i rodnog identiteta. Položaj životnih partnera u sustavu socijalne skrbi dopušteno je mijenjati posebnim zakonom o socijalnoj skrbi, poštujući jamstvo zabrane nepovoljnijeg postupanja prema životnim partnerstvima glede obveza, prava i usluga koje se odnose na sustav socijalne skrbi, od onog koje je pruženo bračnim zajednicama. Neformalno životno partnerstvo u području nasljeđivanja, poreznog sustava, mirovinskog osiguranja, sustava socijalne skrbi, obveznog zdravstvenog osiguranja i zdravstvene zaštite, prava i obveza iz radnih odnosa, pristupa javnim i tržišnim uslugama te javnopravnog položaja stvara iste učinke, koji su posebnim propisima kojima se uređuju ta područja, priznati izvanbračnoj zajednici. U Lisabonskom ugovoru koji je preuzeo odredbe članka 13. Ugovora iz Amsterdama Europska unija potiče na „poduzimanje prikladnih akcija za suzbijanje diskriminacije temeljene na spolu, rasnom ili etničkom porijeklu, religiji ili uvjerenju, invaliditetu, dobi ili seksualnoj orijentaciji.“ Jamstva iz čl. 35. Ustava i čl. 8. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava (u daljnjem tekstu: Konvencija) štite privatnost, štovanje i pravnu zaštitu osobnog i obiteljskog života, dostojanstva, ugleda i časti, a što se sve mora ogledati i kroz zakonski aspekt. Garancije kojima se štiti obiteljski život odnose se na sve oblike obitelji, uključujući istospolne zajednice, što proizlazi i iz prakse Europskog suda za ljudska prava. Europska unija putem rezolucije Europskog parlamenta A3-0028 poziva svoje članice da ukinu diskriminaciju homoseksualnih osoba zakonima i administrativnim aktima kod socijalne sigurnosti, usluga, zakona o</p>	<p>Prihvaćen Navedeni prijedlog uvršten je u Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi. Naime, Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku podržava prijedloge koji upućuju na potrebu proširenja kruga korisnika navedenog prava i na formalne i neformalne životne partnere sukladno Zakonu o životnom partnerstvu osoba istog spola kojim je učinjen značaj iskorak u izjednačavanju prava formalnih i neformalnih zajednica osoba istog spola, s bračnom i izvanbračnom zajednicom heterogenih partnera.</p>

posvajanju i nasljeđivanju, te kod stanovanja i u kaznenim zakonima i svim zakonima s njima povezanim (stavak 7). Posebno je potrebno izdvojiti sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava. Europski sud za ljudska prava donio je 2003. godine presudu protiv Republike Austrije zbog povrede članka 14. u vezi sa člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima kada su austrijske vlasti odbile protumačiti zakonsku definiciju «životnog suputnika» u kontekstu istospolne zajednice vezano za slučaj nasljeđivanja stanarskog prava. Sud je našao da nejednak tretman istospolnih parova (u usporedbi s izvanbračnim raznospolnim parovima) čini povredu Europske konvencije o ljudskim pravima. Nadalje, Europski sud za ljudska prava donio je 22. srpnja 2010. odluku u slučaju P.B. i J.S. protiv Austrije. Sud je zaključio da je Austrija prekršila članak 14. Konvencije (zabrana diskriminacije) u stjecaju sa člankom 8. (pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života), jer nije osigurala pravo na zdravstveno osiguranje istospolnim parovima koje je bilo dostupno izvanbračnim heteroseksualnim parovima. Sud je potvrdio da se istospolne zajednice smatraju obitelji prema Europskoj konvenciji o ljudskim pravima.

Ivan Zidarević

ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5.

Predmetni Članak 5. nije potpun i nije uskladen sa postojećim Zakonom o životnom partnerstvu osoba istog pola. Kako se status negovatelja ne priznaje životnim partnerima i neformalnim životnim partnerima, sve osobe koje su u formalnom i neformalnom životnom partnerstvu se stavljaju u nepovoljniji položaj u ovom članku a na to imaju pravo, jer su ta pitanja zakonski već rešena u Zakonu o životnom partnerstvu. Članak 5. Nacrta predloga Zakona o izmenama i dopunama Zakona nije potpun jer je izostavljen deo o negovateljima životnim partnerima. Kako je u Zakonu o životnom partnerstvu osoba istog pola ovo pravo već uključeno, ovaj Nacrt predloga nije uskladen sa organskim Zakonom o životnom partnerstvu osoba istog pola od 2014. godine. Imajući sve u vidu, ovakvim Predlogom se s namerom izostavljaju osobe koje su u zajednici istog pola i time se ruše pravne vrednote Republike Hrvatske. Ukoliko se u Nacrt predloga ne uvrsti deo o životnim partnerima negovateljima, po pravnom tumačenju više pravnih stručnjaka, osobe istog pola Republike Hrvatske imaju prava na traženje pravnog leka protiv zakonodvca koji s namerom ignoriše Ustav RH i pravna stajališta ESLJP. POJAM ŽIVOTNOG PARTNERSTVA Članak 2. Životno partnerstvo je zajednica obiteljskog života dviju osoba istog spola sklopljena pred nadležnim tijelom u skladu s odredbama ovoga Zakona. Pojam neformalnog životnog partnerstva Članak 3. (1) Neformalno životno partnerstvo je zajednica obiteljskog života dviju osoba istog spola, koje nisu sklopile životno partnerstvo pred nadležnim tijelom, ako zajednica traje najmanje tri godine i od početka je udovoljavala pretpostavkama propisanim za valjanost životnog partnerstva. (2) Postojanje neformalnog životnog partnerstva dokazuje se na isti način i pod istim uvjetima kao i izvanbračna zajednica. (3) U slučaju spora između partnera postojanje neformalnog životnog partnerstva dokazuje se pred nadležnim sudom. Učinci neformalnog životnog partnerstva Članak 4. (1) Neformalno životno partnerstvo koje ispunjava pretpostavke iz članka 3. stavka 1. ovoga Zakona stvara osobne i imovinske učinke na koje se na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovoga Zakona u području osobnih prava, odnosa vezanih uz djecu i imovinskih odnosa životnih partnera, osim članka 38. ovoga Zakona. (2) Neformalno životno partnerstvo u području nasljeđivanja, poreznog sustava, mirovinskog osiguranja, sustava socijalne skrbi, obveznog zdravstvenog osiguranja i zdravstvene zaštite, prava i obveza iz radnih odnosa, pristupa javnim i tržišnim uslugama te javnopravnog položaja stvara iste učinke, koji su posebnim propisima kojima se uređuju ta područja, priznati izvanbračnoj zajednici. (3) Odredba iz stavka 1. ovog članka neće se primjenjivati na osobe koje su već u životnom partnerstvu ili u braku s trećom osobom.

Prihvaćen

Navedeni prijedlog uvršten je u Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi. Naime, Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku podržava prijedloge koji upućuju na potrebu proširenja kruga korisnika navedenog prava i na formalne i neformalne životne partnere sukladno Zakonu o životnom partnerstvu osoba istog spola kojim je učinjen značaj iskorak u izjednačavanju prava formalnih i neformalnih zajednica osoba istog spola, s bračnom i izvanbračnom zajednicom heterogenih partnera.

Denis Pejša Purić

ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5.

Poštovani, čl.55. st (3) starog zakona glasi: (3) U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvorena na temelju ovoga Zakona, MIROVINA DO IZNOSA NAJNIŽE, odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža, novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvorena po osnovi zaposlenja u javnom radu, ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima, stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje i doplatak za djecu. po Vašem prijedlogu on će glasiti ovako; U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se PLAĆA, zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvorena na temelju ovoga Zakona, MIROVINA DO IZNOSA NAJNIŽE, odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža, novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvorena po osnovi zaposlenja u javnom radu, ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima, stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje i doplatak za djecu. NOVI PRIJEDLOG čl. 55. st. (3) iza riječi "ne uračunava se" ubacuje se plaća, mirovina i zarez te se brišu riječi "mirovina do iznosa najniže, odnosno minimalne mirovine ostavrene za 40 godina mirovinskog staža"...te bi on glasilo ovako: (3) U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se PLAĆA, MIROVINA, zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvorena na temelju ovoga Zakona, novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvorena po osnovi zaposlenja u javnom radu, ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima, stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje i doplatak za djecu. OBRAZLOŽENJE; Vaš prijedlog dovest će do nove diskriminacije unutar same populacije osoba s invaliditetom. Potpuno bi NE pravedno bilo da se puna osobna invalidnina priznaje osobi koja radi ali ne i osobi koja je u mirovini ili prima mirovinu nakon smrti roditelja, samo zato što prelazi iznos minimalne mirovine. Osobna invalidnina trebala bi biti vezana isključivo uz invaliditet te je apsurdno na nju vezati bilo koju vrstu ograničenja.

Anto Lučić

ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5.

Poštovani, navedeni članak je nepravedan jer izostavlja ostale članove u obiteljskoj zajednici koji se brinu o osobi sa invaliditetom i kojima trenutno nije precizno definirano pravo na status njegovatelja, to su: - kćer ili sin koji brinu o majci / ocu osobi sa invaliditetom, - unuk koji brine o baki /djedu osobi sa invaliditetom, - životni partner koji brine o partneru osobi sa invaliditetom, - i druge osobe koje žive u istoj obiteljskoj zajednici i brinu se o osobi sa invaliditetom, a nisu gore navedeni. Potrebno je jasno navesti da svaki član u obiteljskoj zajednici koji se brine o osobi sa invaliditetom, bez obzira radi li se o bračnom drugu, sinu, unuku, životnom partneru i slično, ima pravo na status njegovatelja. Bez toga situacija će i dalje biti nepravedna. Srdačan pozdrav, Anto Lučić

Primljeno na znanje

Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predloženi prijedlog u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.

Primljeno na znanje

Prijedlog je primljen na znanje uz napomenu da Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predloženi prijedlog u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.

Pravobranitelj za djecu RH**ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5.**

Ponavljamo naše preporuke u odnosu na ostvarivanje prava na status roditelja njegovatelja (članak 65. st. 2. i 3.) što nije obuhvaćeno ovim Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi. Mišljenja smo da se djetetu s teškoćama ne bi trebalo ograničavati vrijeme koje može provesti u nekom odgojno-obrazovnom programu (vrtiću, školi) zbog ostvarivanja ovoga prava njegovog roditelja. Smatramo da je potrebno napraviti jasnu distinkciju između usluga pomoći i njege koje pruža roditelj njegovatelj i usluga podrške koju pružaju pomoćnici u nastavi, odnosno pomagači za dijete s teškoćama u vrtićima. Primjeri iz prakse pokazuju različita tumačenja ovoga prava, pa neke jedinice lokalne i regionalne (područne) samouprave i škole tumače da roditelj njegovatelj mora pružati i usluge pomoćnika u nastavi, odnosno pomagača u vrtiću svome djetetu. Radi ujednačenosti postupanja potrebno je ovo pravo usuglasiti sa obrazovnim pravima djece s teškoćama. Stav je pravobraniteljice da neovisno o ostvarivanju prava na status roditelja njegovatelja, roditelj pruža usluge pomoći i njega djetetu dok usluge stručne podrške za uključivanje djeteta u predškolski i školski sustav pruža za to educirana osoba (pomoćnik u nastavi/vrtiću). Smisao inkluzivnog obrazovanja i sustava podrške za djecu s teškoćama promiče i razvoj djetetove samostalnosti, neovisnosti i aktiviteta, pri čemu se ne preporuča da i taj vid podrške pružaju roditelji ili članovi obitelji.

Primljeno na znanje

Preporuka i prijedlog primljeni su na znanje uz napomenu da Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predloženi prijedlog u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.

Pravobranitelj za osobe s invaliditetom**ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5.**

Potrebno je na drugačiji način definirati pravo na status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, prvenstveno zbog činjenice da važeće odredbe na više načina proizvode nejednakosti i diskriminaciju osoba s invaliditetom obzirom na vrstu invaliditeta, obiteljski status ili dob: - potrebno je izmijeniti članak 63. st.1. Zakona o socijalnoj skrbi, na način da se terminološki i suštinski uskladi s Uredbom o metodologijama vještačenja, obzirom da navedena Metodologija teži i teški invaliditet definira u okvirima III i IV stupnja oštećenja funkcionalnih sposobnosti. - korištenje statusa njegovatelja potrebno je odobriti za dijete/odraslu osobu s invaliditetom koje ima teški invaliditet zbog kojeg je u potpunosti ovisno o pomoći, njezi i brizi druge osobe, neovisno o kojoj vrsti oštećenja se radi; - pravo na status roditelja njegovatelja potrebno je odobriti neovisno o korištenju usluge poludnevnog boravka, - korištenje prava na status njegovatelja za osobe s invaliditetom potrebno je odobriti i drugim članovima obitelji, srodniku ili konačno bilo kojoj drugoj osobi koja ispunjava propisane uvjete, a po izboru same osobe s invaliditetom odnosno njezinog zakonskog zastupnika („status pomoćnika u obitelji“), - potrebno je urediti odredbe o prestanku prava na status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja. 1. Uvjetovanje više vrsta teških oštećenja diskriminira veliki broj osoba s najtežim invaliditetom u odnosu na nepokretne osobe. Kao primjer npr. osoba s teškom mentalnom retardacijom može biti pokretna, ali nema sposobnost samostalnog korištenja funkcije kretanja, niti može bez potpune pomoći druge osobe izvršavati najjednostavnije radnje (npr. održavanje osobne higijene nakon toaleta, uzimanje hrane). Isto je kod npr. gluhoslijepe osobe koja unatoč očuvanosti organa za kretanje ne može bez pomoći druge osobe kretati se izvan stana, komunicirati, usvajati i primati informacije, a unutar stana ne može obavljati najjednostavnije radnje i poslove. Ovo su samo najjednostavniji primjeri kod kojih se radi o složenim oštećenjima, a da te osobe, prema sadašnjoj formulaciji, ne bi mogle ostvariti pravo na njegovatelja jer nemaju više vrsta težih oštećenja.. 2. Sporne su odredbe Zakona koje onemogućavaju priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja zbog korištenja usluge poludnevnog boravka. Ograničavanje korištenja poludnevnog boravka svu djecu s teškoćama u razvoju i osobe s

Primljeno na znanje

Predmetni prijedlozi i primjedbe primljene su na znanje uz napomenu da Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.

invaliditetom izolira i segregira, odnosno udaljuje od koliko-toliko aktivnog života koji im je jedino dostupan sudjelovanjem u njima primjerenim programima. Takvo ograničenje diskriminira u najvećoj mjeri djecu, koja ukoliko im je osigurana skrb od strane roditelja ili njegovatelja ne mogu istodobno biti uključena u školske i rehabilitacijske programe u trajanju dužem od 4 sata. Stoga predlažemo u članku 65.st.1. brisati riječ „poludnevnog“. U stavcima 3. i 4. članka 65. umjesto riječi „četiri“ staviti riječ „šest“ -. Predloženom izmjenom omogućilo bi se daljnje korištenje prava na njegu od strane roditelja i za vrijeme dok ostvaruju određene usluge u poludnevnom trajanju – do 6 sati dnevno. Naputak koji se sada primjenjuje u obrazovnim ustanovama dovodi do razlikovanja između korisnika različitih programa, a stvara pravnu nesigurnost obzirom da je u suprotnosti sa značenjem zakonske odredbe. Stoga je jedini prihvatljiv način za uređenje spornog pitanja izmjena zakonske odredbe, kako je gore predloženo. 3. Odredba čl.5.Nacrta, iako predstavlja pomak u zaštiti prava osoba s najtežim invaliditetom i proširuje krug osoba koje mogu pružati njegu osobama s invaliditetom, istovremeno stavlja u nepovoljniji položaj osobe koje nemaju bračnog ili izvanbračnog druga, ali bi im potrebnu njegu pružali npr. brat ili sestra ili drugi srodnik. Stoga je potrebno zakonskom odredbom omogućiti drugim članovima obitelji pa i bilo kojoj drugoj osobi s kojom osoba s invaliditetom živi da koristi pravo na status njegovatelja, kako bi sve osobe bile u jednakopravnom položaju neovisno o svojem obiteljskom statusu. Članak 5. treba glasiti: Iza članka 64. dodaje se novi članak koji glasi: Pravo na status njegovatelja priznaje se jednom od članova obitelji ili drugoj osobi s kojom osoba s invaliditetom iz čl. 63.st.1. živi. Smatramo da bi Republika Hrvatska osiguravanjem statusa njegovatelja za odrasle osobe s invaliditetom na predloženi način na najjednostavniji i najkvalitetniji način omogućila ostvarivanje i oživotvorenje čl. 19. Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, jer bi se na taj način omogućilo da osoba njegu, brigu i skrb ostvaruje u vlastitoj obitelji i vlastitom domu, umjesto da sve te usluge ostvaruje u nekoj ustanovi ili udomiteljskoj obitelji. Pravo na pomoćnika u obitelji omogućilo bi racionalno, ciljano i efikasno trošenje državnih sredstava. Ne moramo posebno dokazivati da bi takav oblik skrbi za svaku osobu ovisno u potpunosti o njezi i brizi druge osobe, bio puno humaniji i predstavljao daleko veću kvalitetu življenja. Naglašavamo prijedlog da se status njegovatelja odobri i DRUGOJ OSOBI (ne treba biti iz kruga članova obitelji), upravo zbog opasnosti da osobe koje nemaju članove obitelji koji su u mogućnosti pružati mu podršku, bude prisiljen na institucionalno zbrinjavanje. Kao dodatni argument za izmjenu Zakona u ovom smislu ukazujemo na postojanje već dvije presude Upravnog suda, kojim su poništena rješenja Ministarstva socijalne politike i mladih, a kojima je onemogućeno ostvarivanje prava na status njegovatelja ženi za muža ali i sestri za brata, s obrazloženjem da se „egzistencionalna ograničenja prava ne mogu ustanovljavati gramatičkim tumačenjem norme“. S obzirom na to da je pravno shvaćanje suda obvezujuće, kako bi se u svim sličnim slučajevima izbjeglo upravno sudovanje, potrebno je u ovom smislu izmijeniti Zakon o socijalnoj skrbi. 4. Konačno, potrebno je kvalitetnije regulirati uvjete prekida prava na status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja. Naime, pravobraniteljica u proteklom godinama zaprimala upite vezano uz prestanak prava na status roditelja njegovatelja, u situacijama koje nisu definirane čl.70. Zakona o socijalnoj skrbi, pa tako je nereguliran prestanak prava na status roditelju čije dijete se zaposlilo, čije dijete studira u drugom gradu, čije je dijete zasnovalo bračnu zajednicu. Zbog nejasnoće norme, postoji opasnost od nejednakog tumačenja odredbi od strane centara za socijalnu skrb i time donošenja različitih odluka u činjenično istim slučajevima, što dovodi do pravne nesigurnosti za veliki broj građana korisnika ovog prava. Isto tako, držimo spornim činjenicu da se u niti u jednom članku glave 9. Zakona (Status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja) ne uzima u obzir volja same osobe s invaliditetom (ili njezinog zakonskog zastupnika) u pogledu ostvarivanja prava na status njegovatelja, izbora

<p>osobe njegovatelja odnosno prestanka prava. Članak 70. u al. 1 predviđa prestanak prava na zahtjev roditelja njegovatelja ili njegovatelja, ali ne i na zahtjev djeteta odnosno osobe s invaliditetom. Smatramo da prestanak prava reguliran čl.66. Zakona također treba jasnije definirati u dijelu koji se odnosi na zadržavanje prava na status osobama nakon 65.godina života. Isto tako, potrebno je jasnije definirati je li za ostvarivanje prava na status roditelja njegovatelja ili statusa njegovatelja nužna zajednica života (da osobe „zajedno žive“).</p>	
<p>GRAD ZAGREB ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5. Smatramo da je članak potrebno nadopuniti s mogućnošću da ovo pravo koriste i djeca i/ili srodstvo po tazbini. Obzirom je u Hrvatskoj stanovništvo sve starije životne dobi time je i sve veći broj osoba oboljelih od Alzheimerove bolesti i drugih demencija, raznih oblika invaliditeta i oboljenja itd. Pretpostavka je da je i bračni ili izvanbračni drug oboljele osobe otprilike iste životne dobi i većina nije sposobna brinuti još i o partneru/ici. Također, većina tih osoba ima svoju osobnu mirovinu i zakonski se smatraju radno nesposobni zbog dobi u kojoj jesu tako da niti nisu u mogućnosti niti u potrebi ostvariti navedeno pravo. U brizi oko oboljelih nerijetko se aktiviraju mlađe (u većini slučajeva ženske) osobe, bilo da se radi o vlastitoj djeci (kćerkama) ili snahama koje su ponekad primorane napustiti vlastiti posao radi pružanja njege oboljelima. Smatramo nužnim proširiti pravo na djecu i/ili srodstvo po tazbini do drugog stupnja kako bi mjera obuhvatila sve u potrebi.</p>	<p>Primljeno na znanje Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>
<p>Mladen Kožić ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5. Poštovani, Prijedlog zakona je potrebno uskladiti sa Zakonom o životnom partnerstvu, te međunarodnim dokumentima za zaštitu ljudskih prava, kao i praksom Europskog suda za ljudska prava, na način da se status njegovatelja također prizna i životnim partnerima i neformalnim životnim partnerima, a čime bi se otklonilo nepovoljnije postupanje i izjednačila prava i obveze životnih i neformalnih životnih partnera s izvanbračnim partnerima u području sustava socijalne skrbi. Srdačno, Mladen Kožić</p>	<p>Prihvaćen Navedeni prijedlog uvršten je u Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi. Naime, Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku podržava prijedloge koji upućuju na potrebu proširenja kruga korisnika navedenog prava i na formalne i neformalne životne partnere sukladno Zakonu o životnom partnerstvu osoba istog spola kojim je učinjen značaj iskorak u izjednačavanju prava formalnih i neformalnih zajednica osoba istog spola, s bračnom i izvanbračnom zajednicom heterogenih partnera.</p>
<p>Ured Pučke pravobraniteljice ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5. Dopunom članka 63. Zakona o socijalnoj skrbi (ZSS) pravo na status njegovatelja priznaje se bračnom ili izvanbračnom drugu osobe s invaliditetom. Međutim, unatoč ustavnoj odredbi članka 64. stavka 4., kojom je propisano kako su djeca dužna brinuti se za stare i nemoćne roditelje, Zakon i dalje ne predviđa mogućnost stjecanja statusa njegovatelja za osobe koje brinu o starim, nemoćnim ili teško bolesnim roditeljima. Isto tako, nije predviđena mogućnost stjecanja statusa za brigu o teško bolesnim bračnim, izvanbračnim odnosno istospolnim partnerima koji su zbog jako narušenog zdravstvenog stanja, a koje nije invaliditet, ovisni o tuđoj pomoći i njezi. S obzirom da je Strategija socijalne skrbi za starije osobe u RH za razdoblje 2017.-2020. prepoznala da su starije osobe kojima je zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju prijeko potrebna stalna pomoć druge osobe suočene sa problemom nedovoljnog broja smještajnih kapaciteta za dugotrajnu skrb, a istovremeno predviđa širenje prava na status njegovatelja, predlažemo da se za djecu, bračne drugove djece, unuke, braću i bračne drugove uvede odgovarajući status njegovatelja starije osobe ovisne o tuđoj pomoći i njezi koja nije osoba s invaliditetom. Smatramo da će navedeno doprinijeti duljem</p>	<p>Primljeno na znanje Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>

<p>ostanku starijih i nemoćnih u svojim domovima, povećati kvalitetu skrbi te smanjiti pritisak na postojeće smještajne kapacitete za dugotrajnu skrb.</p>	
<p>Hrvatske udruge paraplegičara i tetraplegičara ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5. Njegovatelj kao mjera osiguravanja podrške kroz obiteljsku, bračnu ili izvanbračnu zajednicu isključuje samce kao krajnje korisnike pomoći. Smatramo da usluga njegovatelja mora biti omogućena i samcima odnosno svim osobama koji odgovarajuću osobu – njegovatelja, ne mogu pronaći unutar svoje obitelji. Predlažemo da se ukinu ograničenja pri izboru njegovatelja samo iz kruga najuže obitelji te da se naglasak mjere vrati na onoga kome mjera i namjenjena - osiguranju potreba korisnika.</p>	<p>Primljeno na znanje Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>
<p>CeDePe Zagreb ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5. Shodno gore iznijetom prijedlogu predlažemo izmjene članka 55, stavka 3: „U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se PLAĆA DO PLAĆA DO VISINE OSOBNOG ODBITKA, zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvarena na temelju ovoga Zakona, MIROVINA DO VISINE MJESEČNOG ODBITKA ZA UMIROVLJENIKE, novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima i doplatka za djecu.</p>	<p>Primljeno na znanje Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetni prijedlozi će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>
<p>Ured Pučke pravobraniteljice ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 8. Novim člankom 93a. ZSS uvela bi se nova socijalna usluga „obiteljska medijacija“, kao stručna pomoć članovima obitelji koja bi se pružala radi postizanja sporazuma oko neriješenih prijepora iz obiteljskih odnosa. Međutim, pod istim nazivom, definirana je člankom 331. Obiteljskog zakona, ali kao postupak u kojem stranke nastoje sporazumno riješiti spor iz obiteljskih odnosa. U ocjeni stanja Nacrta prijedloga zakona navodi se da je u sustavu socijalne skrbi obiteljska medijacija svedena samo na rješavanje sporova vezano za sporazume u vezi s djecom, pa ju je trebalo proširiti i na druge aspekte obiteljskog života i širim obiteljskim odnosima. No, stipulacija nove odredbe 93 a. ZSS je nejasna i ne može se jasno razgraničiti obiteljska medijacija definirana Obiteljskim zakonom, na čiju primjenu upućuje i stavak 3. članka ovoga članka, koji su to neriješeni obiteljski prijepori i kada bi se ona provodila. Također, ni u odredbi, ni u obrazloženju nije pojašnjeno koje su to situacije obiteljskih prijepora koji moraju biti razriješeni u ograničenom razdoblju od 3 mjeseca. Obzirom da se predlaže da usluge obiteljske medijacije pružaju ili centar za socijalnu skrb ili obiteljski medijator, potrebno je odrediti kada je koji od navedenih pružatelja nadležan i pod kojim uvjetima. Također Nacrtom prijedloga zakona uvodi se registar obiteljskih medijatora,</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje uz obrazloženje da u Obiteljskom zakonu obiteljska medijacija vezana je isključivo uz postupke koji se pokreću i vode na sudu, pa je moguće obiteljsku medijaciju provoditi prije ili tijekom postupka na sudu. Obavezan je prvi sastanak obiteljske medijacije prije pokretanja postupka razvoda braka u situacijama kada roditelji nisu postigli sporazum odnosno napravili plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi. U ostalim postupcima o ostvarivanju roditeljske skrbi i osobnih odnosa s djetetom, upozna se sudionike o mogućnosti rješavanja spora u obiteljskoj medijaciji. Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi obiteljska medijacija proširuje se i na druge aspekte obiteljskog života, šire obiteljske odnose i svakodnevnne životne situacije koje mogu izazvati prijepor među članovima obitelji, npr. dogovor članova obitelji tko će preuzeti brigu o roditelju koji zahtjeva dodatnu pomoć ili će se</p>

<p>a ministru nadležnom za poslove socijalne skrbi daje se ovlast da propiše sadržaj i način vođenja registra obiteljskih medijatora, uvjete njihove stručne osposobljenosti, prostorne uvjete i način provođenja obiteljske medijacije. Slično je propisano i odredbama članka 341. i 344. Obiteljskog zakona, pa je upitno da li će biti dva slična/ista podzakonska akta donesena po različitim pravnim osnovama i dva registra obiteljskih medijatora. Sve to ide u prilog tome da bi trebalo jasno razgraničiti što je obiteljska medijacija kao nova socijalna usluga prema Nacrtu prijedloga zakona i obiteljska medijacija kao postupak prema Obiteljskom zakonu.</p>	<p>smještavati, tko će snositi troškove, dogovor da li će i koji će od roditelja koristiti mogućnost ostvarivanja prava na status njegovatelja, dogovor na koji način će članovi obitelji doprinositi u zajedničko kućanstvo, dogovor oko preuzimanja obveza adolescenta, izlazaka i sl. Obiteljska medijacija se provodi od 3 do 8 susreta u ograničenom vremenskom razdoblju jer se radi o kratkotrajnom vremenski ograničenom postupku usmjerenom na postizanje dogovora oko konkretnog obiteljskog prijedora, što je razlikuje od terapije i drugih intervencija. Prema procjeni, moguće je stranke prethodno uputiti u savjetovanje ili neki drugi oblik psihosocijalnog savjetovanja kako bi se smanjila razina konflikta i stekli preduvjeti za provođenje obiteljske medijacije. Uslugu obiteljske medijacije mogu pružati obiteljski medijatori zaposleni u Centrima za socijalnu skrb, odnosno obiteljskim centrima kao podružnicama u okviru sustava socijalne skrbi, kada je takva usluga besplatna ili obiteljski medijatori koji su upisani u Registar obiteljskih medijatora i pružaju usluge izvan sustava socijalne skrbi, te usluge naplaćuju. Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donijeti će jedinstveni podzakonski propis i propisati sadržaj i način vođenja registra obiteljskih medijatora, uvjete stručne osposobljenosti, prostorne uvjete i način provođenja i kada je obiteljska medijacija propisana kao socijalna usluga temeljem Zakona o socijalnoj skrbi i kada je propisana kao postupak prema Obiteljskom zakonu.</p>
<p>Ured Pučke pravobraniteljice ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 12. Predlažemo da u članku 123.a, radi onemogućavanja manipulacije imovinom korisnika, uz pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi budu navedeni i članovi tijela pravnih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, koji su isto tako u bliskom kontaktu sa korisnicima.</p>	<p>Odbijen Navedeni prijedlog ne utječe na svrhu predloženog članka stoga se isti odbija.</p>
<p>GRAD ZAGREB ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 12. Donošenje ove odredbe u skladu je s Izvješćem pučke pravobraniteljice Republike Hrvatske za 2015.g. u kojem je posebno naglašen problem zlorabe ugovora o dosmrtnom uzdržavanju te je dana preporuka da se zabrani sklapanje ugovora o doživotnom i dosmrtnom uzdržavanju svim pružateljima socijalnih usluga i članovima njihovih obitelji te osobama koje kod njih rade. Podržavamo donošenje ove odredbe međutim predlažemo jasnije formulirati na način da se omogući sklapanje ugovora o doživotnom uzdržavanju jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave. Naime, člankom 6. Zakona o socijalnoj skrbi utvrđeno je da djelatnost socijalne skrbi obavljaju i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave. Predloženom novom odredbom primjerice Grad Zagreb, kao pravna osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, ne smije sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju imovine. Upravo zbog svjesnosti sve veće izloženosti zlorabe starijih osoba Grad Zagreb razmatra mogućnosti preuzimanja uloge pružatelja uzdržavanja u zamjenu za imovinu. Stoga se predlaže umjesto Pravna ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi... napisati sljedeće: Pravna ili fizička osoba iz članka 123....</p>	<p>Odbijen Prijedlog se odbija budući da je radi zaštite korisnika i onemogućavanja manipulacija njihovom imovinom uslijed njihovog narušenog zdravstvenog stanja ili druge teške životne situacije, bilo potrebno zakonskom odredbom zabraniti da pravna ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi te fizička osoba koja je zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi, njegov bračni ili izvanbračni drug, formalni ili neformalni životni partner ili srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja s korisnikom kojem pruža uslugu sklopi ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa prilikom čega će razmotriti predložene prijedloge u skladu sa</p>

	<p>nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava.</p>
<p>Pravobranitelj za djecu RH ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15. Pravobraniteljica za djecu smatra da ustrojstvo i djelokrug rada Centra za posebno skrbništvo, kao javne ustanove, treba biti reguliran posebnim propisom, te stoga dio XIV.a sa člancima 257.a do 257.e ne treba biti sastavni dio ovog Nacrta.</p>	<p>Prihvaćen Zbog opsežnosti izmjena Zakona o socijalnoj skrbi koje bi proizašle uređenjem Centra za posebno skrbništvo u istom ranije predložene odredbe vezane uz Centar brišu se u Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi.</p>
<p>GRAD ZAGREB ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15. Predlagatelj je pravnom normom ispustio regulirati uvjete za članove Upravnog vijeća Centra za posebno skrbništvo na način kako je to definirano i za članove Upravnog vijeća centara za socijalnu skrb kao i za domove socijalne skrbi. Predlažemo da se nakon stavka 2. nadoda stavak 3. koji će propisati uvjete na sljedeći način te unificirati uvjete na zakonskoj razini : „ Predstavnici osnivača u upravnom vijeću doma kojem je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne moraju imati najmanje završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij i radni staž na poslovima u djelatnosti socijalne skrbi, iznimno u drugoj društvenoj ili humanističkoj djelatnosti.“</p>	<p>Primljeno na znanje Naime, zbog opsežnosti izmjena Zakona o socijalnoj skrbi koje bi proizašle uređenjem Centra za posebno skrbništvo u istom ranije predložene odredbe vezane uz Centar brišu se u Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi.</p>
<p>Ured Pučke pravobraniteljice ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15. Iza dijela XIV dodaje se dio XIV.a sa člancima 257.a do 257.e i naslovima iznad njih: „XIV.a Centar za posebno skrbništvo“. Kako bi prema Nacrtu prijedloga zakona Centar za posebno skrbništvo trebao biti javna ustanova socijalne skrbi, sukladno članku 1. stavku 1. Zakona o ustanovama, trebalo bi ga dodati i u članku 124. ZSS u kojem su taksativno navedene ove ustanove. Shodno tome, članci kojima se propisuje ova javna ustanova trebali bi biti iza poglavlja 1.1. Centar za socijalnu skrb, a iznad poglavlja 1.2. Dom socijalne skrbi. Samo centri za socijalnu skrb i Centar za posebno skrbništvo imaju konkretne javne ovlasti, pa je logično da i Centar za posebno skrbništvo bude propisan u tom dijelu zakona, a ne iza poglavlja o naknadi štete i iznad prekršajnih odredbi. Novim člankom 257a. propisan je samo na načelnoj razini način rada novouspostavljenog Centra za posebno skrbništvo. Sve bi ovlasti ovoga Centra trebale biti propisane Zakonom, odnosno uređivanje navedenoga ne može se prepustiti Statutu Centra. Kako iz ovako predložene odredbe nije razvidno zašto se Centar uopće osniva, a isto nije razvidno niti iz obrazloženja odredbe, predlažemo odredbu članka 257b. kojom su propisane javne ovlasti integrirati u odredbu stavka 1. članka 257a. Članak 257c. je potrebno nomotehnički urediti te predvidjeti transparentni postupak odabira predstavnika osnivača u upravno vijeće Centra kroz javno objavljeni poziv ili sl. Zakonom je potrebno predvidjeti razloge prijevremenog razrješenja člana Upravnog vijeća. Odluka o razrješenju i odluka o imenovanju novog, zamjenskog člana upravnog vijeća trebaju biti odvojene. Zakonom treba biti striktno propisano imaju li članovi pravo na naknadu ili ne, te ukoliko je to pravo utvrđeno, treba osigurati i sredstva za njenu isplatu. Stavak 7. članka 257d. u suprotnosti je sa odredbom članka 212. ZSS gdje je propisano kako se radni odnos na neodređeno vrijeme u ustanovi socijalne skrbi na koju se primjenjuje posebni propis kojim se uređuju plaće u javnim službama zasniva ugovorom o radu na temelju javnog natječaja koji se objavljuje na način uređen važećim kolektivnim ugovorima.</p>	<p>Primljeno na znanje Naime, zbog opsežnosti izmjena Zakona o socijalnoj skrbi koje bi proizašle uređenjem Centra za posebno skrbništvo u istom ranije predložene odredbe vezane uz Centar brišu se u Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi.</p>

<p>Ured Pučke pravobraniteljice ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 19. Predlaže se brisati članak 32. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 99/15 i 52/16) i na taj način ostaviti na snazi važeći članak 108. ZSS kojim je propisano da temeljem procjene potreba korisnika centar za socijalnu skrb u suradnji s podnositeljem zahtjeva i članovima obitelji tijekom postupka za priznavanje prava izrađuje individualni plan skrbi. Naime, procjena potreba korisnika i shodno tome individualni plan skrbi/promjene trebao se raditi i prije priznavanja novčanih naknada, a ne samo prije priznavanja socijalnih usluga. U prilog tome govori načelo socijalne skrbi – načelo individualizacije prema kojem korisnik ostvaruje prava iz socijalne skrbi, dakle novčane naknade i socijalne usluge, u skladu s individualnim potrebama i uz aktivno sudjelovanje korisnika.</p>	<p>Odbijen Radi daljnjeg pojednostavljenja postupka ostvarivanja prava u sustavu socijalne skrbi, bilo je potrebno jasnije razraditi i svrhovitije precizirati izradu individualnog plana. Uzimajući u obzir svrhu individualnog plana kojeg se opravdano koristiti kada je riječ o korisnicima koji imaju potrebu za većim brojem usluga različitih sustava (Holt, 2000.) nije potrebno izrađivati isti u postupcima priznavanja prava na naknade gdje su jasno propisani uvjeti za njihovo ostvarivanje.</p>
<p>Primorsko-goranska županija PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 24. 1. u članku 24. (prijelazne i završne odredbe) – predlaže se odrediti na jasan način preuzimanje poslova posebnog skrbništva. Naime, prijedlogom Zakona namjerava se uvesti centar za posebno skrbništvo kao jedinstvenu ustanovu za poslove posebnog skrbništva za područje čitave RH, a centar bi obavljao poslove posebnog skrbništva regulirane odredbama zakona kojim se uređuje obiteljskoppravna zaštita. Područje posebnog skrbništva uređeno je Obiteljskim zakonom kojim su poslovi posebnog skrbništva stavljani u nadležnost centra za socijalnu skrb. Obzirom da je prijedlogom Zakona propušteno jasno odrediti prijelaz nadležnosti s jednog tijela na drugo, može se u praksi desiti sukob nadležnosti, pa je potrebno jasno odrediti vrijeme preuzimanja poslova posebnog skrbništva sa jednog tijela na drugo. Osim toga, u obrazloženju predloženog Zakona nisu uopće navedeni motivi kojima se predlagatelj Zakona rukovodio kada je predvidio osnivanje ove ustanove. Nije poznato da li su to ekonomski, stručni ili koji već razlozi. Zakonodavac na žalost nije iznio nikakve jasne razloge ovakvog normativnog uređenja. Osim toga, u sustav socijalne skrbi sada se uvodi samo ustanova, a njena nadležnost (poslovi) ostaje očito opisana u drugom zakonu. Smatramo da bi bilo primjerenije unutar sustava socijalne skrbi utvrditi i poslove koje obavlja takva ustanova.</p>	<p>Prihvaćen Naime, zbog opsežnosti izmjena Zakona o socijalnoj skrbi koje bi proizašle uređenjem Centra za posebno skrbništvo u istom ranije predložene odredbe vezane uz Centar brišu se u Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi.</p>
<p>Ivan Zidarević PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, OBRAZLOŽENJE Članak 5. Nacrta predloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona nije potpun jer je izostavljen deo o negovateljima životnim partnerima. Kako je u Zakonu o životnom partnerstvu osoba istog pola ovo pravo već uključeno, ovaj Nacrt predloga nije uskladjen sa organskim Zakonom o životnom partnerstvu osoba istog pola od 2014. godine. Imajući sve u vidu, ovakvim Predlogom se s namerom izostavljaju osobe koje su u zajednici istog pola i time se ruše pravne vrednote Republike Hrvatske. Ukoliko se u Nacrt predloga ne uvrsti deo o životnim partnerima negovateljima, po pravnom tumačenju više pravnih stručnjaka, osobe istog pola Republike Hrvatske imaju prava na traženje pravnog leka protiv zakonodavca koji s namerom ignoriše Ustav RH i pravna stajališta ESLJP.</p>	<p>Prihvaćen Navedeni prijedlog uvršten je u Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi. Naime, Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku podržava prijedloge koji upućuju na potrebu proširenja kruga korisnika navedenog prava i na formalne i neformalne životne partnere sukladno Zakonu o životnom partnerstvu osoba istog spola kojim je učinjen značaj iskorak u izjednačavanju prava formalnih i neformalnih zajednica osoba istog spola, s bračnom i izvanbračnom zajednicom heterogenih partnera.</p>
<p>ankica mrkšić PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA, TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, vezano uz status roditelj njegovatelj „,naime kod tjela vještačenja da biste ostvarili status roditelj njegovatelj „,osobe mentalno oboljele su u tolikoj mjeri da jako teško dolaze do svojih prava „, a po zakonu su</p>	<p>Primljeno na znanje Navedeni komentar primljen je na znanje uz napomenu da Ministarstvo kroz kontinuirano praćenje i analizu učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi svjesno je potrebe za cjelovitim unapređenjem istog te pokreće postupak za izradu novog propisa</p>

<p>izjednačeni „u praksi nije tako „naime ja sam majka djeteta sa dijagnozom shizofrenija „lišen je sudski poslovne sposobnosti „prima invalidninu „ja uvećani dječiji „problem je što sam podnjela zahtjev za status roditelj njegovatelj „koji nam nije za sada „odobren„na nalazu piše da je potrebno provesti ponovljeno vještačenje za mislim 2 godine „e sada u razgovoru sa vještakom a i vidjela sam kasnije da bi se ostvario status roditelj njegovatelj „osoba mora imati višestuka oštećenja „nama je naime priznato duševno a mentalno ne „što je nevjerojatno „jer osoba sa tom dijagnozom i sudskim rješenjem o lišavanju poslovne sposobnosti i stavljen je pod moje skrbništvo „oprostite ali to je diskriminacija duševnih bolesnika „ja sam trenutno kući jer ne mogu raditi zbog brige 24 satne za njega / čisto da si možete predočiti „takve osobe neznaju kako izgledaju „za rodbinu misle da su izmišljeni likovi a često neznaju niti gdje se nalaze i teško su bolesni i treba im 24 skrb „stoga omi za početak sa takvom dokumentacijom imaju ne samo duševno nego i mentalno oštećenje „uz to diskriminirani su i iz razloga što do postavljanja točne dijagnoze prođu godine „a kad je bolest i medicinski dijagnosticirana oni nisu više u stanju niti prikupljati dokumentaciju kako bi ostvarili svoja prava „stoga bi ovim putem molila da se njih stavi pod posebnu skrb „jer nemaju tjelesni invaliditet ili neko vidljivo „oku„medicinskim pretragama tjelesno oštećenje „zaštititi ih dodatno na način lakšeg dolaženja do svojih zakonom i ustavom propisanih prava povezujući direktno od najnižih institucionalnih tjela / bolnice „koja bi potrebnu dokumentaciju umjesto njih prosljedila institucionalnim tjelima „tjelo vještačenja „prvostupanjskim tjelima „ministarstvu sa ciljem omogućavanjem prava koja im pripadaju a oni kao takvi zbog oboljenja nisu to u stanju „mnogi imaju starije roditelje „mnogi su i sami „i veći dio njih nisu korisnici ničega na žalost „jer ne mogu to bez naše pomoći „/Zahvaljujem .Ijoš jednom Vas molim pomognite duševno oboljelim osobama da dođu do svojih prava.</p>	<p>prilikom čega će razmotriti i izneseno radi zaštite duševno oboljelih osoba ,a u skladu sa nadležnošću i raspoloživim financijskim sredstvima Državnog proračuna, a koje nismo ovim izmjenama i dopunama u mogućnosti prihvatiti zbog njihove opsežnosti koje iziskuju cjelovito redefiniranje pojedinih prava. Također, predmetno će se razmotriti i prilikom izrade i drugih propisa iz nadležnosti Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojim se uređuju prava osoba s invaliditetom.</p>
<p>Pravobranitelj za djecu RH ODNOSNO DOPUNJUJU, OBRAZAC ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA Pravobraniteljica za djecu smatra da ustrojstvo i djelokrug rada Centra za posebno skrbništvo, kao javne ustanove, treba biti reguliran posebnim propisom, te stoga dio XIV.a sa člancima 257.a do 257.e ne treba biti sastavni dio ovog Nacrta.</p>	<p>Prihvaćen Naime, zbog opsežnosti izmjena Zakona o socijalnoj skrbi koje bi proizašle uređenjem Centra za posebno skrbništvo u istom ranije predložene odredbe vezane uz Centar brišu se u Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi.</p>